

THÁNG 6 2022 | ISSUE NO.03

đây có t

k i m

c á c

t ự

NGUYỄN VĂN THỰC

KIM CÁC TỰ

Ngây say trong Cái Đẹp

**LỜI HIỆU TRIỆU CỦA
CTHULHU**

*Di sản vô giá của thể loại kinh dị
và khoa học viễn tưởng*

NHỮNG KẺ ÂU LO

*hay câu chuyện cổ tích
dành cho người lớn*

mục lục

- 03** Tin sách mới
- 13** Mê cung Thần Nông và ánh sáng nhiệm màu cổ tích
- 21** Tàn lửa - Sự reo rắc âm thầm những bi kịch
- 25** Lời Hiệu Triệu Cửa Cthulhu - di sản vô giá của thể loại kinh dị
- 31** Nửa kia biệt tích - Những nửa hoá thân
- 35** Kim Các Tự - Ngây say trong ẩn ức về Cái Đẹp
- 41** Một mùa hè học cách chấp nhận sự mất mát
- 45** Giữa biển sách chọn vài "sách biển"
- 48** Timeline tác phẩm của Ichikawa Takuji
- 49** Sự thật đằng sau tuyệt tác văn chương Kim Các Tự
- 53** 5 sự thật thú vị về "Thị kiến" của ông hoàng kinh dị Stephen King
- 58** Những sinh vật kì bí Guillermo del Toro đưa vào "Mê cung Thần Nông"

ĐÓNG GÓP

CHÂN THÀNH GỬI LỜI CẢM ƠN TỚI CÁC CÁ NHÂN
ĐÃ ĐÓNG GÓP BÀI TỚI DÂY CỐT MAGAZINE.

DÂY CỐT cảm ơn và trân trọng nội dung sáng tạo của bạn.

ALBERTSHADOU

MÊ CUNG THẦN NÔNG và
ánh sáng nhiệm màu cổ tích

MI.READER

Những kẻ âu lo
hay câu chuyện cổ tích dành
cho người lớn

Một mùa hè học cách chấp
nhận sự mất mát

MINNBIBLIOPHILIAZ

Sự gieo rắc âm thầm những
bi kịch

_SATOH.SAI

Lời Hiệu Triệu Của Cthulhu -
Di sản vô giá của thể loại kinh dị
và khoa học viễn tưởng

XUXUDOC SACH

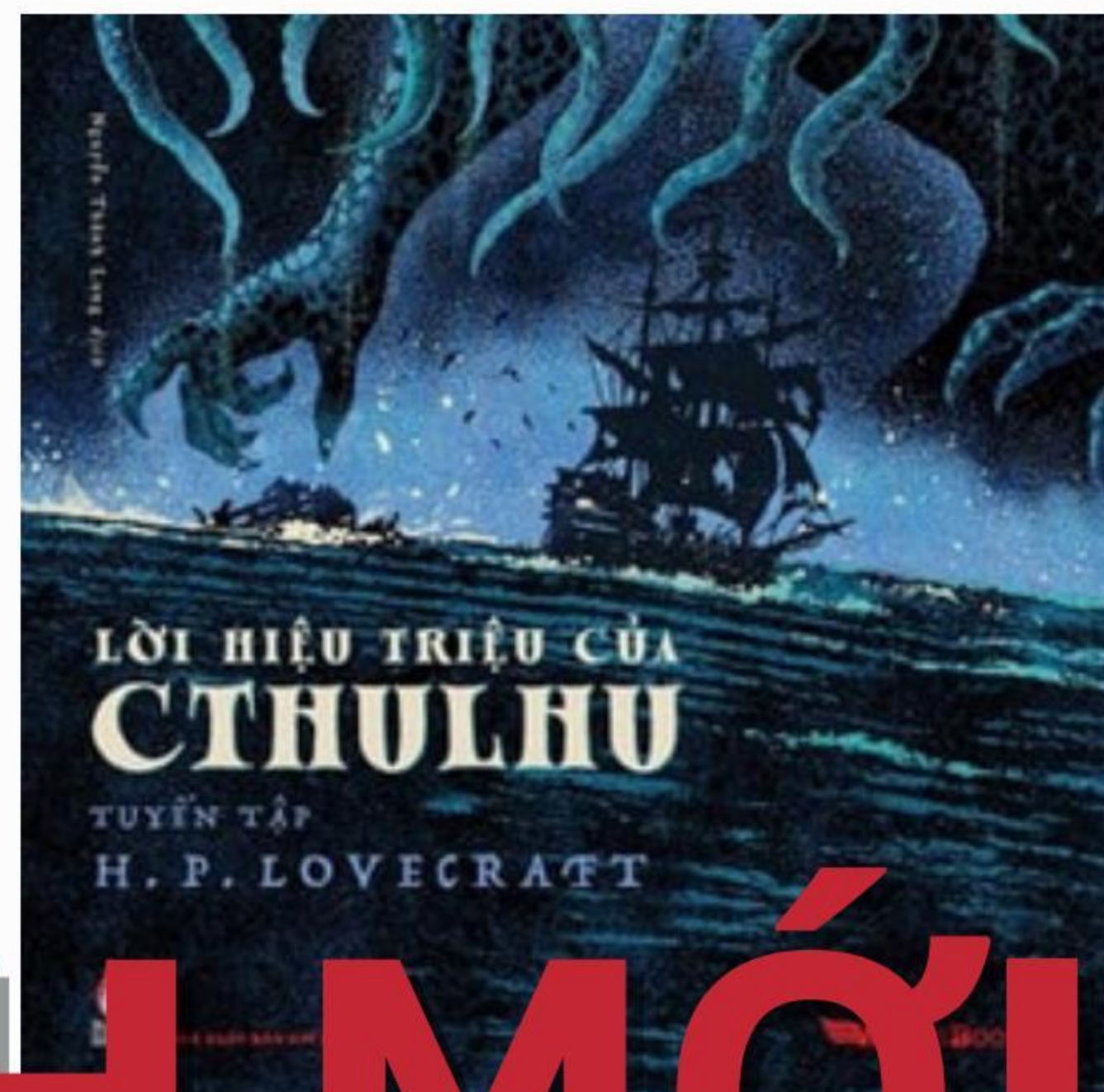
Giữa biển sách
chọn vài "sách biển"

NEW BOOK
NEW BOOK

Đừng bỏ lỡ những cuốn sách mới lên kệ trong khoảng thời gian từ số thứ hai đến số thứ ba này nhé. Sau đây sẽ là những cuốn sách hay mới xuất hiện trên các kệ sách, hy vọng bạn sẽ tìm được những cuốn sách nóng hổi hợp với mình.

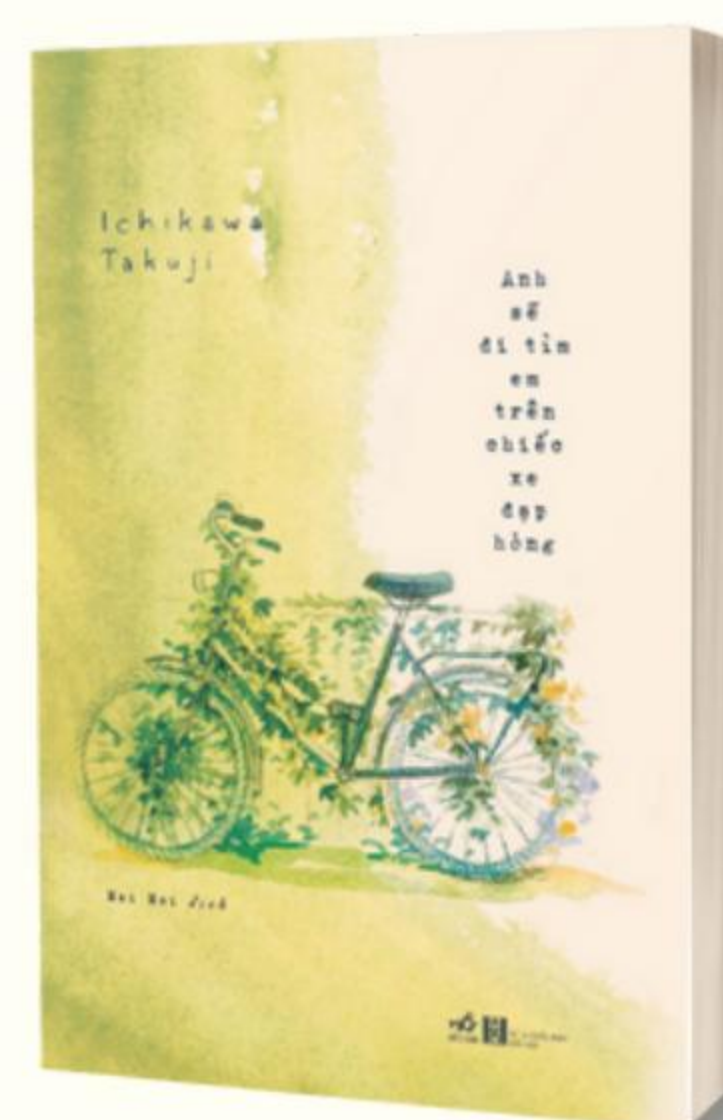
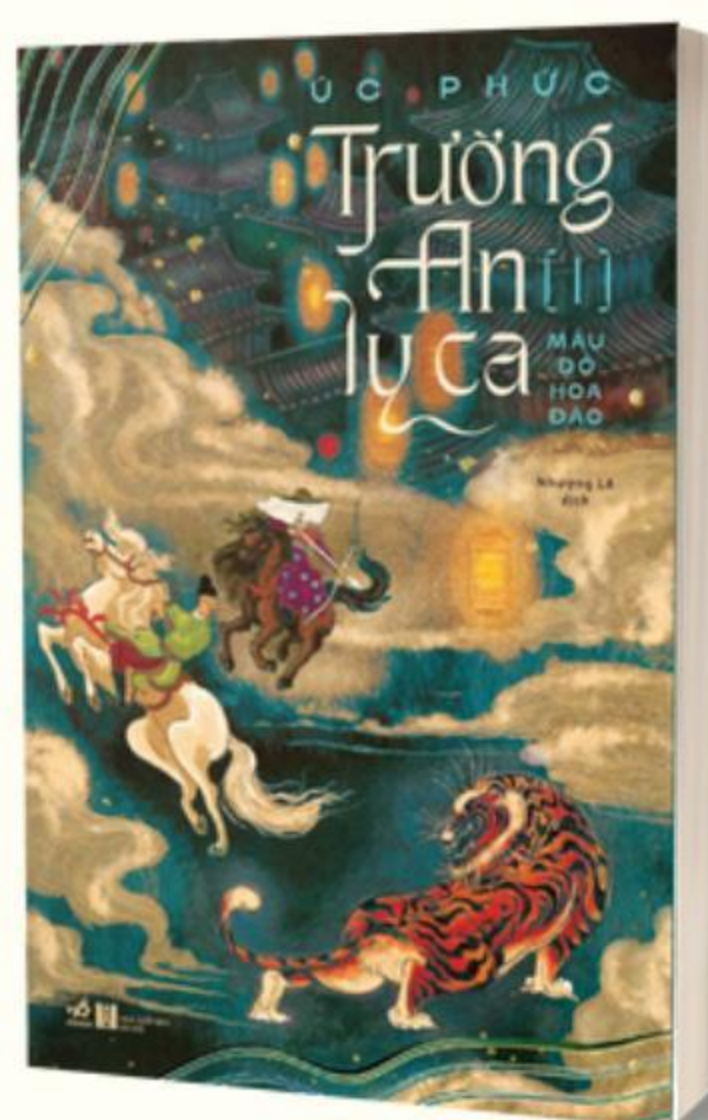
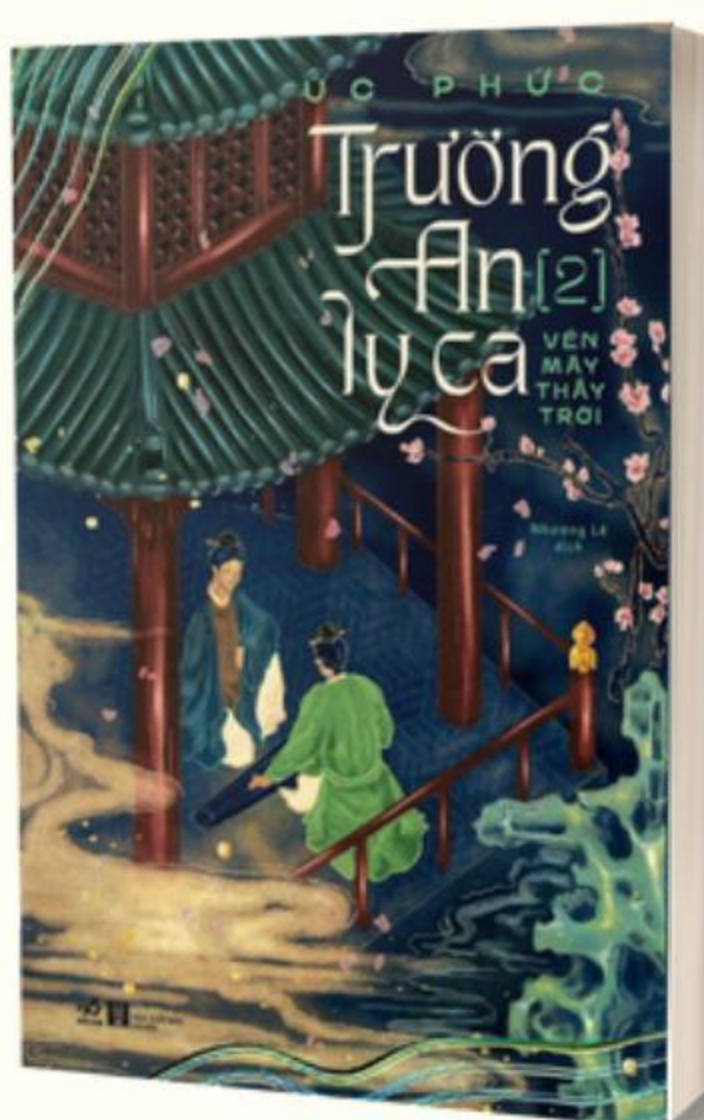
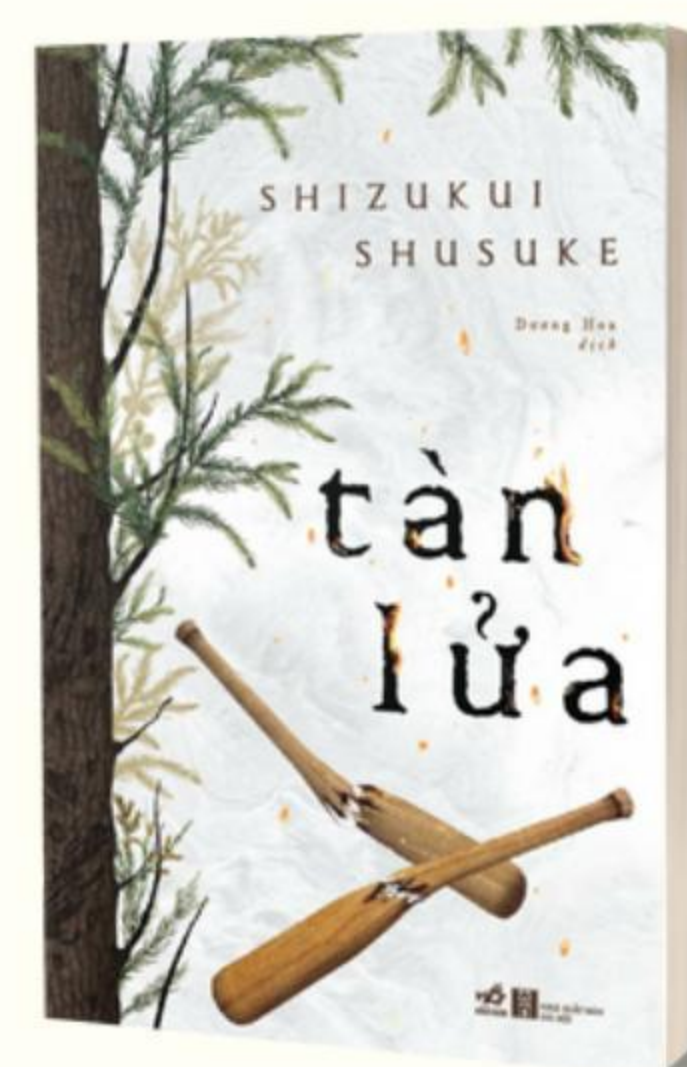
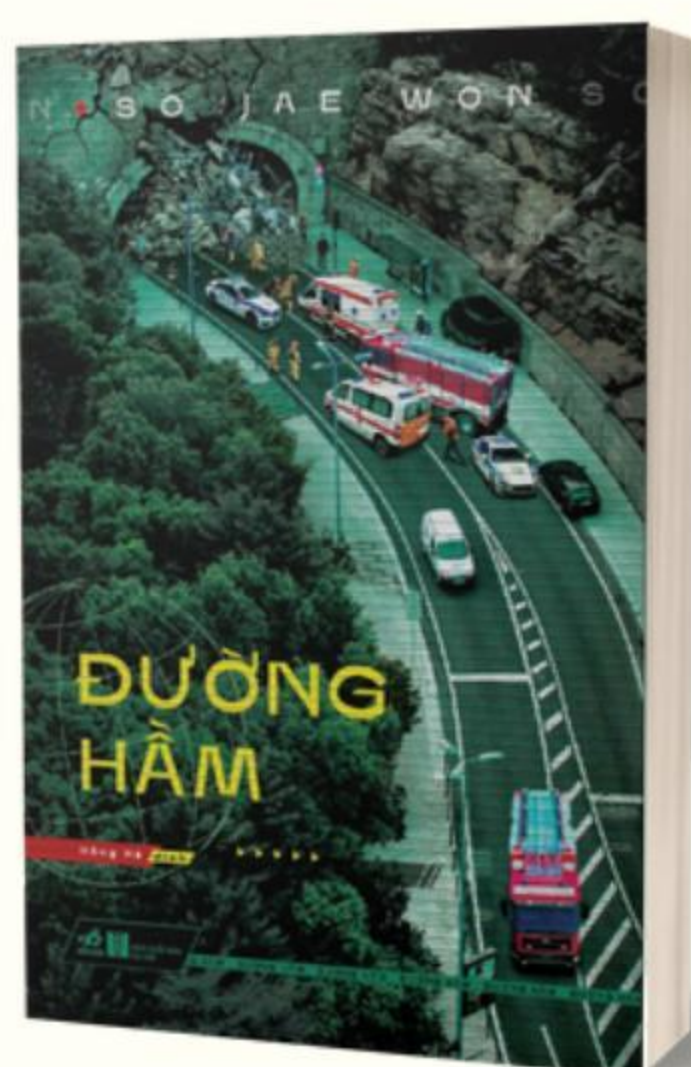
TIN TỨC

SÁCH MỚI THÁNG NÀY

DAY COT MAGAZINE

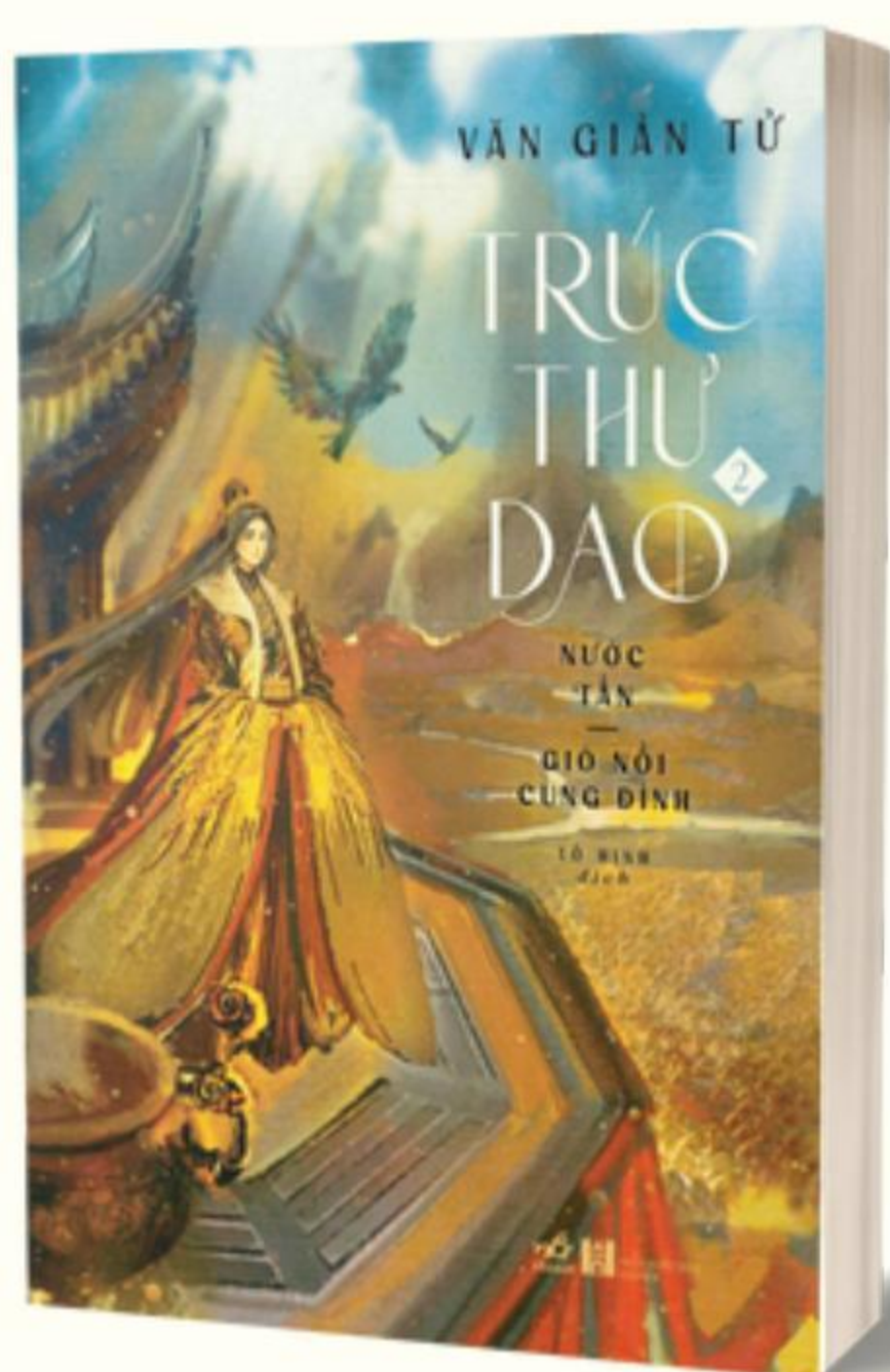
nhà nam nhà xanh

DÂY CỐT MAGAZINE

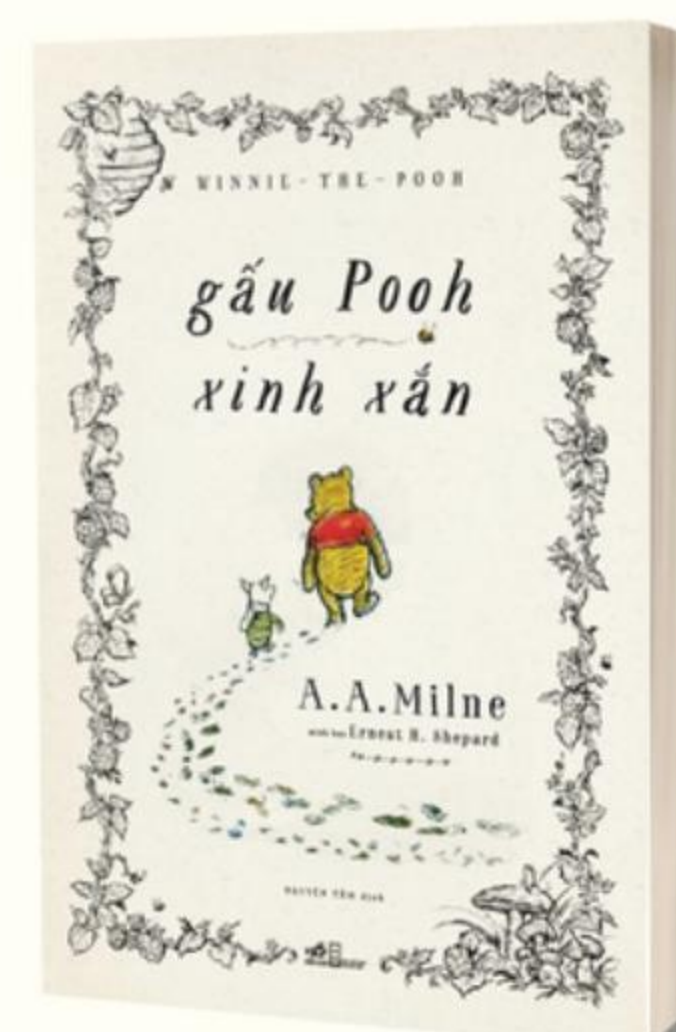
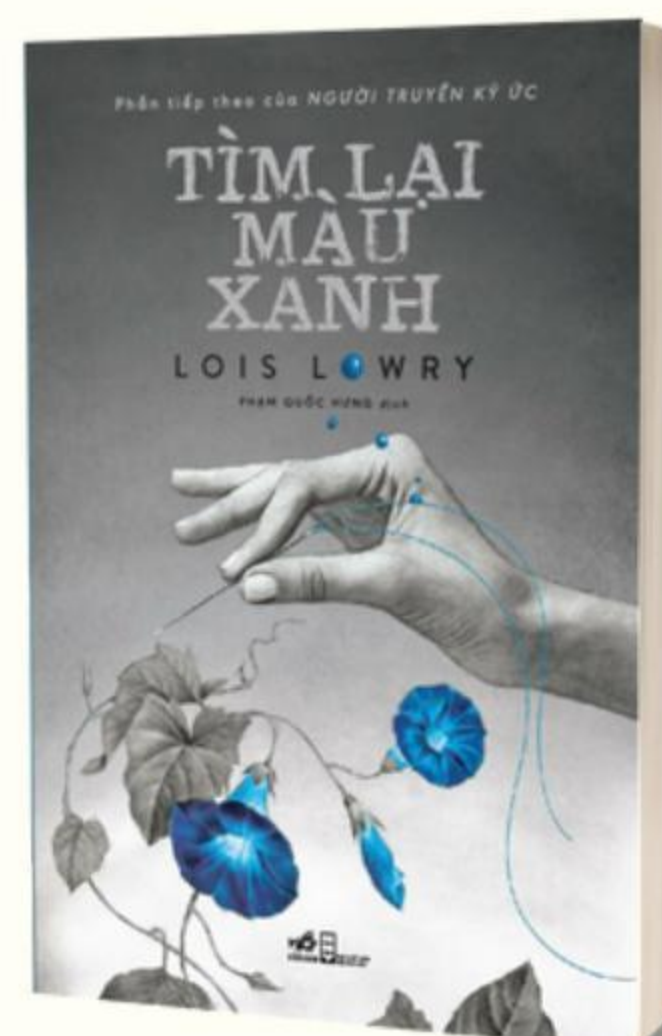
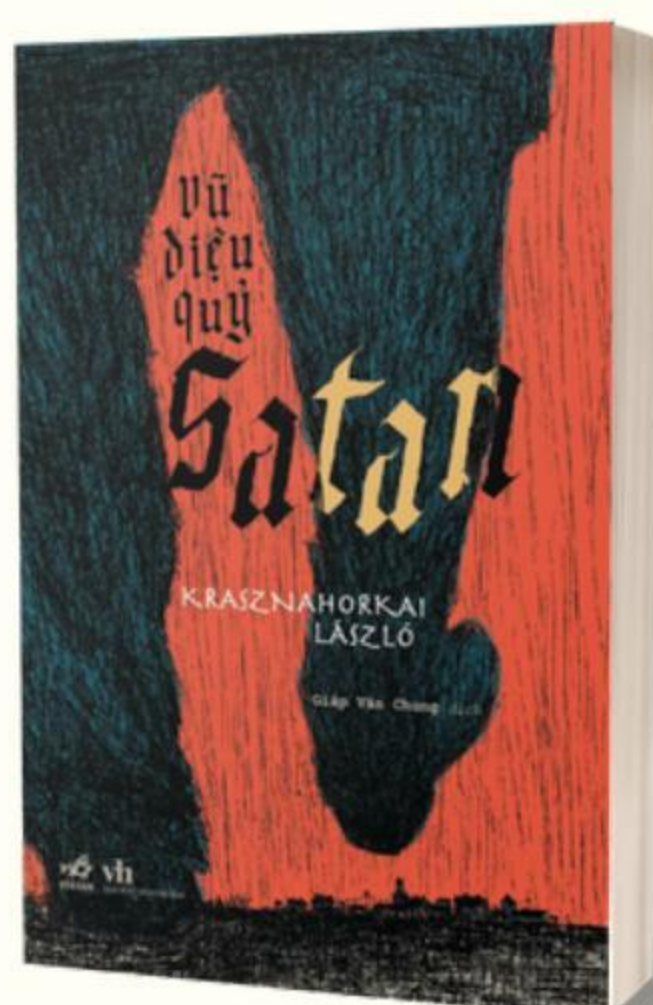
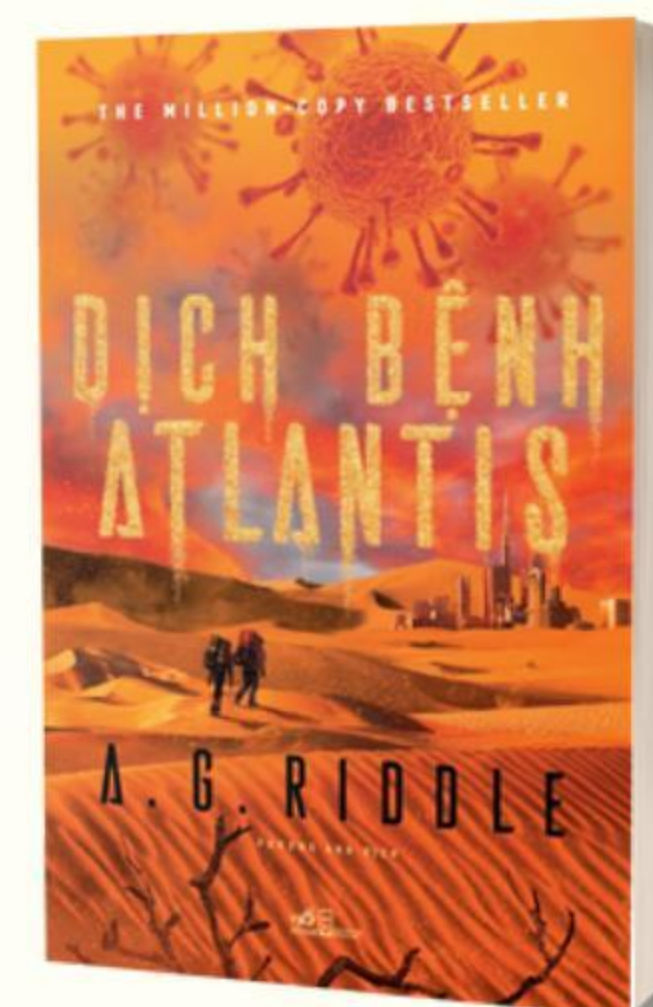
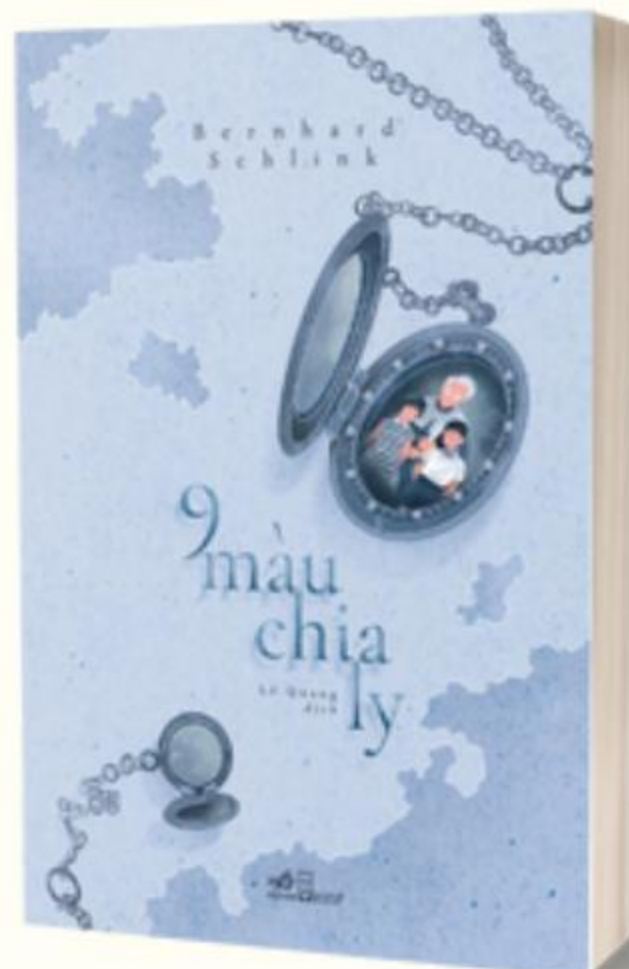
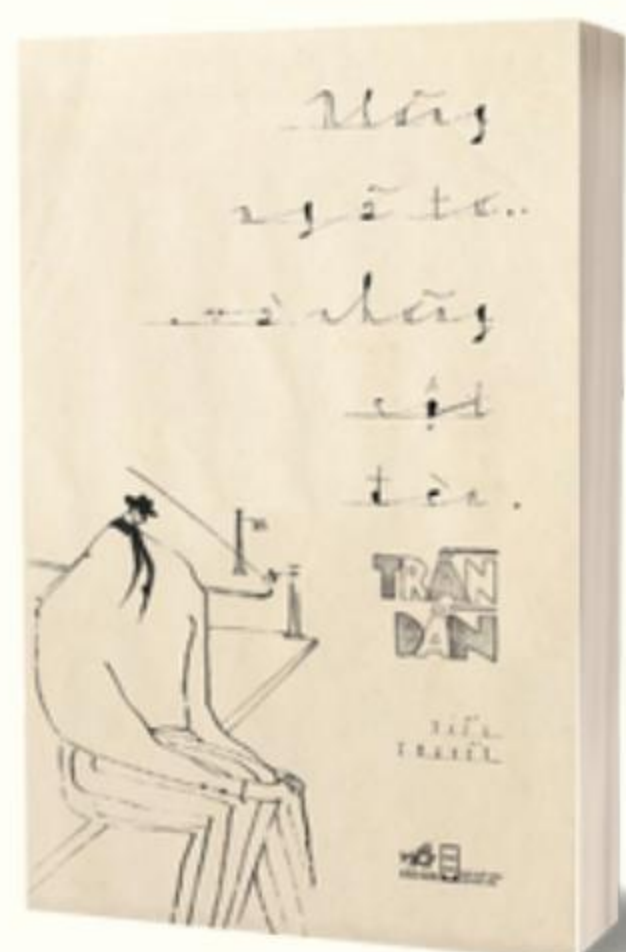
nhã nam nho xanh

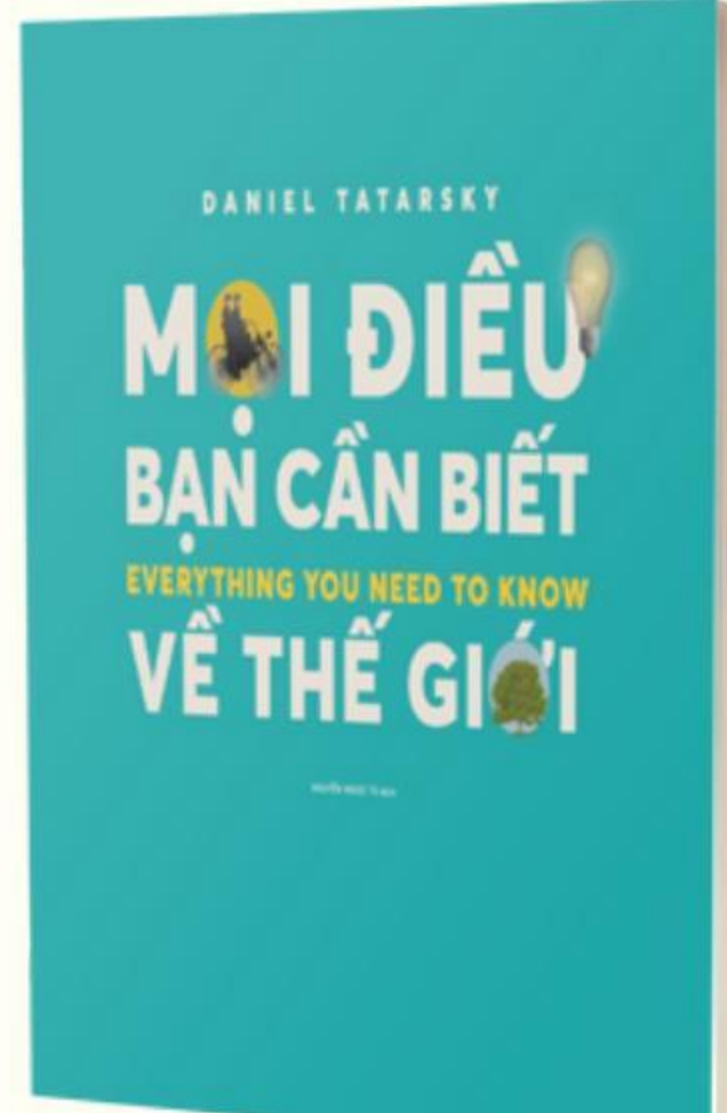
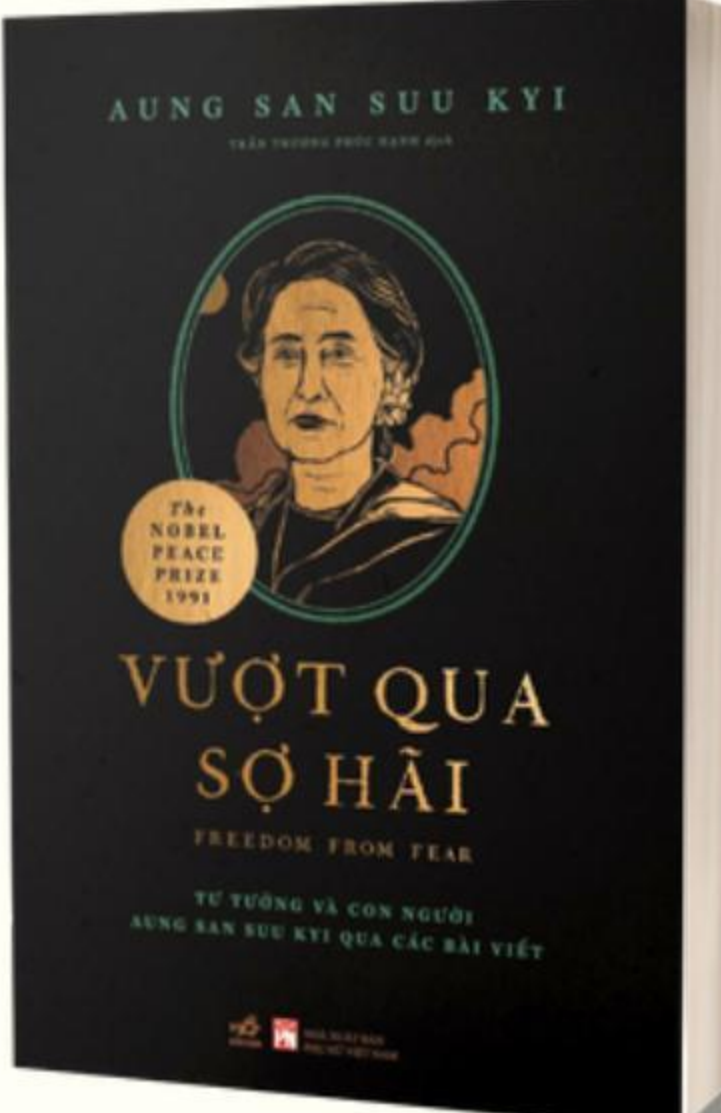
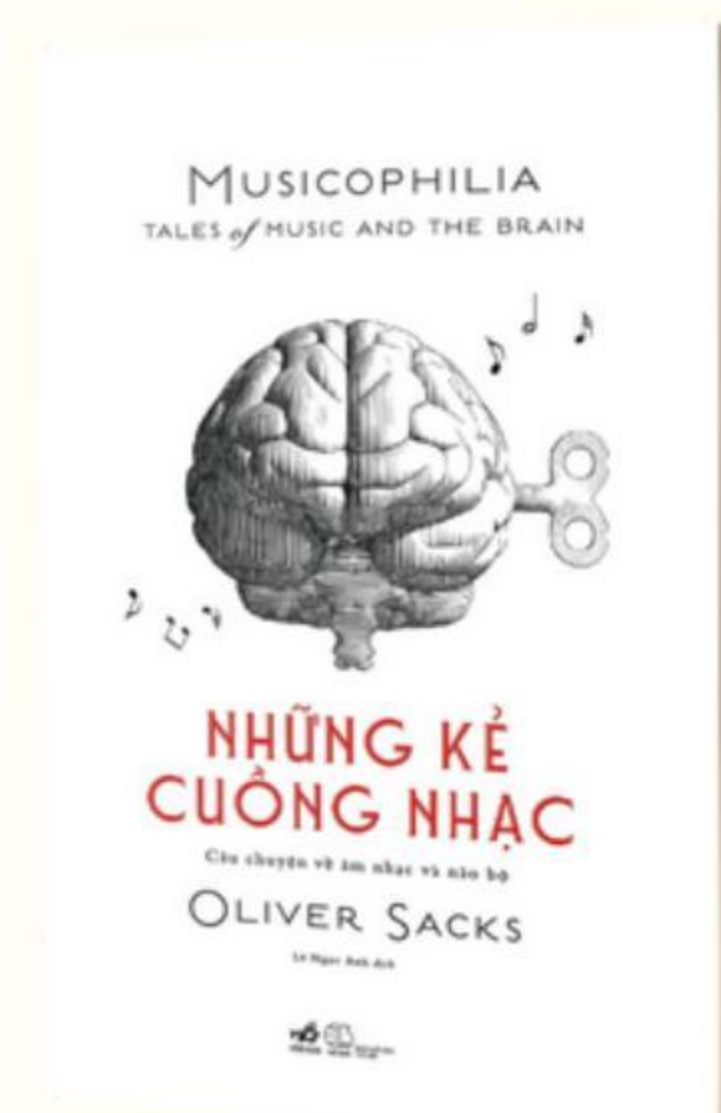
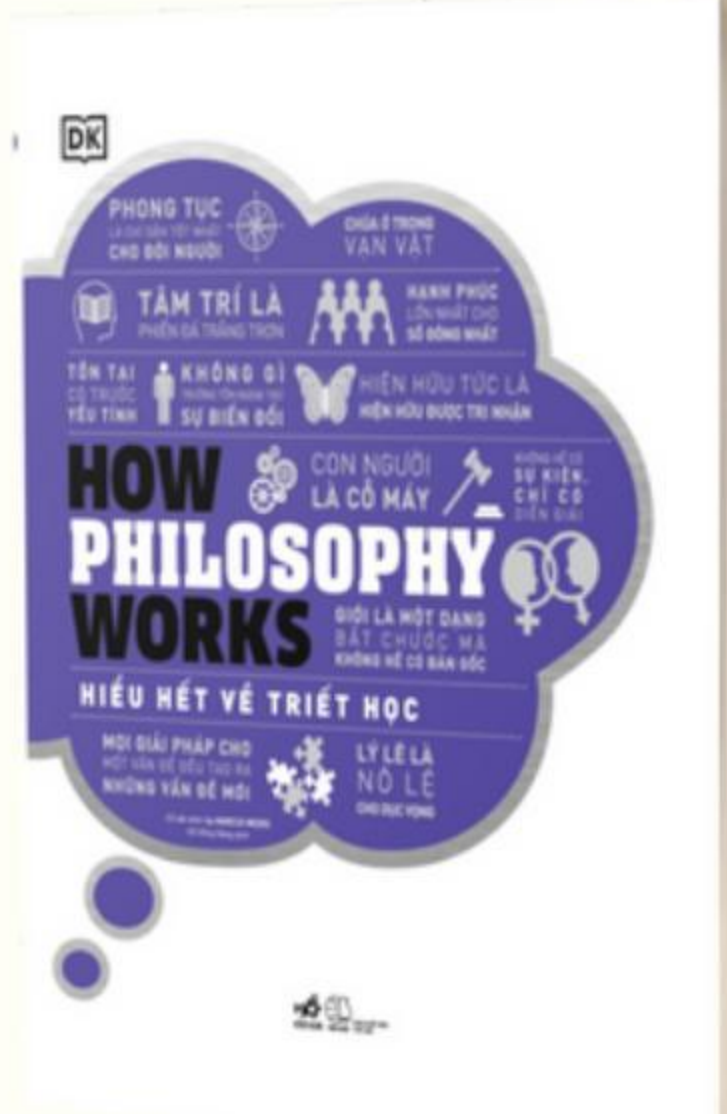
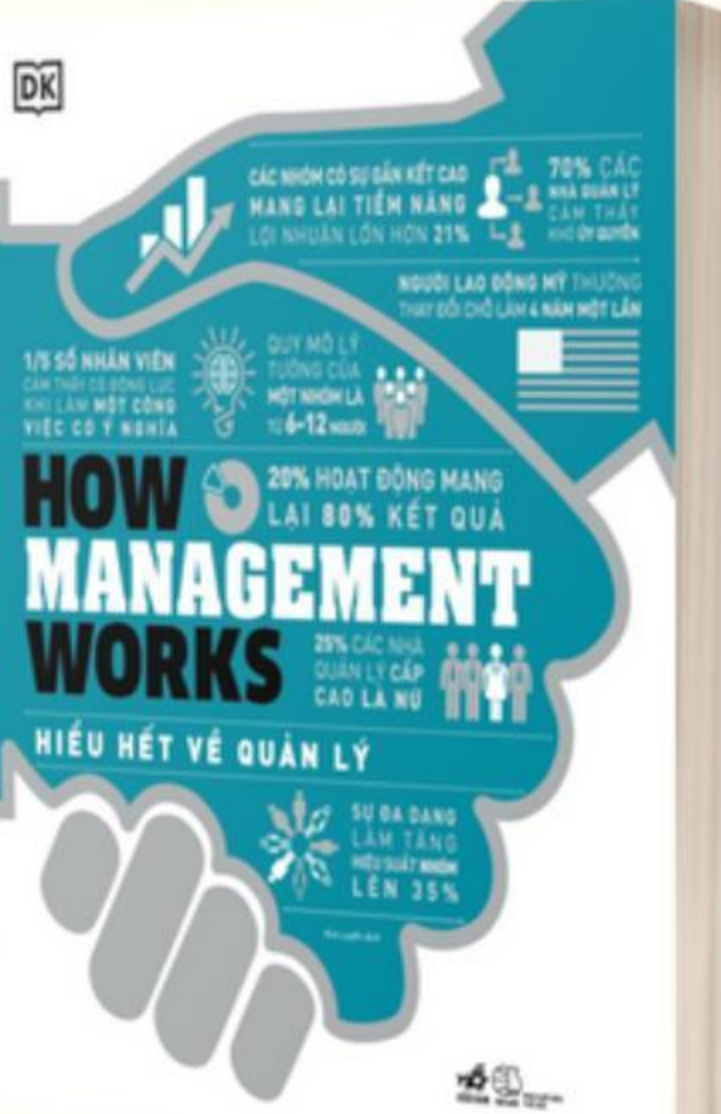
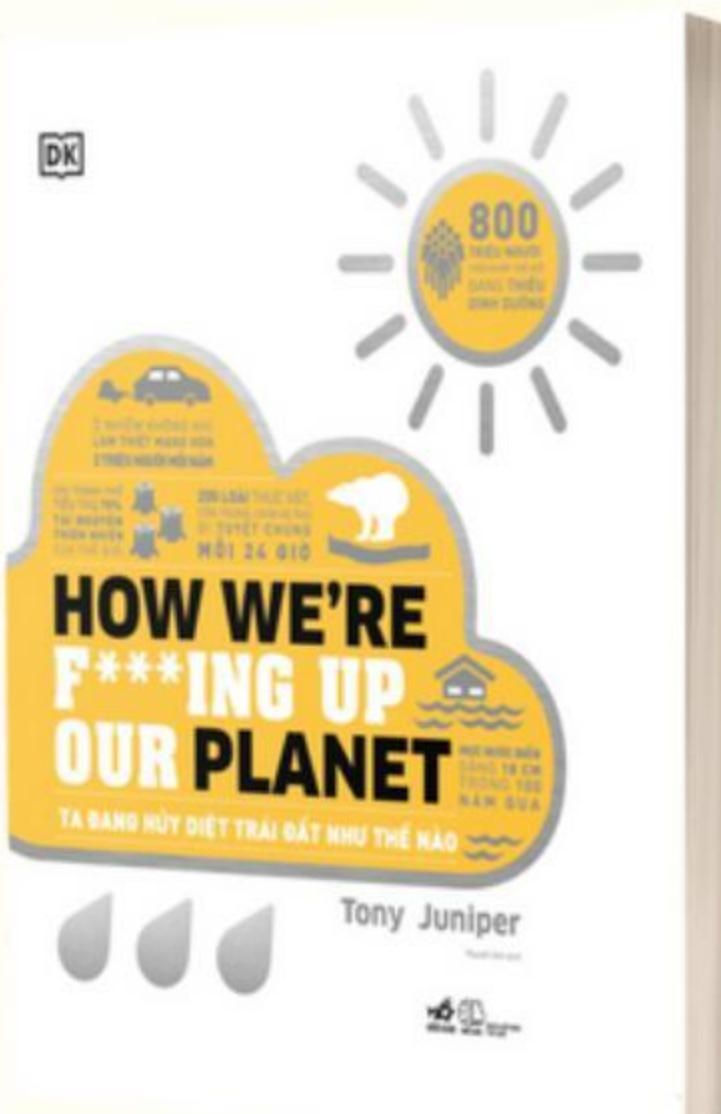
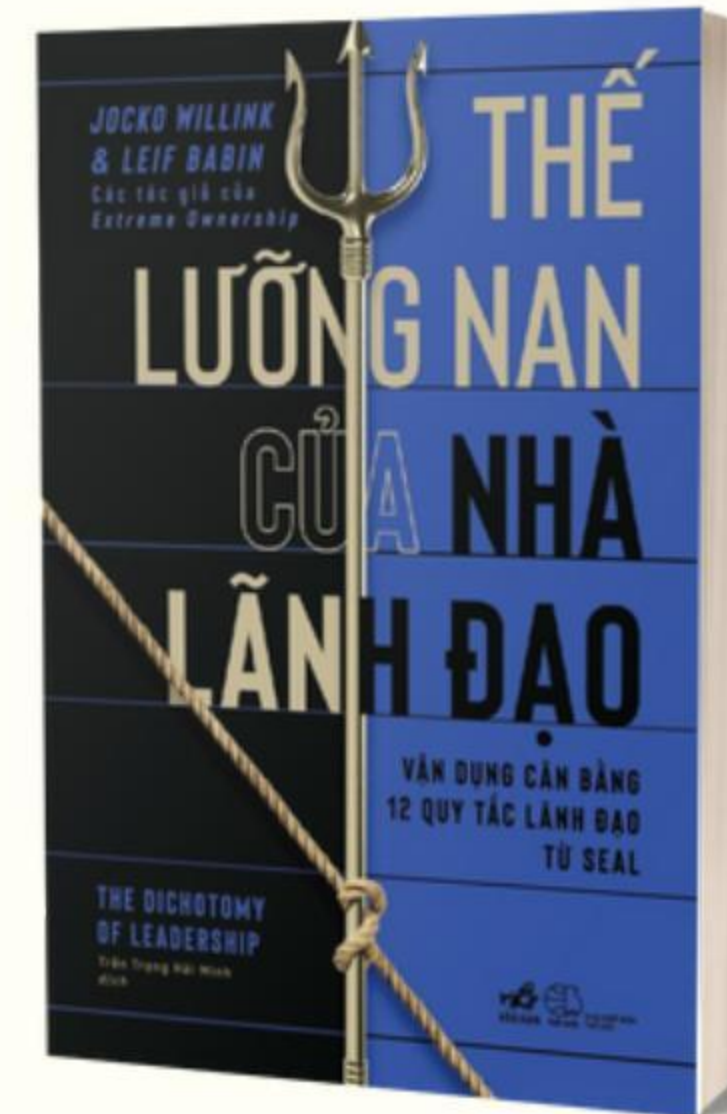
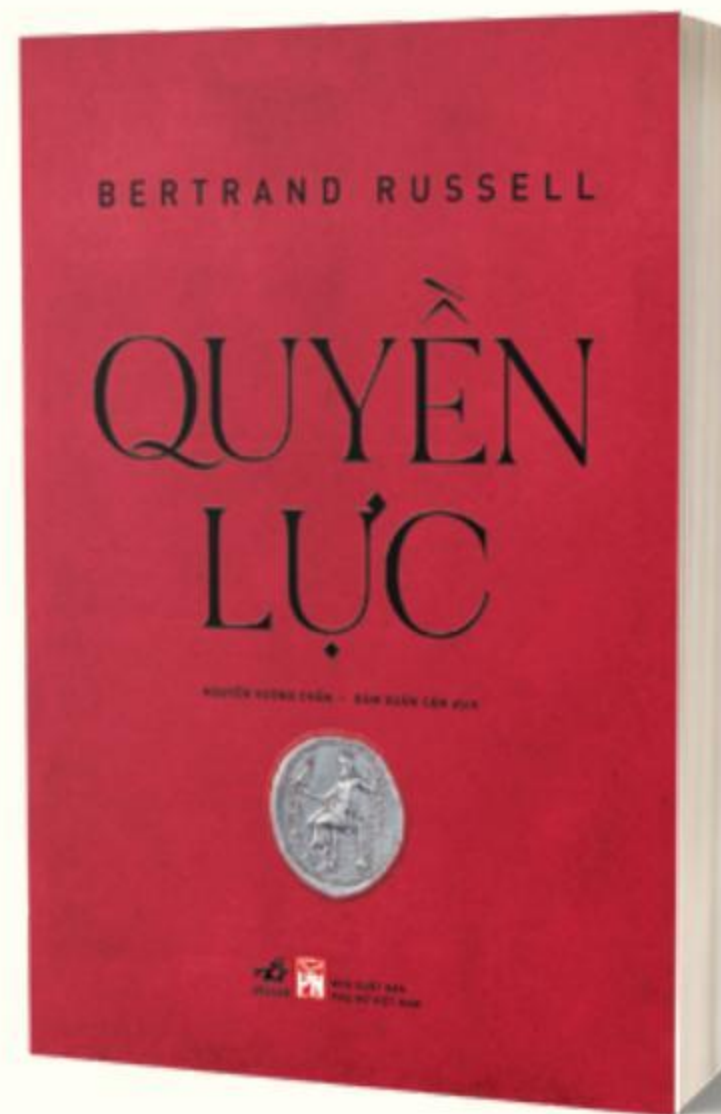
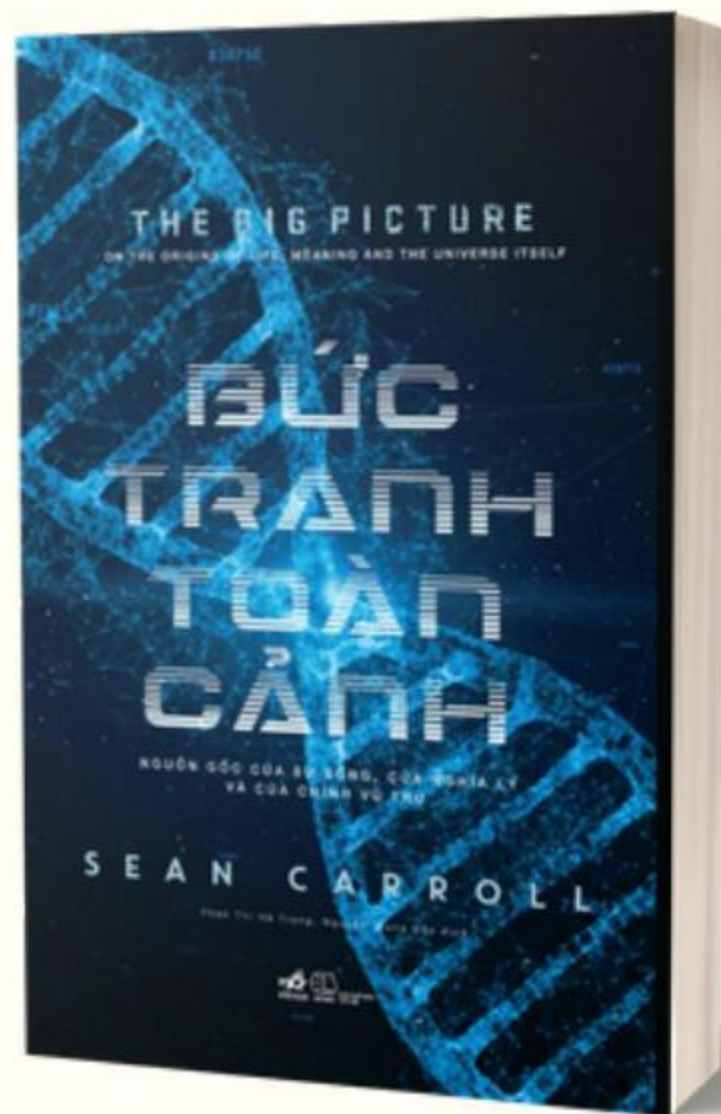
FICTION

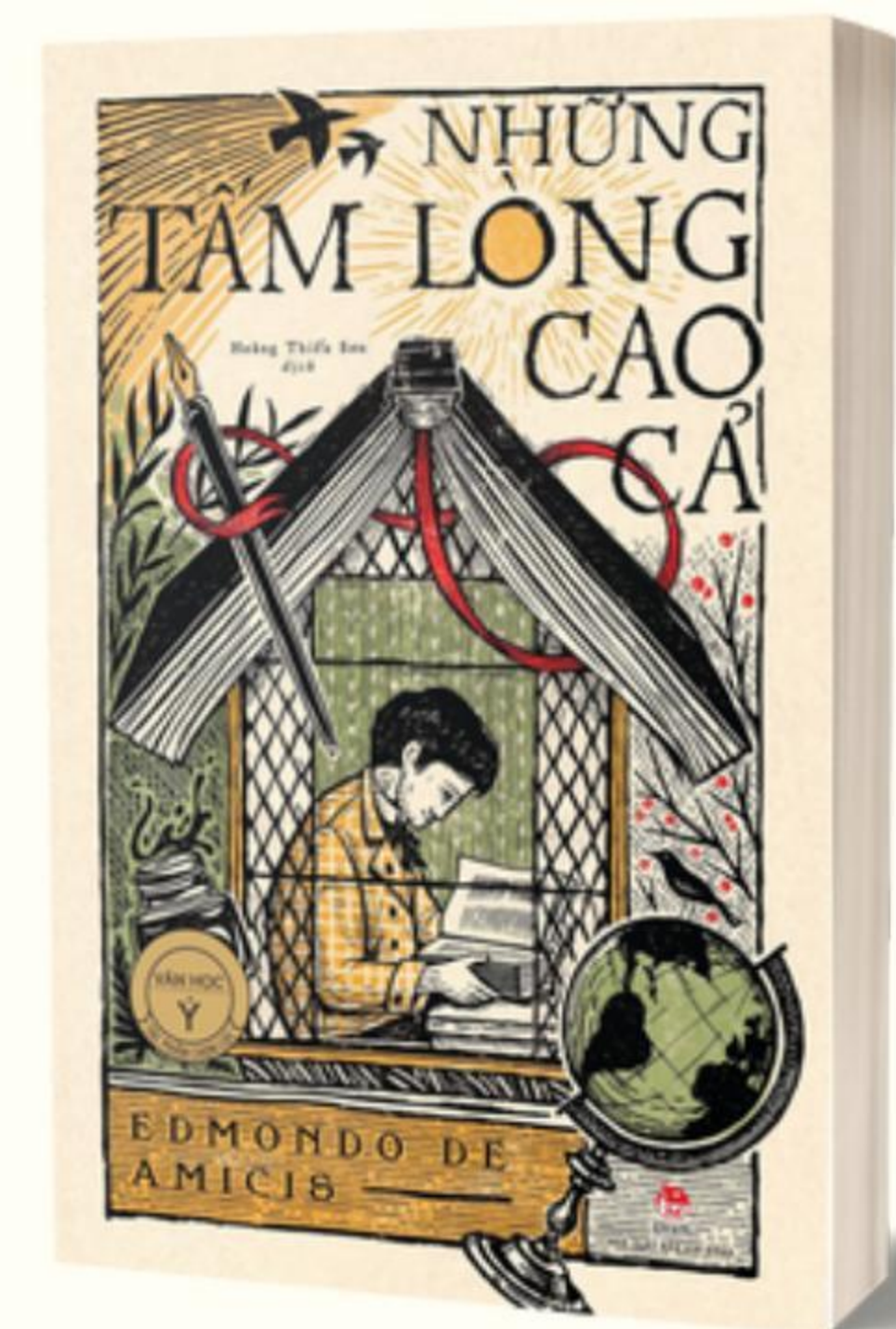
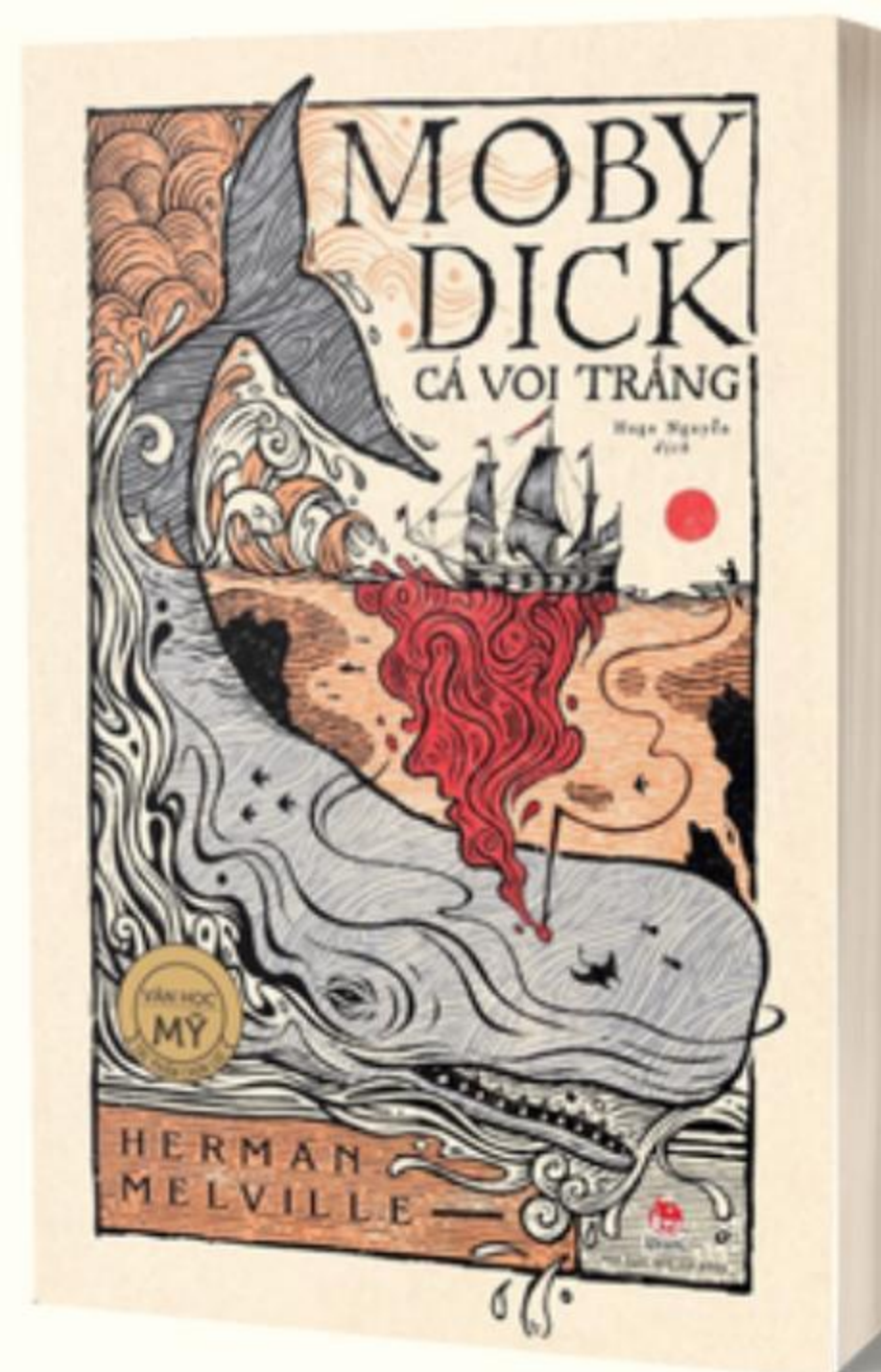
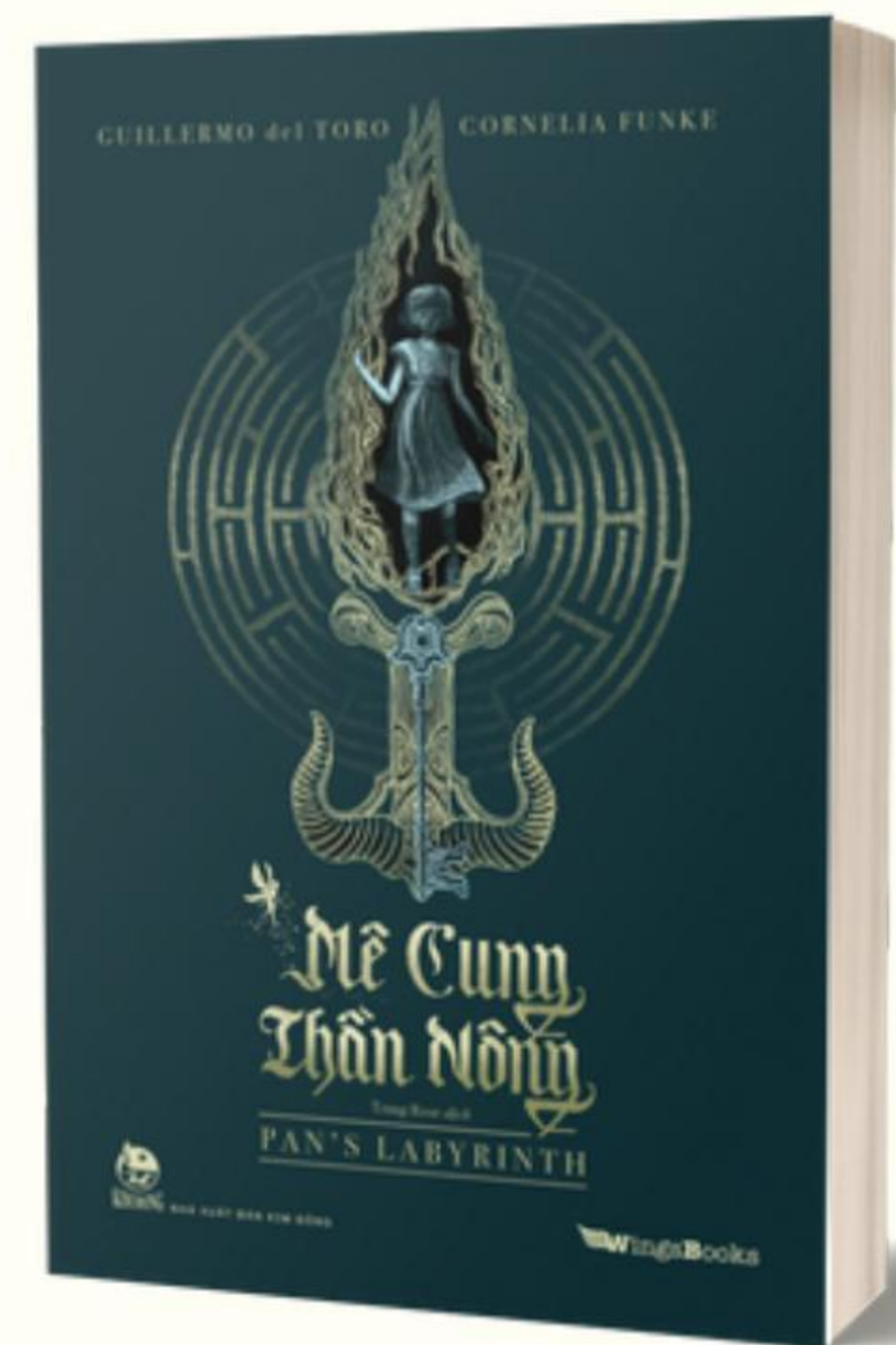
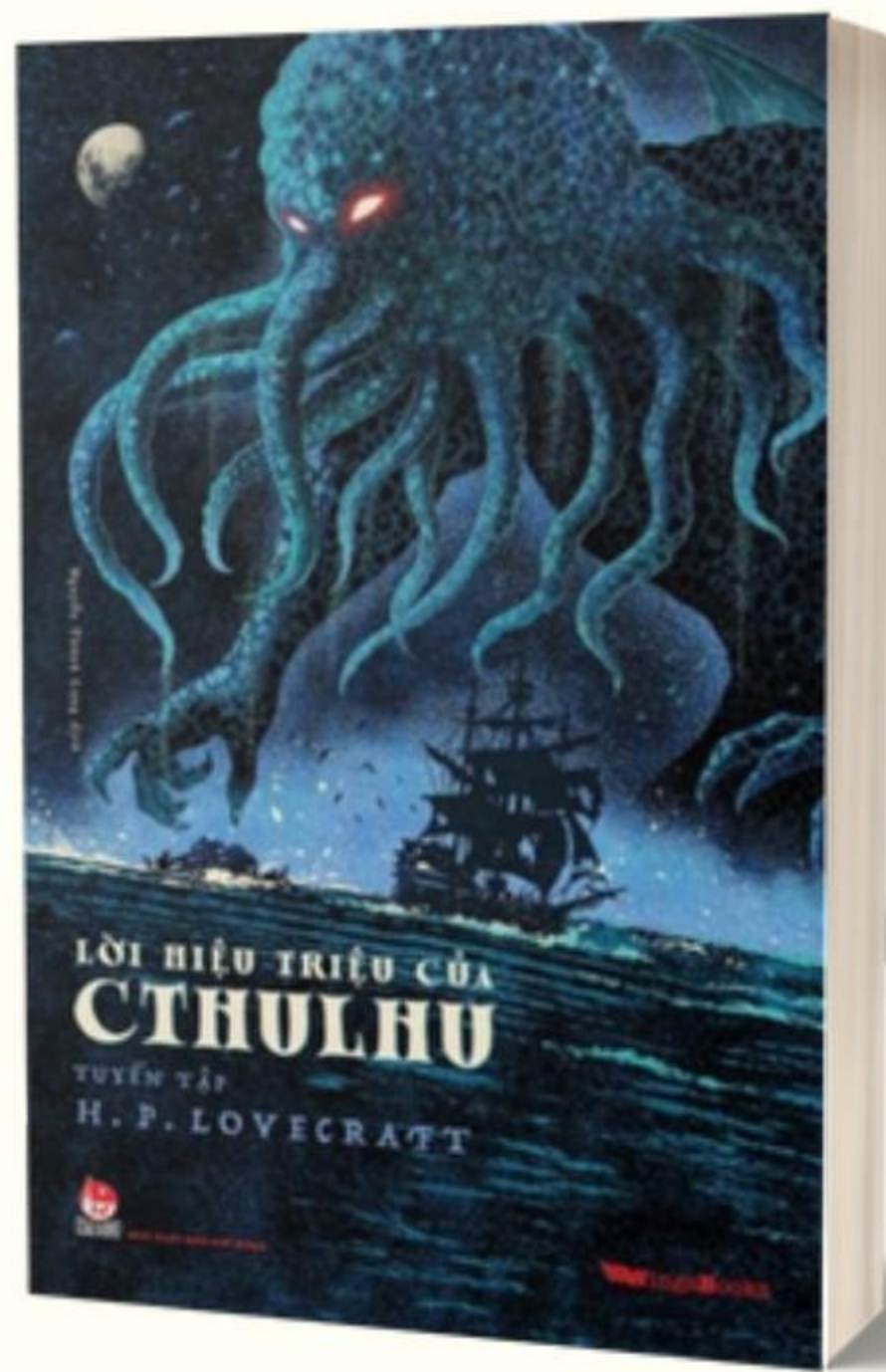

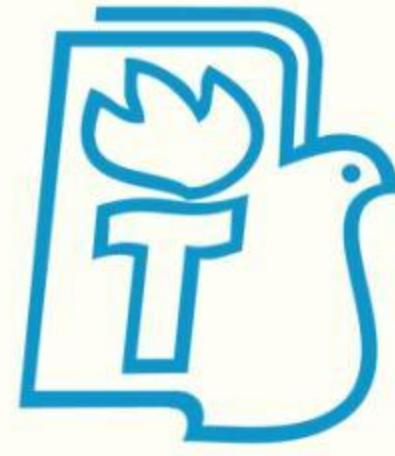
NON-FICTION

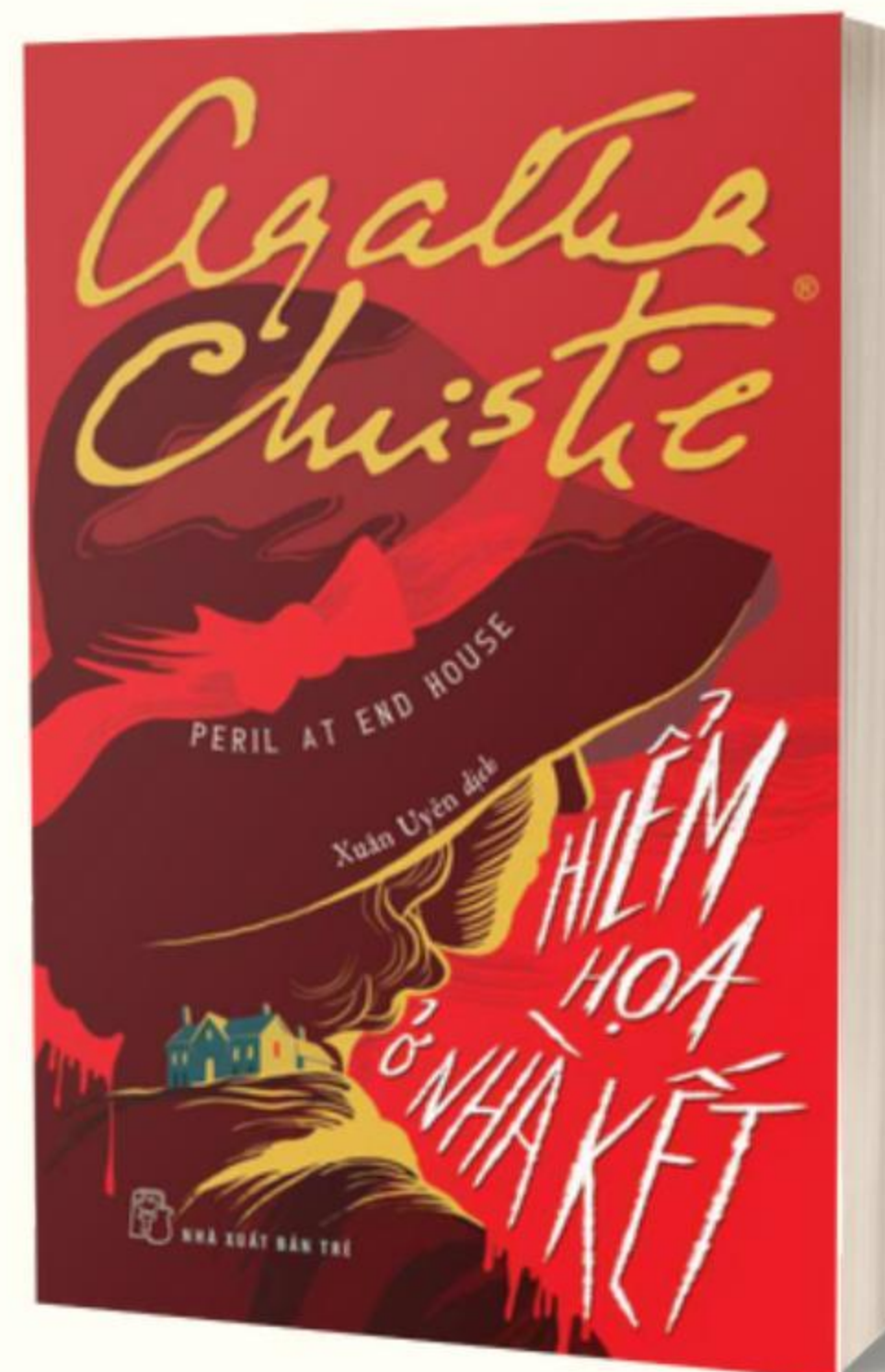
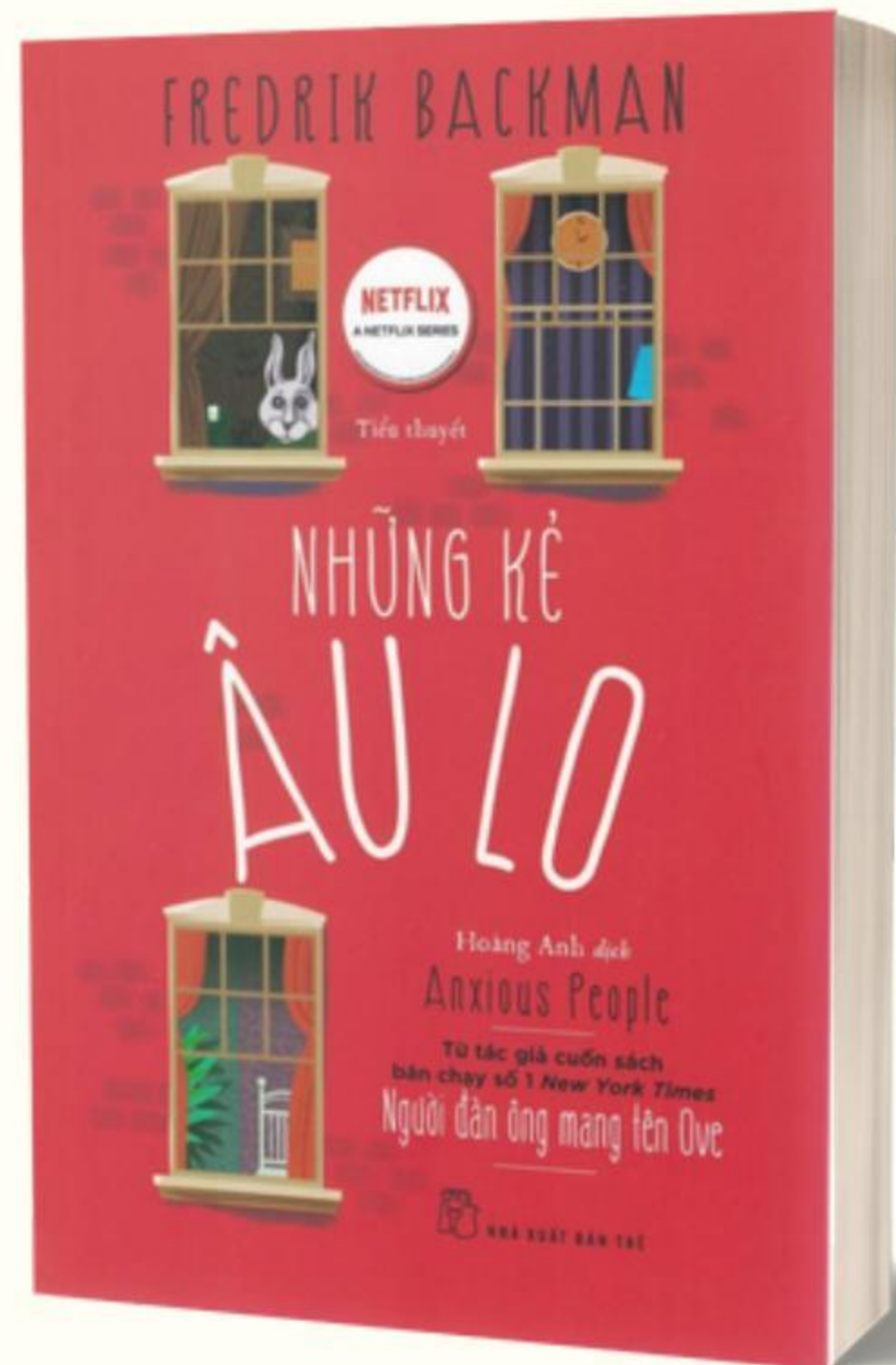
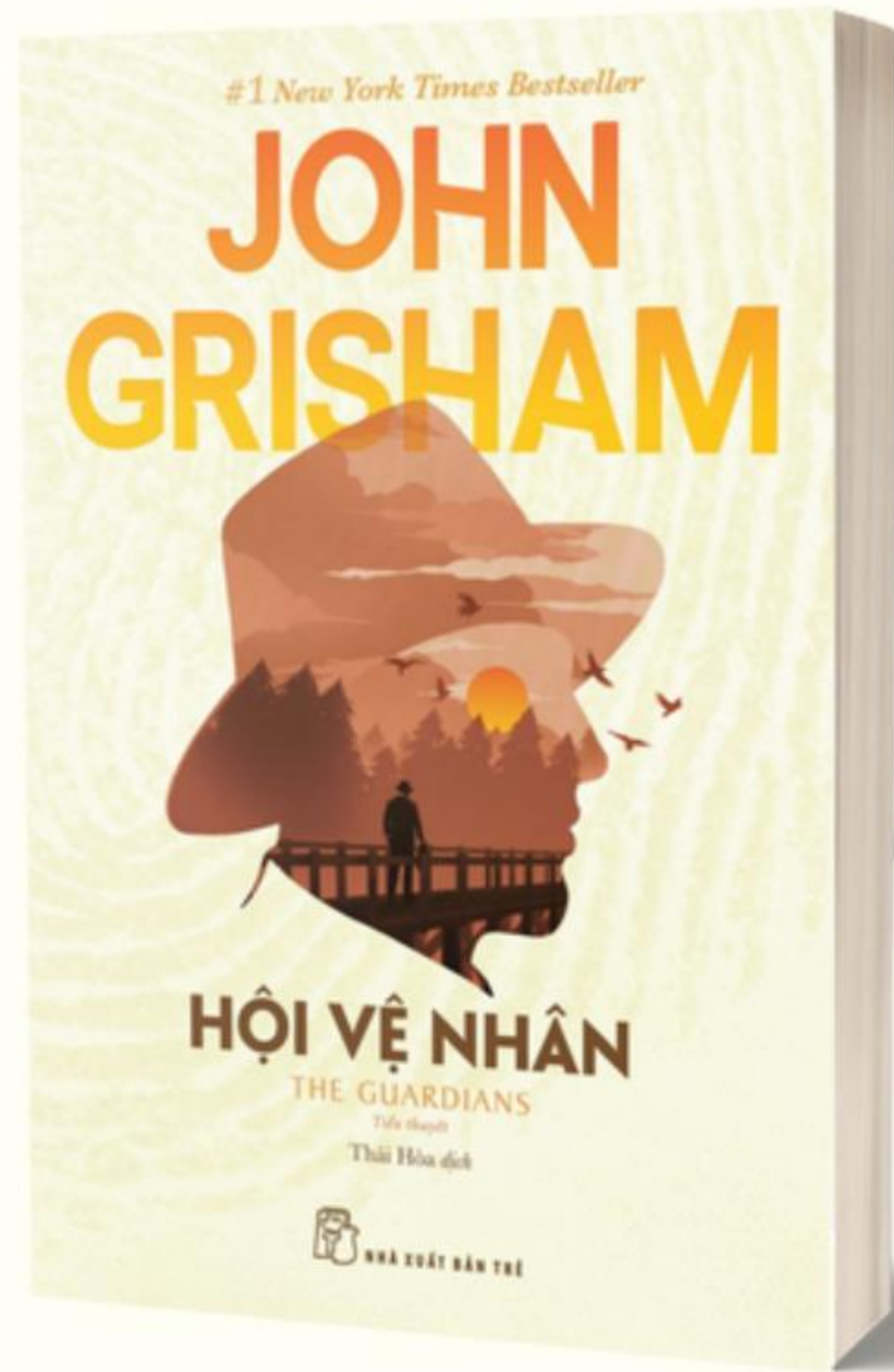

NHÀ XUẤT BẢN TRẺ

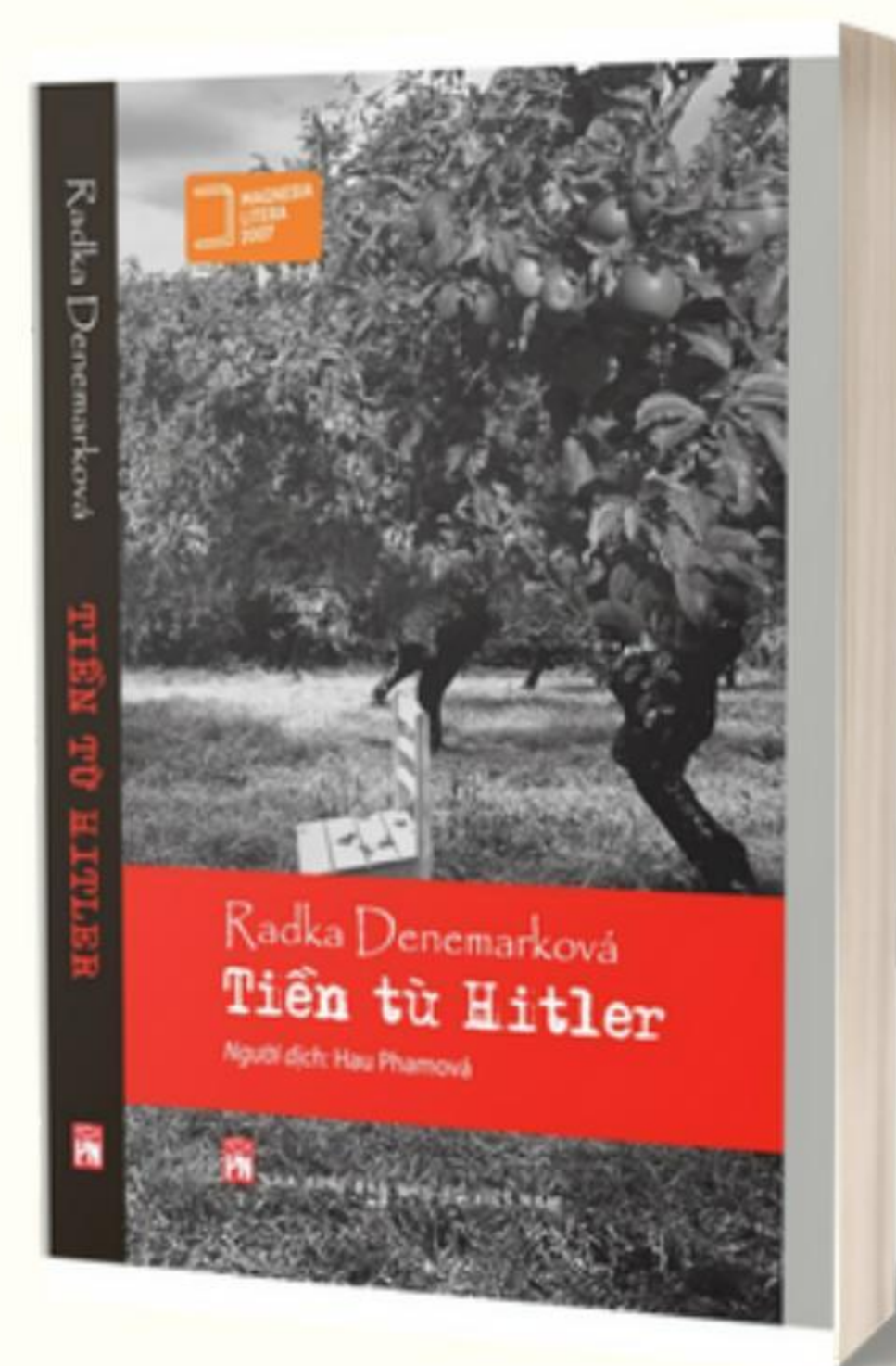
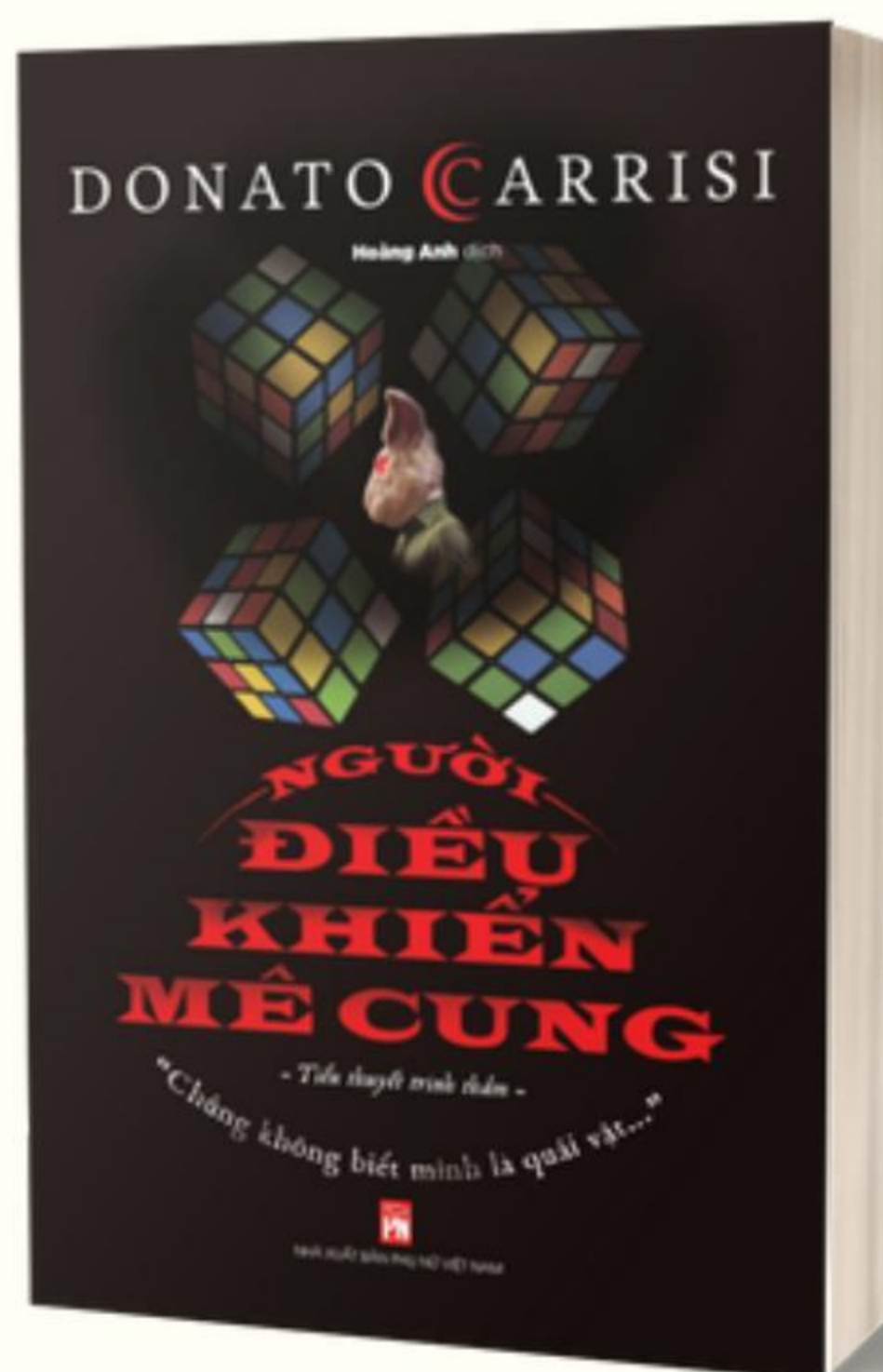
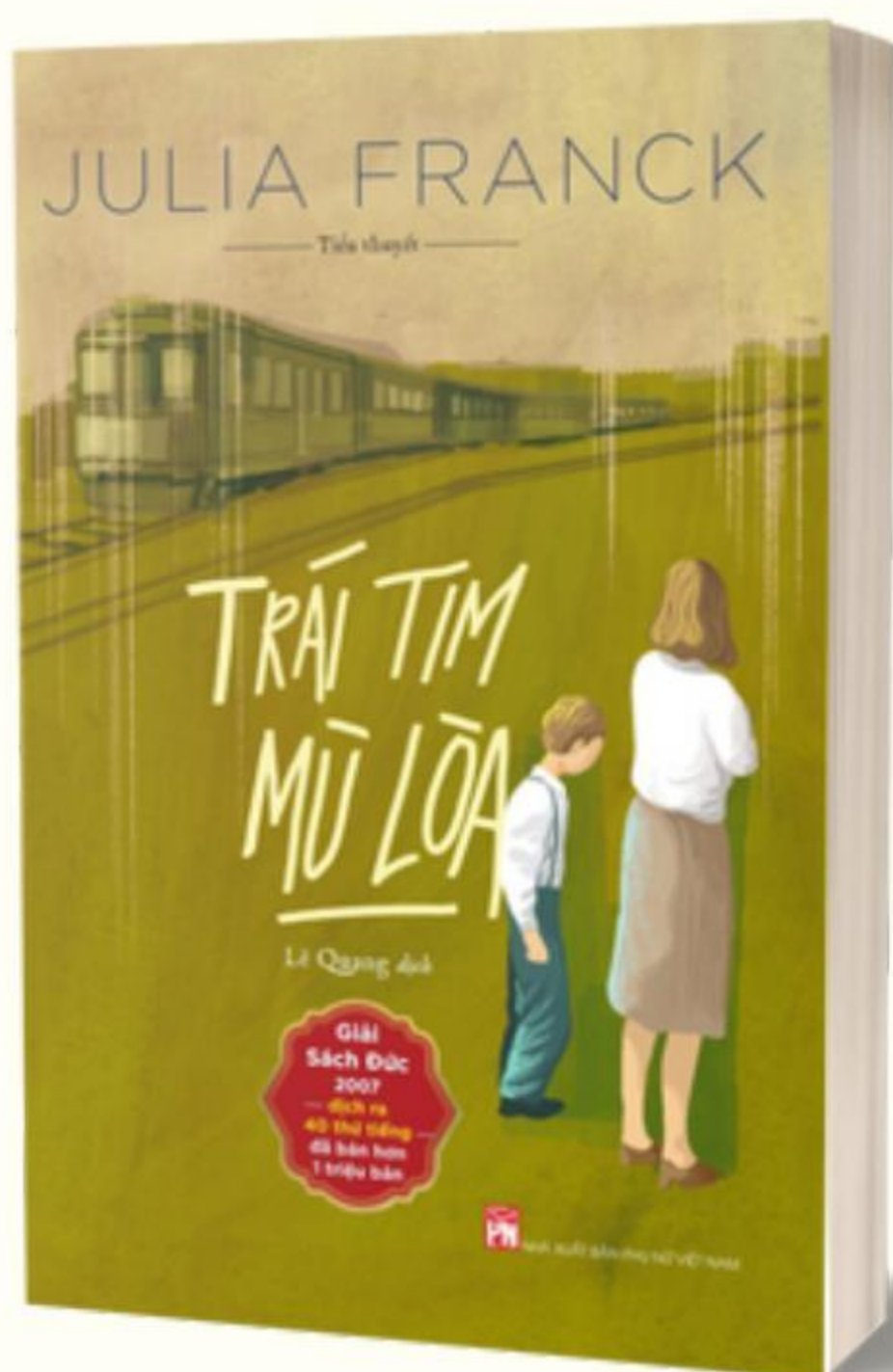
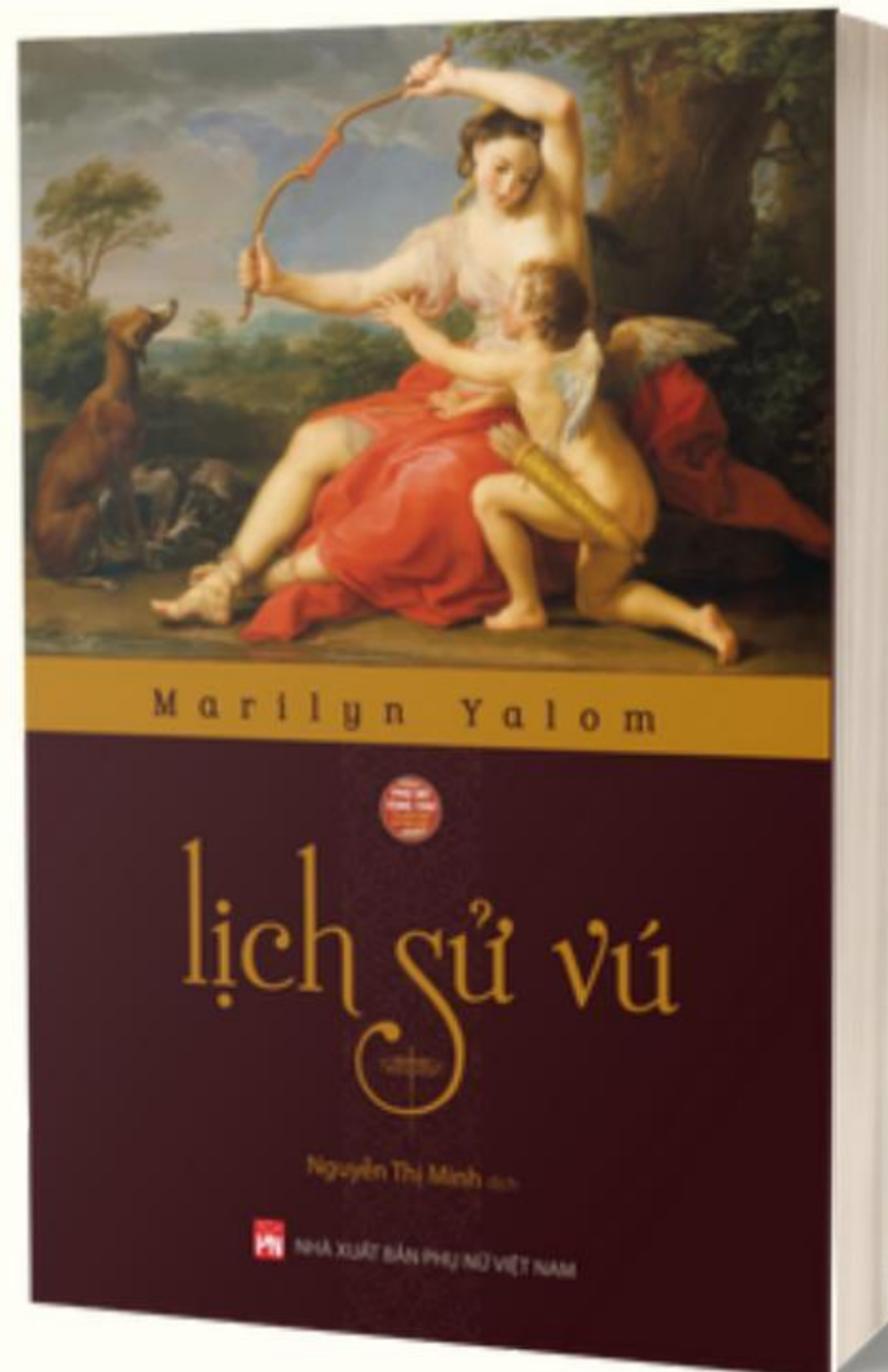
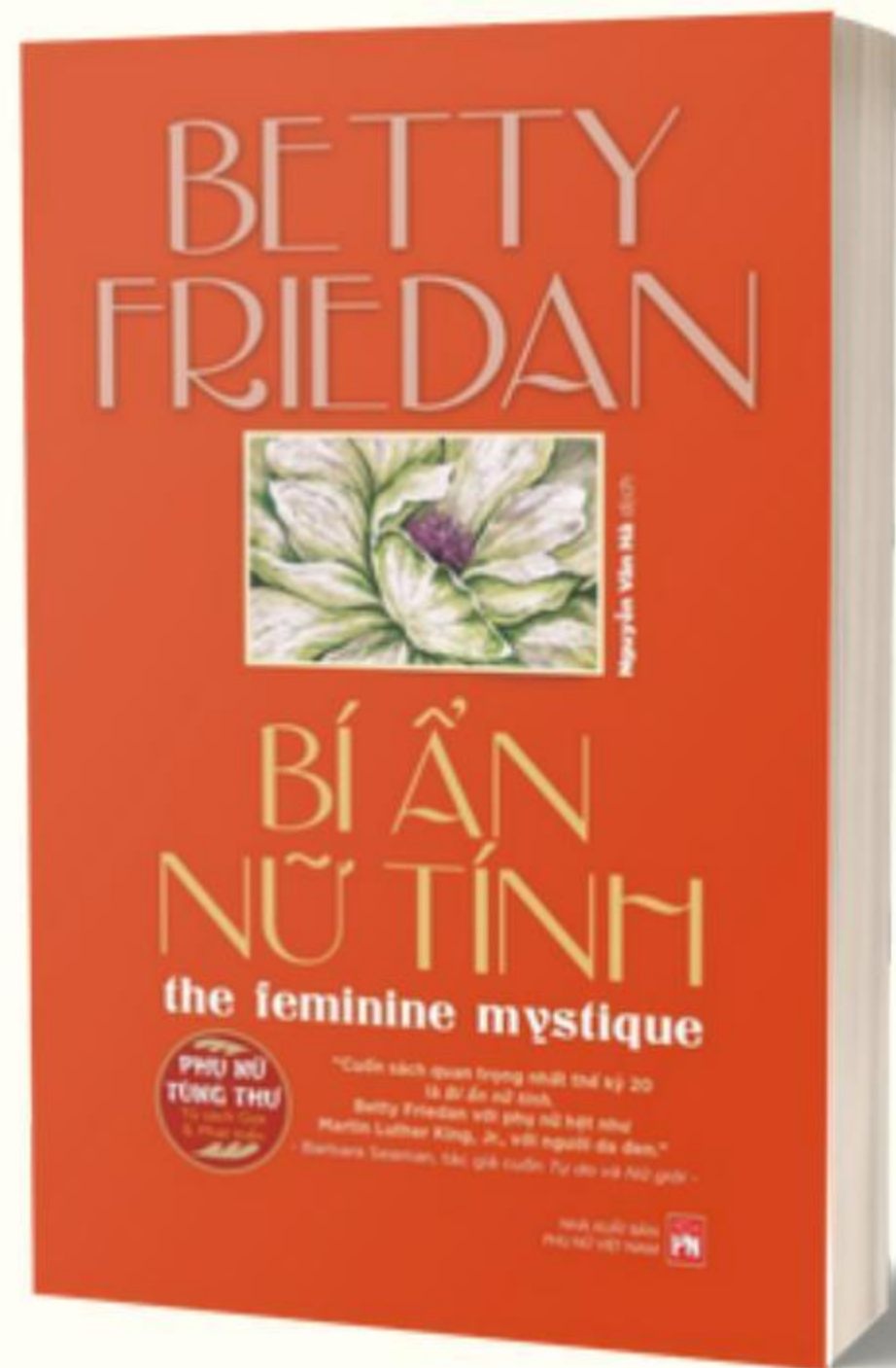

DÂY CỐT MAGAZINE

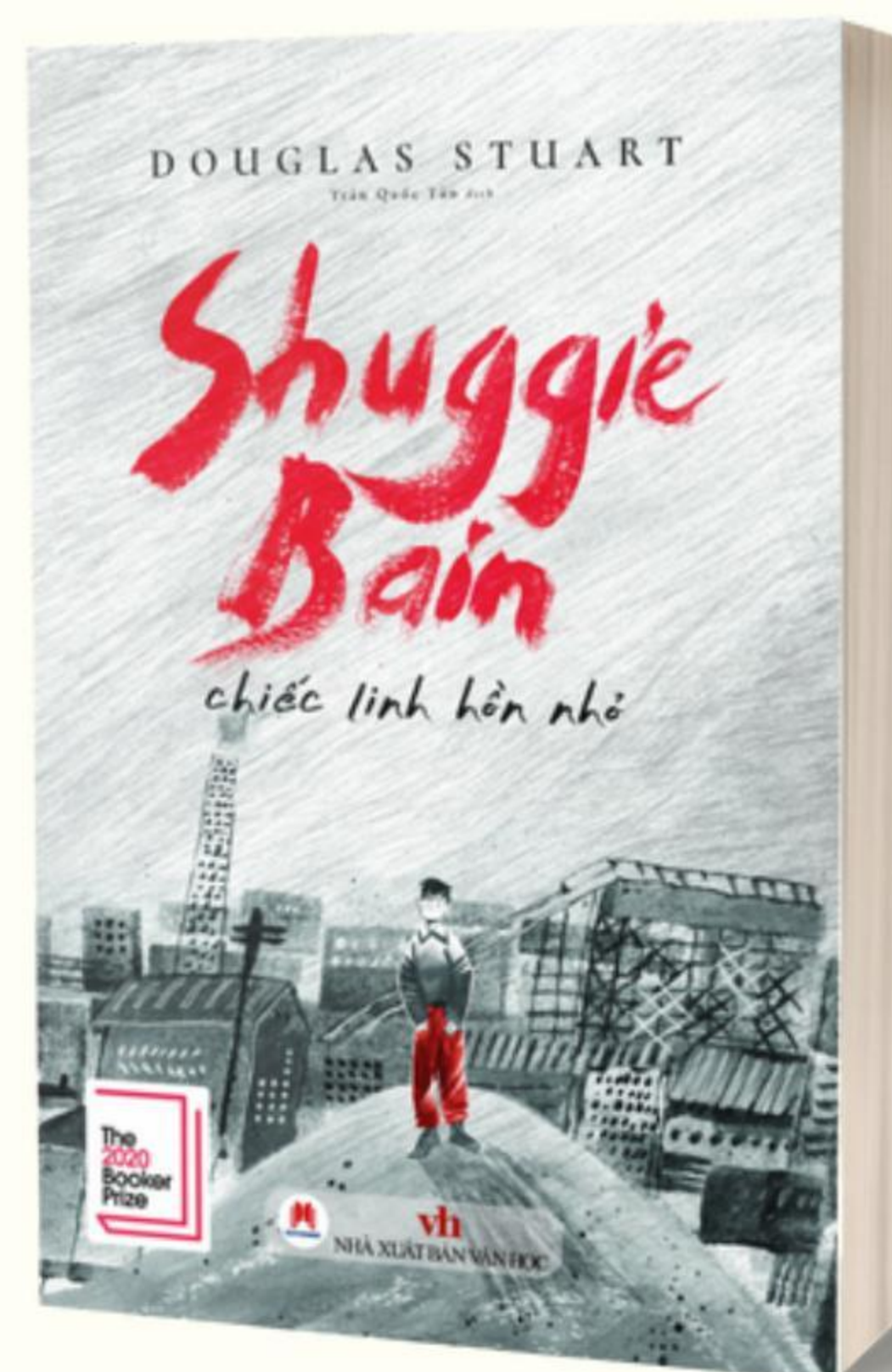
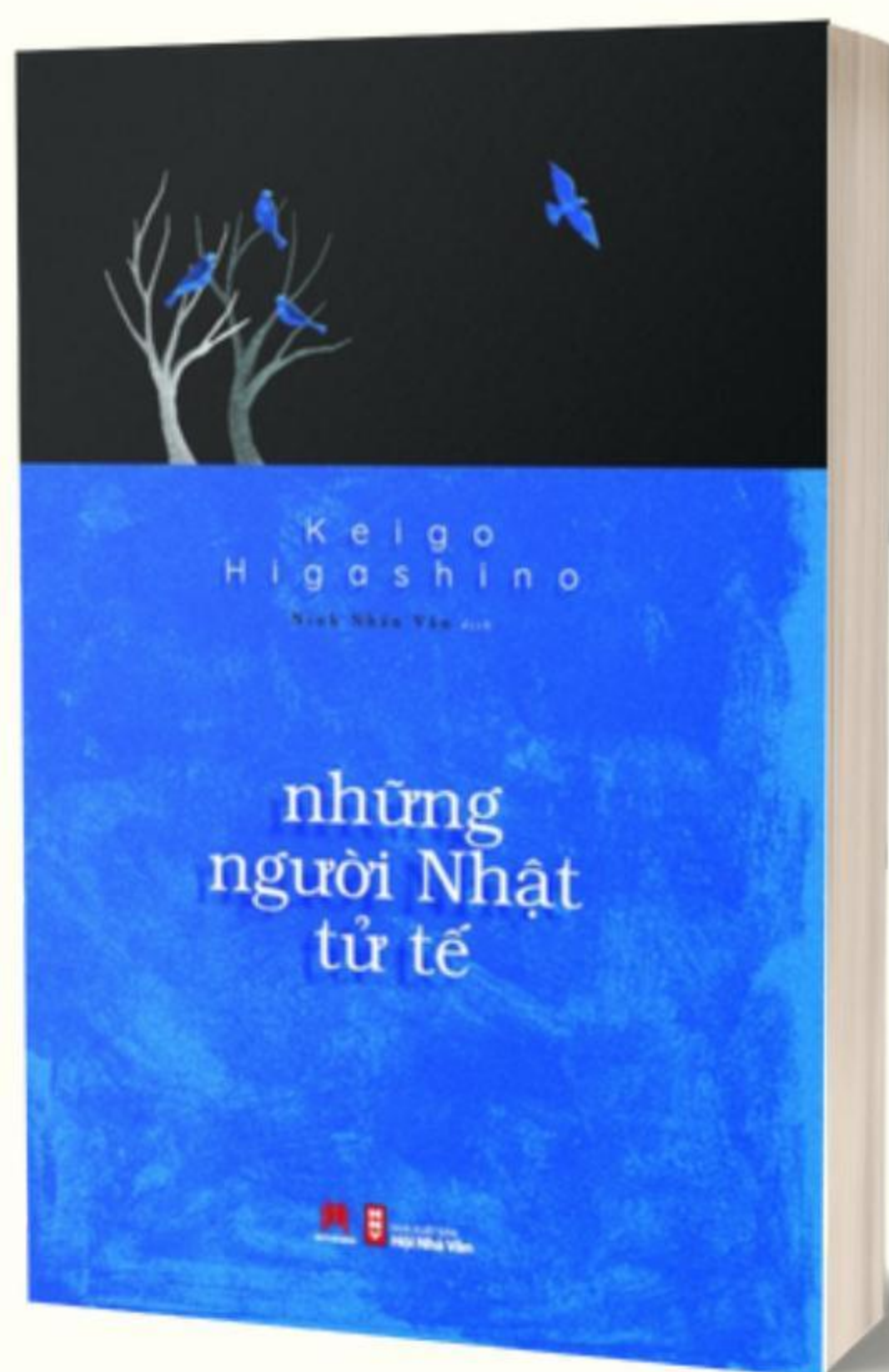

Nhà xuất bản Phụ nữ Việt Nam
Vietnam Women's Publishing House

DÂY CỐT MAGAZINE

DÂY CỐT MAGAZINE

điểm sách

THÁNG 12 2021 | ISSUE NO.02

MÊ CUNG THẦN NÔNG

và ánh sáng
nhiệm màu cổ tích

NHỮNG KẺ ÂU LO

hay câu chuyện cổ tích
dành cho người lớn

TÀN LỬA

sự gieo rắc âm thầm
những bi kịch

NỬA KIA BIỆT TÍCH

Những nửa hoá thân

MÊ CUNG THẦN NÔNG

và ánh sáng
nhiệm màu
cổ tích

ALBERT SHADOU

Ngày xưa ngày xưa, tại Vương quốc dưới Lòng đất, nơi ánh Mặt trời không bao giờ có thể chạm tới và những sinh vật biết bay duy nhất chỉ là loài Dơi và những Nàng Tiên, công chúa Moana – người luôn mơ về “bầu trời xanh hoàn hảo cùng biển mây bất tận, về vàng dương, cỏ dại và mùi vị của cơn mơ”, đã quyết định từ bỏ tất cả: bỏ lại Đức vua và Hoàng hậu, bỏ lại ngôi báu đang chờ nàng kế vị, bỏ lại những cư dân Lòng đất luôn hết mực yêu kính người, rồi bắt đầu cuộc viễn du tới xứ sở của Mặt trời.

Đáng buồn thay, theo thời gian, cái đói, cái rét cùng với nỗi khổ đau đã sớm bào mòn và hủy diệt cô công chúa nhỏ. Tuy vậy, chấp hiện thực đau đớn ấy, cư dân Lòng Đất vẫn luôn hết mực tin tưởng rằng dù thể xác nàng đã mãi mãi nằm lại dưới hàng tấc đất đen, song linh hồn bất tử của nàng vẫn luôn có khả năng tái sinh và chỉ đợi ngày được tìm thấy.

Mãi rất lâu sau đó, sau hàng thế kỷ đợi chờ, vào một buổi sáng mùa xuân năm 1944, trong hình hài của cô bé Ofelia, trên con đường mòn khuất sâu trong khu rừng già, ngay sát vách của một nhà máy xay cũ, công chúa Moana mà mọi người hằng kiếm tìm cuối cùng cũng đã xuất hiện. Và Thần Nông – vị thần đầu sừng có tuổi đời lâu hơn cả những cây cổ thụ, sẽ là người có trách nhiệm hướng dẫn cô hoàn thành ba nhiệm vụ đặc biệt quan trọng để cô có thể trở về Xứ sở Lòng Đất ngày xưa.

Ngay từ những trang đầu tiên, Mê cung Thần Nông đã mang tới cho độc giả những màu sắc vô cùng thân thuộc, được cất lên từ những câu chuyện cổ tích: một câu chuyện cổ tích bắt đầu từ những ngày “ngày xưa ngày xưa”, một câu chuyện cổ tích lớn bao hàm mười câu chuyện cổ tích nhỏ, một câu chuyện cổ tích với những tạo vật kỳ diệu, những sinh vật kỳ lạ, những vị Thần quyền phép và cả những con quái vật mà không một ai mong muốn phải chạm mặt một lần.

Màu sắc cổ tích trong truyện, trước hết được thể hiện ở cốt truyện. Cốt truyện của Mê cung Thần Nông không mới, nó theo chân nhân vật chính (Ofelia) trên hành trình chinh phục những thử thách khó khăn, vượt qua vô vàn những gian khổ để tiến tới cái kết, xét ở một khía cạnh nào đó, tràn đầy tình yêu và hạnh phúc - không quá khó để tìm thấy trong các câu chuyện phiêu lưu của các vị anh hùng.

*Người lớn, chẳng biết
có phải vì tâm hồn của
họ đã trở nên già cỗi,
mà cũng chẳng thể
nhìn thấy được những
tạo vật diệu kỳ*

Trong quá trình kiến tạo thế giới ở Mê cung thần Nông, Guillermo del Toro và Cornelia Funke cũng rất tích cực sử dụng yếu tố kỳ ảo – một yếu tố không thể không nhắc tới trong các câu chuyện cổ tích.

Câu chuyện không chỉ kể về chuyến phiêu lưu kỳ lạ của cô bé Ofelia, đó còn là câu chuyện đầy lý thú về một nhà điêu khắc có thể thổi hồn cho những súc gỗ vô tri, về một phù thủy quyền phép có khả năng nguyên rửa một nhà máy xay rộng lớn, về một người thợ đóng sách có thể sử dụng lòng can đảm, trí thông minh và cả tình yêu để tạo tác nên một cuốn sách công phu bậc nhất trên thế giới; về một người thợ may dám cả gan thỏa thuận với Tử thần, hay về một cậu bé can đảm đã trốn chạy thành công khỏi cái chết. Ở đó, mỗi câu chuyện đều tồn tại những mối liên hệ chặt chẽ với nhau, đóng vai trò như những “đoạn chuyển” đầy khéo léo được đan cài trong mạch truyện chính, vừa có khả năng dự báo tương lai, vừa đủ sức để trung hòa màn đêm hiện thực đầy đau thương để khiến người ta nghệt thở.

Đặc biệt, màu sắc cổ tích trong truyện còn được thể hiện qua cả các nhân vật, được phân định rõ ràng thành hai tuyến: chính diện và phản diện. Mỗi nhân vật thường đảm đương một vai trò cố định từ đầu tới cuối, tính “hành động” trong xây dựng nhân vật tương đối đậm nét (và vì vậy, khắc họa tâm lý nhân vật sẽ không phải là yếu tố được tập trung đề cao). Nhân vật được miêu tả qua những tính từ chỉ tính cách và phẩm chất ngay ở lần gặp mặt đầu tiên, và thường sẽ không thay đổi cho tới cả khi câu chuyện kết thúc.

Chẳng hạn, đối với gã đồ tể Vidal, ngay từ đầu, gã đã được gọi bằng những cái tên kinh khủng: “hắn có nụ cười của gã khổng lồ một mắt Ojancancu, trong đôi mắt tối sầm ẩn náu sự tàn bạo của đám quái vật Cuegle và Nuberu – những sinh vật cô (Ofelia) đã gặp trong các câu chuyện cổ tích.” Trong khi đó, ở phía bên kia, khi giới thiệu bác sĩ Ferreira – một người đàn ông đầy tính thiện, ở lần tiếp xúc đầu tiên, cuốn sách đã miêu tả ông là “một tâm hồn dịu dàng”, lòng tốt của ông “tỏa ra ánh sáng cùng hơi ấm”, “tràn đầy” lòng tốt và hơi ấm.

Dẫu vậy, để phân định rạch ròi ranh giới giữa hiện thực và cổ tích trong Mê cung của thần Nông cũng là một điều tương đối khó khăn. Ở câu chuyện cổ tích đen tối này, hiện thực dường như có phần lấn át màu sắc cổ tích, và cổ tích cũng chỉ lập lòe ẩn hiện giữa màn đêm hiện thực khốc liệt. Câu chuyện được đặt dưới con mắt nhìn của cô bé Ofelia – một đứa trẻ với tình yêu đặc biệt mãnh liệt đối với thế giới thần tiên, và nhiều khi, tình yêu ấy có đôi phần thái quá. Người lớn, chẳng biết có phải vì tâm hồn của họ đã trở nên già cỗi, mà cũng chẳng thể nhìn thấy được những tạo vật diệu kỳ đang cùng trò chuyện với Ofelia. Và đặc biệt, những địa danh, nhân vật trong các câu chuyện cổ tích được kể, dường như cũng có những sự va đập, xâm lấn ít nhiều đối với thế giới hiện thực. Cũng bởi lý do này, mình lại càng suy nghĩ nhiều hơn về cái kết. Liệu thật sự, những gì cô bé Ofelia đang nhìn thấy có phải là sự thật hay không?

Mang đậm màu sắc cổ tích, bởi vậy nên hẳn nhiên, Mê cung Thần Nông không phải là một cuốn sách khó đọc. Thiên tiểu thuyết có dung lượng vừa phải, nhịp truyện không quá hối hả, gấp gáp, nhưng cũng không phải là không có những bước ngoặt và cao trào khiến cho độc giả phải lặng người đi theo dõi.

Ở địa hạt điện ảnh, Guillermo del Toro là “bậc thầy” của nghệ thuật tạo hình, màu sắc và biểu tượng. Ở địa hạt văn chương thiếu nhi, Cornelia Funke lại là cây viết đặc biệt cuốn hút. Sự phối kết hoàn hảo của hai tài năng lớn này, thực sự đã khiến cho câu chuyện của cô bé Ofelia vốn đã hấp dẫn, nay lại càng thêm lý thú gấp bội. Trong quá khứ, mình đã đã từng xem phim nguyên tác phim hai lần, và lần này, khi cầm trên tay cuốn tiểu thuyết chuyển thể, tức là đã lần thứ ba mình có cơ hội trải nghiệm chuyến hành trình kỳ diệu của nàng công chúa Moana, tuy nhiên, mọi thứ diễn ra ở thế giới tuyệt vời này vẫn thật đẹp đẽ, bi thương và tươi mới hệt như lúc ban đầu.

A L B E R T S H A D O U

NHỮNG KẺ ÂU LO
HAY CÂU CHUYỆN CỔ TÍCH
DÀNH CHO NGƯỜI LỚN

MI.READER

**MỘT TÊN BỊT MẶT CẦM
SÚNG XÔNG VÀO MỘT
NGÂN HÀNG KHÔNG
TIỀN MẶT**

Trong tình thế quá bối rối, đã không cướp được đồng nào lại còn bị cảnh sát truy đuổi phía sau,

hắn chạy vào một căn hộ, nơi nhân viên bất động sản đang dẫn khách hàng đi xem nhà. Thế là hắn xoay chuyển tình thế qua một vụ bắt cóc.

Nếu đây là một bộ phim Hollywood, ta dễ dàng hình dung

ra kịch bản với một tên cướp hung bạo, sẵn sàng xả súng vào những con tin sợ hãi nhưng trong đám con tin lại có một nhân vật anh hùng dũng cảm tìm cách khống chế tên cướp, bao vây bên ngoài là những cảnh sát tinh nhuệ súng ống đầy đủ cùng máy bay trực thăng lượn vu vù.

Nhưng ý tưởng này lại rơi vào tay Fredrik Backman - một nhà văn trào phúng. Câu chuyện trở thành một cuốn dark comedy (hài kịch đen) với một tổ hợp các nhân vật không-thể-hình-dung-nổi: một tên cướp NGỐC NGHẾCH, tám con tin LẦY LỘI và hai cảnh sát KHÙNG ĐIÊN. Nếu chưa từng đọc tác phẩm nào của Fredrick Backman, đảm bảo bạn sẽ không thể đoán nổi kết cục câu chuyện sẽ đi về đâu. Đằng sau những tình tiết hài hước và điên khùng, đến cuối cùng độc giả sẽ hài lòng với cách ông liên kết một mớ các nhân vật và tình tiết bất ngờ. Bạn sẽ dễ dàng cười ngặt nghẽo vì sự lố bịch trong cách hành xử, và rồi khóc như một đứa trẻ khi cảm nhận được những nỗi đau đằng sau đó; và tôi tin, bạn sẽ phải mỉm cười hài lòng khi khám phá ra cách tác giả đóng lại mở hỗn độn này - rất hợp lý, rất đời và rất nhân văn.

NHỮNG CHỦ ĐỀ XÃ HỘI ĐƯỢC KHAI THÁC TINH TẾ

Như hầu hết các tác phẩm khác của Fredrik Backman, câu chuyện kịch tính và điên rồ chỉ làm nền cho các vấn đề xã hội, rồi một lớp lang nữa về sức mạnh của tình người, sự tử tế và lòng trắc ẩn. Ẩn sâu trong sự ngô nghê, mỗi nhân vật đều có những nỗi sợ hãi và sai lầm thầm kín, họ cần học cách mở lòng với nhau, tha thứ cho bản thân, và hướng đến một ngày mai

tươi đẹp. Nhưng liệu chúng ta có dành thời gian lắng nghe người khác? Hay phải đợi đến một tình huống ngặt nghèo nào đó, như một vụ cướp chẳng hạn, chúng ta mới chịu ngồi lại và học cách thấu cảm?

Cuốn sách không ngần ngại đề cập đến một chủ đề rất nóng trong thời gian gần đây: sức khỏe tinh thần, trầm cảm và tự tử. Chủ đề nhạy cảm này đòi hỏi một cách tiếp cận tinh tế, để độc giả không thấy phản cảm hoặc dẫn đến lên án, tẩy chay. Fredrik Backman chưa bao giờ làm người hâm mộ thất vọng ở cách ông khai thác

các chủ đề tâm lý, để độc giả cảm thấy được vỗ về an ủi. Ngoài ra, tác giả cũng không quên đề cập đến hàng loạt các vấn đề xã hội khác một cách nhẹ nhàng, sâu cay: suy thoái kinh tế, hệ thống ngân hàng - tín dụng và tác động tiêu cực của chủ nghĩa tư bản làm phân biệt giai cấp giàu - nghèo, sự mất kết nối trong thời đại công nghệ...

Backman luôn khám phá ra những khía cạnh thú vị của những vấn đề quen thuộc, làm tôi phải kinh ngạc:

“Trái tim của chúng ta giống như bánh xà phòng ướt: hễ chúng ta lơ lửng là nó lập tức vượt ra, phủ lòng ai đó và tan vỡ, tất cả diễn ra trong nháy mắt. Chúng ta không kiểm soát được. Thế nên chúng ta học cách giả vờ, mọi lúc, tại nơi làm việc, trong gia đình, với con cái và mọi thứ khác.”

“

– Bà làm gì với chỗ tiền của mình?

– Tôi mua khoảng cách với những người khác.

GIỌNG VĂN HÀI HƯỚC ĐẶC TRƯNG

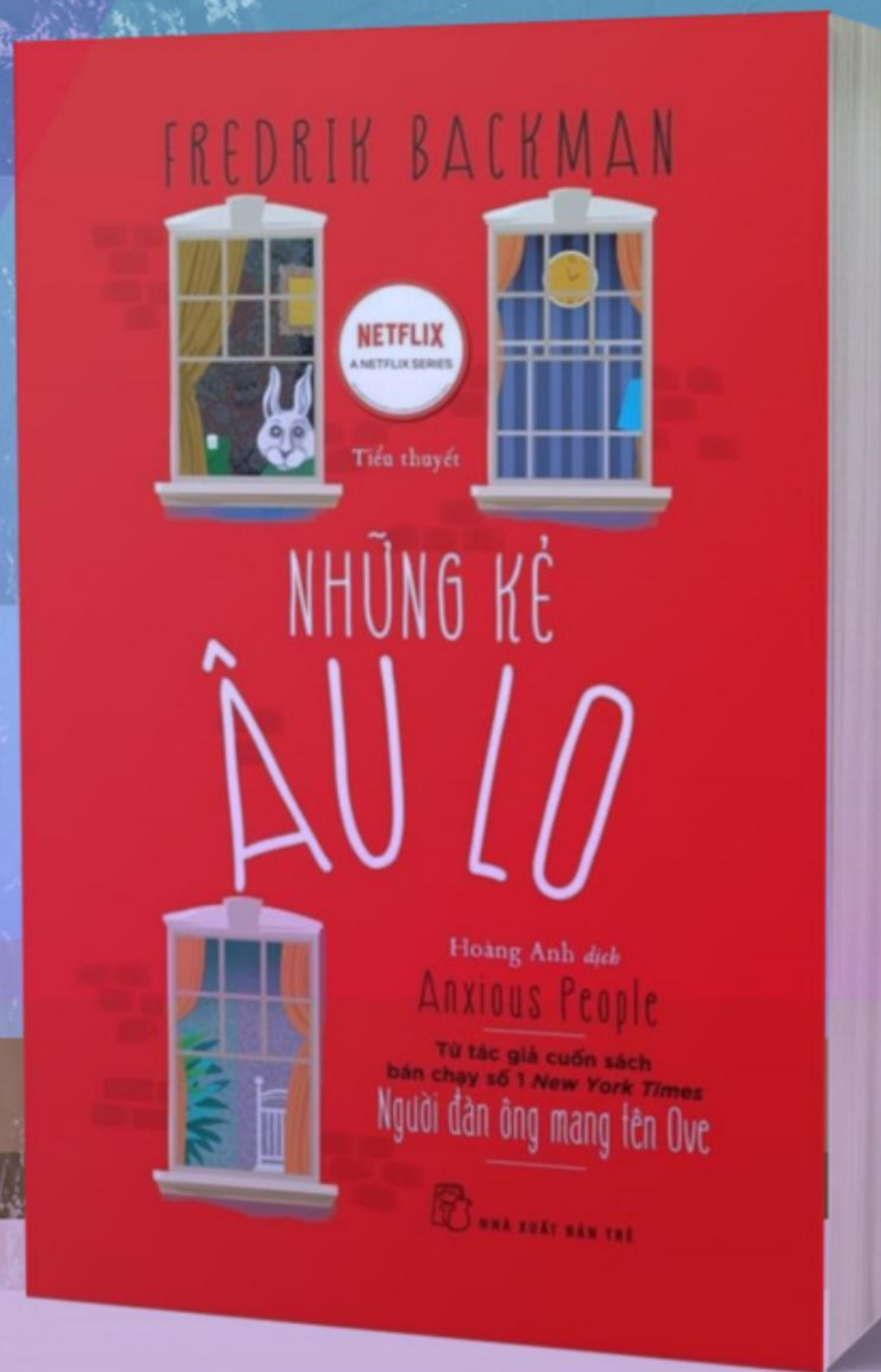
Chính giọng văn hóm hỉnh của Fredrik Backman đã biến một chủ đề nặng nề trở nên nhẹ nhàng. Khi bắt đầu đọc, độc giả có lẽ sẽ bối rối với nét trào phúng của tác giả. Nhưng càng đọc, ta sẽ càng hiểu cái biệt tài của ông trong việc xoa dịu, chữa lành những tâm hồn cô độc tuyệt vọng. Đằng sau giọng văn “lầy lội” là một tâm hồn thấu cảm sâu sắc tâm lý con người.

Một nét đặc trưng nữa của Fredrik Backman chính là tác phẩm của ông luôn đem đến nhiều câu thoại hóm hỉnh, duyên dáng mà lắng đọng. Những thông điệp của ông không mới, đã được dùng nhiều ở trong các cuốn self-help hoặc các cuốn sách cùng chủ đề; nhưng ông luôn đặt chúng vào một khung cảnh hài hước, và diễn đạt lại bằng thế giới quan của chính mình.

Có lẽ Fredrick Backman không phải là một cây bút viết nên những áng văn đẹp đẽ nhất về tình yêu, nhưng hiếm ai nói về sự lãng mạn tinh tế và đáng yêu như Fredrik Backman.

Tính trào phúng của “Những Kẻ Âu Lo” có nhiều gợi nhớ đến tác giả đồng hương Jonas Jonasson. Nếu bạn đã từng hài lòng với “Ông Trăm Tuổi Trèo Qua Cửa Sổ Và Biến Mất” thì “Những kẻ âu lo” cũng sẽ là một lựa chọn thú vị, giúp độc giả khám phá về cuộc sống và bản chất con người. Đây thực sự là một cuốn truyện cổ tích dành cho người lớn, đầy tính giải trí và ấm áp tình người.

NHỮNG KẺ ÂU LO

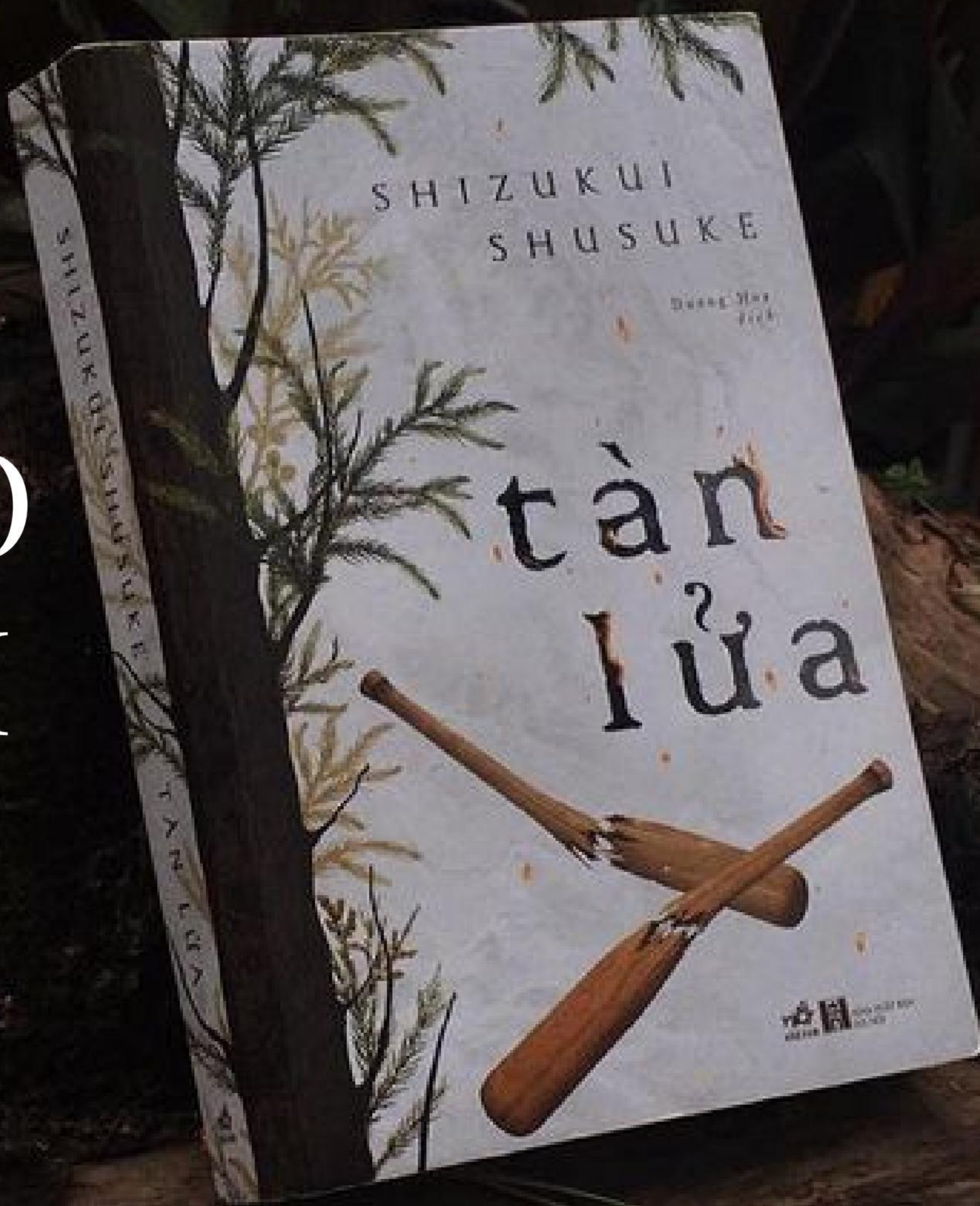
Cuốn sách gợi nhắc tôi đến lời bài hát của
nhóm Da LAB

“Đời loài người này ngắn lắm.
Tứ chi ai ôm hết âu lo.
Sống như ta chưa từng được sống.
Cầm bàn tay nhau đi qua đêm dài.”

MINNBIBLIOPHILIAZ

SỰ GIEO
RÁC ÂM
THÂM
NHỮNG
BI KỊCH

TÀN LỬA - SHIZUKUI SHUSUKE

Tưởng như đã được dập tắt nhưng vẫn còn le lói, như chỉ chực ở đó để thâu tóm tất cả.

Tàn lửa - một ẩn dụ huyền hoặc của sự gieo rắc âm thầm những bi kịch. Tưởng như đã được dập tắt nhưng vẫn còn le lói, như chỉ chực ở đó để thâu tóm tất cả.

Shingo Takeuchi, nạn nhân của án oan hai năm về trước đã chuyển tới gần nhà vị thẩm phán Isao Kajima, người đã tuyên bố trắng án cho anh ta. Một nụ cười thanh lịch, những món quà đáng yêu, cử chỉ thân tình, biết giúp đỡ cụ già yếu ớt trong nhà, Takeuchi như dành trọn tâm huyết để báo đáp vị thẩm phán Isao bằng cách giúp đỡ tận tình gia đình Kajima. Tuy nhiên, một loạt mâu thuẫn giữa các thành viên trong gia đình Kajima ngày một lớn hơn, sự thật sau điều bí ẩn đó là gì đây?

Một cuốn tiểu thuyết trinh thám tâm lý thú vị khi đề cập tới vô cùng nhiều khía cạnh nhưng lại không hề mâu thuẫn và rối rắm.

Người thẩm phán trần trở tốt cùng khi đối mặt với phán quyết phải tuyên bố là án tử hình. Sự đau đớn giằng vò tâm lý của nạn nhân bị án oan. Những bất công vô lý của người con dâu khi phải chăm sóc nhà chồng. Về vấn đề giáo dục con cái, bạo hành thật sự là như nào. Ngoài ra còn rất nhiều vấn đề xã hội đáng quan tâm được tác giả lồng ghép tài tình bằng nhiều chi tiết nhỏ.

"Vị quan toà thuở ấy đã bị dư luận nuốt chửng. Ông đã giằng co với con quái vật mang tên "tử hình" và bị chính nó nghiền nát ..."

Tàn Lửa đã thực sự làm tốt phần miêu tả tâm lý. Mạch truyện chính có thể gợi sự hứng thú với độc giả cho dù cuốn sách khá dày, các mạch truyện nhỏ hay "background story" của từng nhân vật đều được sắp xếp mượt mà. Có thể kể đến phần miêu tả tâm lý của hai người phụ nữ trong gia đình là Hiroe và Yukimi đã được triển khai tốt và hợp lý. Mâu thuẫn tâm lý trong từng nhân vật đều được đẩy lên cao trào một cách khéo léo, khiến cho nhịp độ câu chuyện được đẩy nhanh và tạo được sự hồi hộp cho người đọc.

Sau tất cả, có lẽ điều đọng lại nhiều nhất sau khi đọc giả gấp lại những trang cuối của cuốn tiểu thuyết này đó là tâm lý ẩn sau nguyên do thực sự dẫn tới việc giết người của hung thủ. "Bởi nghe tưởng như vô lý nhưng chính vì nguyên do đơn giản đó mà dẫn tới giết người". Tâm lý biến thái bất bình thường của một con người có thể dẫn tới nhiều bi kịch, đặt ra nhiều vấn đề khiến ta phải vắt óc suy nghĩ: thế nào mới là hình phạt thích đáng?

Stephen King

Thị Kiến

Phạm Hồng Anh,
Thành Nguyên dịch

THE
SHINING

Stephen King

Thị Kiến

Phạm Hồng Anh,
Thành Nguyên dịch

THE
SHINING

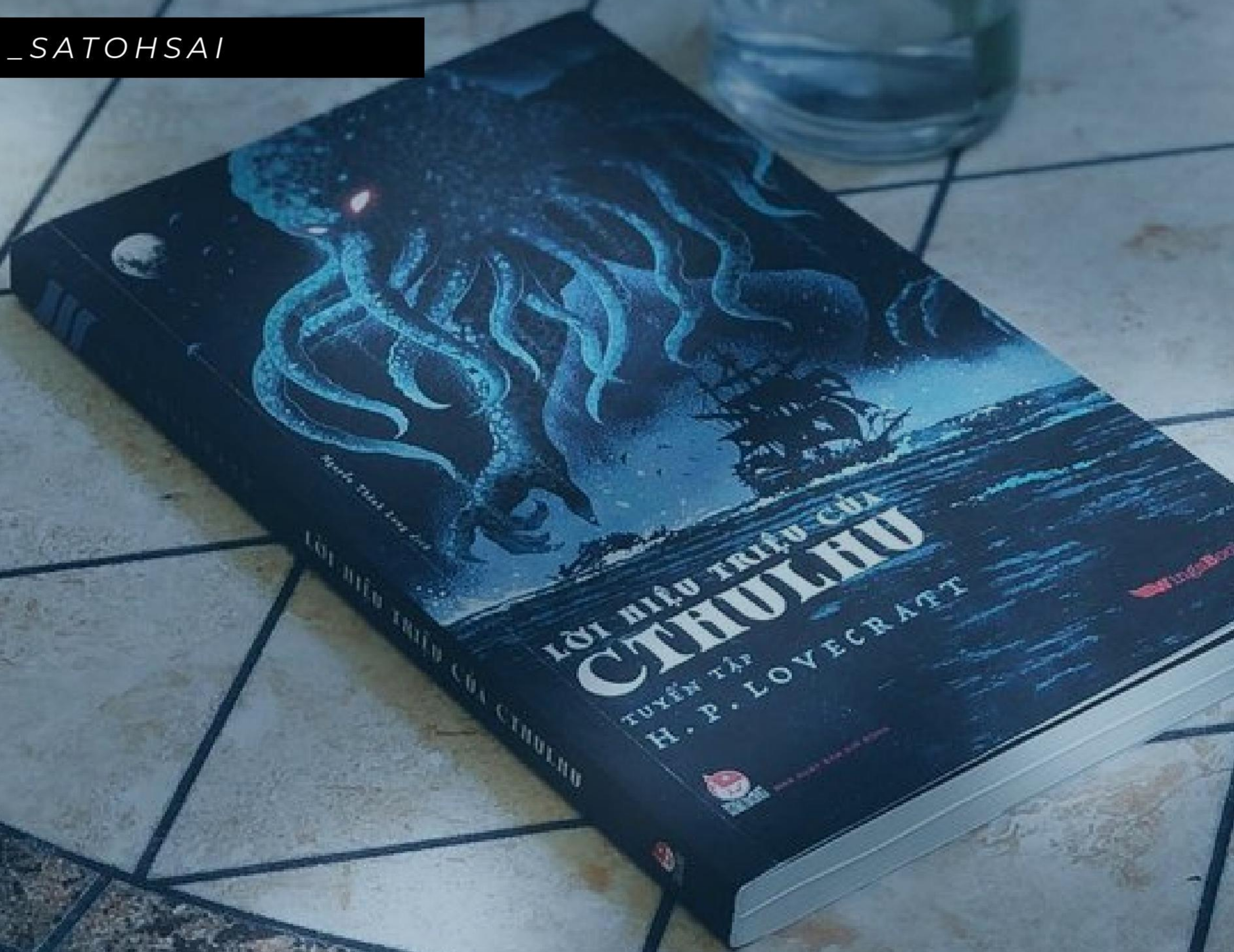

LỜI HIỆU TRIỆU CỦA CTHULHU

*DI SẢN VÔ GIÁ
CỦA THỂ LOẠI KINH DỊ
VÀ KHOA HỌC VIỄN TƯỞNG*

_SATOHSAI

H. P. LOVECRAFT LÀ AI?

***H. P. LOVECRAFT
ĐƯỢC CÔNG NHẬN
LÀ MỘT TRONG
NHỮNG NHÀ VĂN
KINH DỊ CÓ ẢNH
HƯỞNG NHẤT MỌI
THỜI ĐẠI***

Có rất nhiều nhà văn không được biết đến nhiều lúc sinh thời, nhưng sau khi mất, những tác phẩm của họ lại được công nhận và xưng tụng là bất hủ. H. P. Lovecraft là một trường hợp như vậy. Là một nhà văn chuyên viết những câu chuyện kinh dị, kì bí, vũ trụ giả tưởng mà ông để lại cho hậu thế được đánh giá là di sản vô giá của thể loại này.

H. P. Lovecraft (1890-1937) sinh tại Providence, bang Rhode Island, Mỹ. Vốn là một thần đồng, có khả năng đọc và viết thơ khi mới chỉ sáu tuổi, lại được người nhà khuyến khích viết lách, Lovecraft nhanh chóng bén duyên với việc cầm bút. Các tác phẩm của ông không đơn thuần là chuyện kinh dị dọa ma, mà còn pha trộn các yếu tố khoa học giả tưởng và dựng nên một vũ trụ với các thực thể phi nhân. Cùng với những sáng tạo của mình, Lovecraft đã đưa dòng văn học kinh dị giả tưởng tiến thêm một bước xa khi góp phần khởi xướng cái gọi là dòng văn "kinh dị vũ trụ".

Mặc dù lúc sinh thời, các tác phẩm của Lovecraft không gây được nhiều tiếng vang, nhưng cho đến hiện tại, ông được công nhận là một trong những nhà văn kinh dị có ảnh hưởng nhất mọi thời đại. Huyền tích Cthulhu mà ông sáng tạo ra cũng là nguồn cảm hứng của nhiều game, phim ảnh và các tác phẩm văn học khác.

Lời Hiệu Triệu Của Cthulhu - từ một vũ trụ hư cấu mà con người không còn là trung tâm quyền lực...

Trong thế giới của Lovecraft, chiều sâu và độ rộng của vũ trụ được kéo giãn tới vô cùng mà ở đó, có những chiều kích mà con người không thể chạm tới. Ông giả thiết rằng hàng thiên niên kỷ trước, hành tinh mà chúng ta đang sống không phải do loài người ngự trị, mà là do các Đấng Đại Cổ Xưa - những thực thể kì bí mang sức mạnh kinh hoàng thống lĩnh. Song cũng từ rất lâu trước đó, họ đã chìm vào giấc ngủ say trong lòng đất và đáy đại dương và một khi tỉnh lại lần nữa, họ hoàn toàn có khả năng phá huỷ và tái thiết lập thế giới này.

Ảnh: Mathew Childers

Khi đọc Lời Hiệu Triệu Của Cthulhu, mình luôn cảm thấy rất tò mò, bởi mình không biết Các Đấng Đại Cổ Xưa trông như thế nào, và cụ thể thì họ có thể làm được những gì? Tất cả những gì mình biết chỉ gói gọn trong hai từ: phi nhân và kinh hoàng.

Các Đấng Đại Cổ Xưa không có hình dạng cụ thể, tức là rất khó để mường tượng được hình dáng thực sự của họ. Có lẽ đồn họ mang hình dáng kinh khủng tới nỗi mà nếu như có ai đó nhìn thấy, ắt người đó sẽ phát điên. Và dù chưa thực sự thức tỉnh, họ vẫn có thể can thiệp vào thế giới loài người thông qua sự lan truyền từ các giấc mơ và hoạt động của các giáo phái bí ẩn.

Các truyện ngắn trong Lời Hiệu Triệu Của Cthulhu đều xoay quanh những thực thể kì bí ấy cùng với những xáo trộn mà họ gây ra cho con người và thế giới. Đó là một thủy thủ lạc bước vào thành phố rêu phong dưới đáy biển, nơi các Đấng Đại Cổ Xưa đang say ngủ và chuẩn bị thức tỉnh sau một thời gian dài. Đó là mối liên kết kì lạ giữa hàng trăm con người từ khắp các nơi trên thế giới về một giáo phái và những lời khấn đầy bí ẩn "Cthulhu đã chết mơ màng chờ đợi dưới mái nhà R'lyeh". Đó là những vùng đất như bị Thượng Đế bỏ rơi, ma quái và đầy tà ác bởi lẽ chúng đã được chọn làm nơi trú ngụ cho những thực thể phi nhân, hay chính các Đấng Đại Cổ Xưa, chuẩn bị thức tỉnh...

Nỗi sợ hãi và hoang mang hiện diện khắp nơi những trang viết của Lovecraft. Mình nhận thấy các nhân vật hiếm khi tỉnh táo, hoặc nếu tỉnh táo thì chẳng bao lâu sau họ sẽ nhanh chóng bị nỗi kinh hoàng xâm chiếm. Ta sẽ không tìm thấy sự anh dũng,

Ảnh: O Globo

quả cảm ở con người trong Lời Hiệu Triệu Của Cthulhu, đơn giản bởi tác phẩm này không nhằm viết ra để tôn vinh những điều ấy. Ta sẽ chỉ thấy sự điên loạn, bí ẩn và mơ hồ qua việc các nhân vật phải đối mặt với hiểm nguy mà bản thân họ không hề có một chút kiến thức nào về chúng. Đó là những thứ mà con người không thể lí giải bằng khoa học hay cách hiểu thông thường, cũng không thể vận dụng quyền lực của pháp luật nhằm dẹp yên nỗi bất an trong lòng.

... Đến những tồn tại “không ai biết và không nên biết”

Tuy Lời Hiệu Triệu Của Cthulhu chỉ bao gồm một vài truyện ngắn tiêu biểu trong các sáng tác của Lovecraft, tuy vậy người đọc vẫn có thể dễ dàng nhận ra, bên cạnh việc khắc họa sự vĩ đại và nguy hiểm của những thực thể phi nhân, có một điều mà người ta luôn phải ghi nhớ nên muốn sống yên ổn: Đừng bao giờ cố tình tìm hiểu những gì thuộc về Cthulhu, bởi nếu không, cơn ác mộng sẽ sớm tìm đến bạn.

Trong Dagon, ta được đặt chân tới R'lyeh - thành phố cổ nơi các Đấng Đại Cổ Xưa đang chìm trong giấc ngủ, thông qua lời kể lại của một thủy thủ. Thủy thủ này về sau đã bị nỗi ám ảnh giày vò đến gần như phát điên, và đêm đêm anh ta đều có cảm giác có thứ gì đó đang tìm đến mình, trong bóng tối đằng sau những ô cửa sổ. Bởi anh ta đã tình cờ nhìn thấy những điều “không ai biết và cũng không nên biết”. Vì đã biết đến sự tồn tại của R'lyeh, bước vào lãnh địa của họ, nên cuộc đời của anh ta sẽ không bao giờ tiếp diễn một cách bình thường được nữa.

Tương tự, trong truyện ngắn *Lời hiệu triệu của Cthulhu*, người đọc cũng chỉ được tiếp cận thông tin về các Đấng Đại Cổ Xưa thông qua vô số ghi chép được tổng hợp từ các trường hợp khác nhau trên thế giới thay vì đối mặt trực tiếp. Đó là những hình ảnh, lời thoại đến từ những giấc mơ có độ trùng khớp kì lạ, những lễ tế của các giáo phái bí ẩn như thể muốn đoạn tuyệt với xã hội loài người. Cthulhu lan tỏa sự ảnh hưởng của mình thông qua các câu chuyện truyền miệng và bản thân cũng trở thành một biểu tượng cúng tế

của những tín đồ cuồng tín. Những giáo phái thờ phụng Cthulhu có thể thực hiện những hành vi đi ngược lại với đạo đức như hiến tế người sống, thực hiện các nghi thức tình dục... Và tỏ thái độ cực đoan với những người bên ngoài cộng đồng của mình. Từ đầu đến cuối, người đọc có thể sẽ hồi hộp, nghẹt thở và rùng mình bởi sự tà ác và nỗi sợ trên các trang viết, song đến cuối, bạn sẽ nhận ra tất cả mọi chuyện vẫn thật mơ hồ, không chính xác. Bạn không thể biết thực ra họ trông như thế nào hay có thể làm được cụ thể những gì, cái đọng lại sâu đậm nhất, chỉ là cảm giác sồn tóc gáy khi đọc những câu chuyện này mà thôi.

Nói cách khác, độc giả hoàn toàn chỉ có thể hiểu về Cthulhu một cách gián tiếp qua lăng kính của một, hoặc nhiều người khác cũng chưa từng hoặc chưa có cơ hội tiếp xúc kĩ với các thực thể phi nhân. Chính điều này càng khiến cảm giác rằng Cthulhu là tồn tại “không ai biết và không nên biết” trở nên sâu đậm hơn. Với lối viết gothic và cách xây dựng bầu không khí ma quái, rợn người, Lovecraft dẫn dắt người đọc qua những cảm xúc tò mò, lo lắng và ngỡ ngàng một cách điêu luyện.

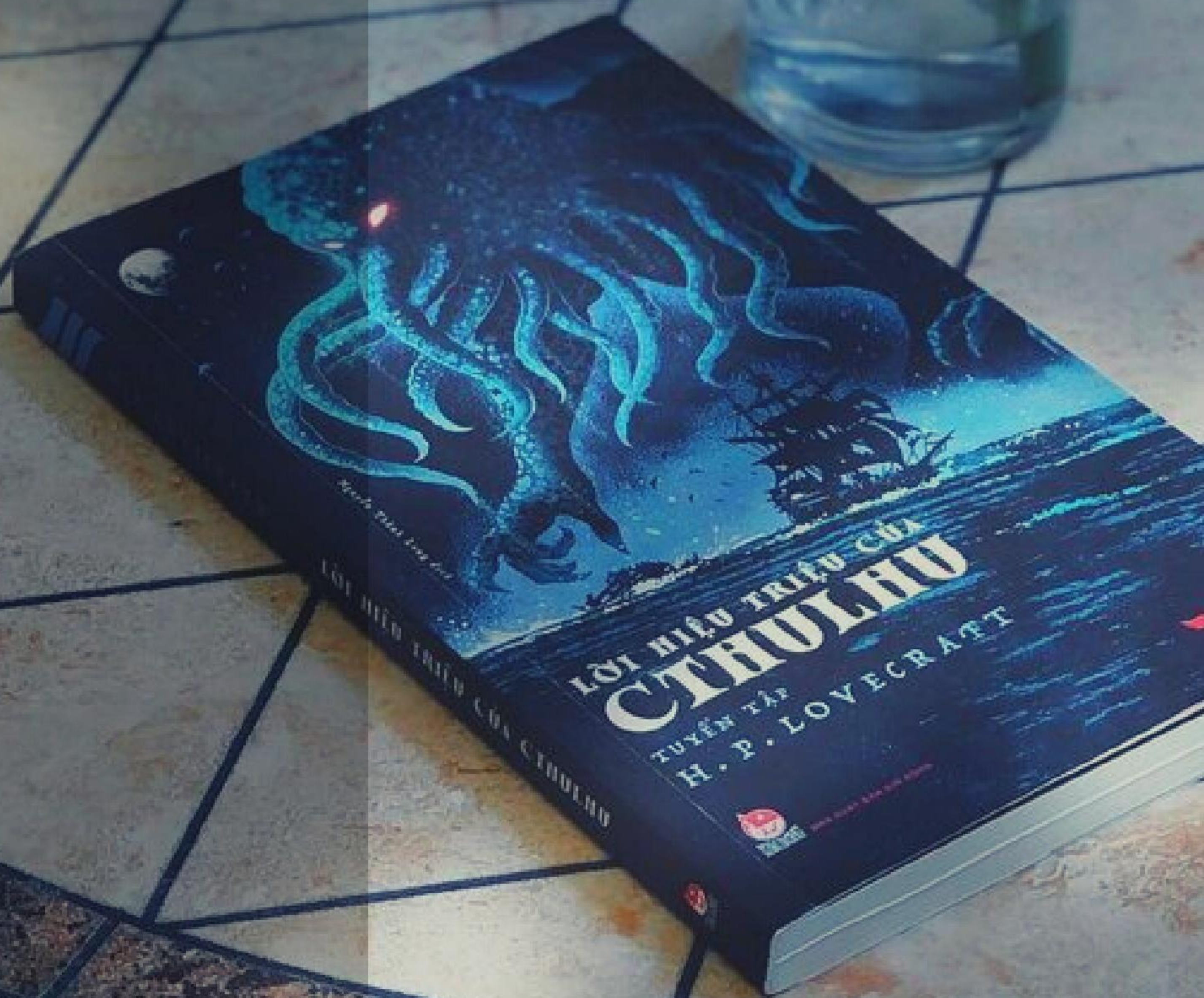
Vũ trụ mà H. P. Lovecraft đã sáng tạo không chỉ thay đổi thể loại truyện kinh dị và khoa học viễn tưởng, mà còn có sức ảnh hưởng to lớn đến các nhà văn như Stephen King, Neil Gaiman, Junji Ito... Chúng trở thành nguồn cảm hứng bất tận cho nhiều tác phẩm cùng thể loại, là chất liệu cho các hình thái nghệ thuật khác. Vậy nên cũng không sai khi nhận xét rằng, vũ trụ của Lovecraft là di sản vô giá của thể loại “kinh dị vũ trụ.”

“

Trong thế giới của
Lovecraft, chiều sâu và
độ rộng của vũ trụ được
kéo giãn tới vô cùng mà
ở đó, có những chiều
kích mà con người
không thể chạm tới.

”

© SATOHSAI

Nửa kia biệt tích Những nửa hoá thân

MIDORI

Tôi đã suy nghĩ rất nhiều để đào bới trong vốn từ vựng của mình, hòng tìm một từ có thể nói trọn những điều tôi cảm nhận về những số phận trong “Nửa kia biệt tích”.

Tôi đã suy nghĩ rất nhiều để đào bới trong vốn từ vựng của mình, hòng tìm một từ có thể nói trọn những điều tôi cảm nhận về những số phận trong “Nửa kia biệt tích”. Tôi không muốn nói quá nhiều đến vấn đề chủng tộc nữa, dù rằng đó là nội dung nổi bật và dễ thấy nhất trong cuốn tiểu thuyết này. Điều tôi muốn nói đến dường như lại có vẻ tầm thường và ít to lớn hơn “chủ nghĩa sắc tộc”, rằng mỗi người dù là lúc này hay lúc khác, cũng ít nhất trong đời từng ước ao được trở thành một điều gì đó khác. Và mẫu hình đó rất có thể sẽ dẫn ta đến những bước ngoặt quyết định cả một đời người.

Vì vậy tôi mượn chữ “hoá thân”, như trong tác phẩm kinh điển nổi tiếng của Kafka. Nếu như sự “hoá thân” của Kafka là một sự cố kỳ lạ, một kafkaesque, thì “hoá thân” trong “Nửa kia biệt tích” mang ý nghĩa biến đổi bản thân mình thành một điều gì đó khác: dù trắng hay đen hay nâu, dù là đồng tính hay dị tính, con người ta cũng có lúc muốn được “hoá” thành một thân phận khác.

mỗi người dù là lúc này hay lúc khác, cũng ít nhất trong đời từng ước ao được trở thành một điều gì đó khác

“Nửa kia biệt tích” có tựa gốc là The vanishing half kể về Desiree và cô em gái song sinh biệt tích Stella. Hai cô gái được sinh ra tại một thị trấn giả tưởng kỳ lạ có tên Mallard. Mallard thể hiện một ý niệm hơn là một nơi chốn cụ thể, nơi những người da màu đời này qua đời khác kết đôi cùng những người có dòng máu lai, để rồi nước da của người dân thị trấn ngày một sáng hơn, ngày một gần với diện mạo của một người da trắng.

Tự chối bỏ gốc rễ nguồn cội - sự kỳ thị chủng tộc nội sinh

Là cuốn tiểu thuyết thứ hai, tiếp nối thành công vang dội của cuốn tiểu thuyết đầu tay "The Mother", Brit Bennett phải chăng đã chú ý bước một bước thật dài với một chủ đề vốn ăn sâu vào văn hoá Mỹ - chủ nghĩa màu da. Trên nền của chủ đề sắc tộc quen thuộc, Bennett đã đưa vào cốt truyện hai điều mới mẻ: một là hình tượng cặp sinh đôi và hai là chủ đề "white-passing" - chỉ hiện tượng một người da màu hành xử và nhận mình như một người da trắng.

Tác giả đã sử dụng một cốt truyện phi tuyến tính để kể câu chuyện của cặp sinh đôi, khi họ bỏ trốn khỏi thị trấn Mallard, để rồi cũng lạc mất nhau, mỗi người lại có một lựa chọn khác nhau, dẫn đến những số phận khác nhau. Cái ý tưởng về một thị trấn da màu đang chối bỏ chính làn da của mình từ thế hệ này sang thế hệ khác có lẽ sẽ khiến độc giả phải đặt cho mình những câu hỏi, rằng do đâu mà họ chối bỏ chính gốc rễ của mình, rằng phải chăng khi làn da của họ ngày một trắng hơn cũng là khi họ thừa nhận chính sự kỳ thị từ bên ngoài. Và rằng sự kỳ thị nội sinh - sinh ra từ chính cộng đồng đang chịu sự khinh khi là sự kỳ thị nghiệt ngã hơn cả?

Bước đường cùng: giành lấy ưu thế trong một xã hội bất công bằng

Trong hai cô gái song sinh da màu, Desiree nghe theo tiếng gọi của con tim, đi ngược lại truyền thống của thị trấn Mallard, phá bỏ định kiến về màu sáng màu, thành hôn với một người đàn ông da

đen, sinh ra một cô bé có màu da "đen thẫm như nhựa đường", tạo nên một tuyến truyện tương phản về cuộc sống bị khinh khi vì làn da của cô bé. Stella - người em song sinh cũng nghe theo tiếng gọi của con tim, nhưng cô có một ngã rẽ rất khác Desiree. Cô tự biến mình thành một cô gái da trắng, nói như người da trắng, đi đứng như người da trắng và có một cuộc sống như chưa từng là một người da màu.

Stella khoác lên mình một cuộc sống mới, trong một thân phận mới, nhưng cuộc đời những tưởng sẽ tốt đẹp hơn với cô khi là một người da trắng, kì thực lại đem cho cô những âu lo thường trực trên mỗi bước chân. Có phải chăng đây là ý đồ trái ngang của tác giả, khi ngày bé Stella thường ước mơ có được một vai diễn trên sân khấu, để rồi sau đó chính cô bị trói buộc vào một vai diễn toàn thời gian, nơi cô luôn có một gánh nặng phải diễn như một người da trắng.

Hai cô gái song sinh đã chứng kiến lần hành hình đầu tiên của cha mình, khi năm người đàn ông da trắng ập vào ngôi nhà bình yên và bắn ông sau khi gán cho người đàn ông mù chữ này tội viết những lời lẽ bẩn thỉu tới một người phụ nữ da trắng. Ông sống sót sau phát đạn đó nhưng không thể sống sót sau khi đám người hành hình ông lần thứ hai bằng hai phát đạn cuối cùng. Sự kiện kinh hoàng đó có lẽ đã trở thành chấn thương tâm lý vĩnh viễn, là bằng chứng sống không thể xoá đi về bạo lực chủng tộc, về khoảng cách xã hội giữa cô và những người da trắng.

Những nửa hoá thân của mỗi chúng ta

“We're all passing for something or other, aren't we?” - Đó là lời nữ chính của bộ phim *Passing* (Netflix) nói khi một người đàn ông da trắng phát hiện người bạn có màu da sáng của cô thật ra là một người da màu. Vượt ra ngoài chủ đề về sắc tộc, vượt ra ngoài chủ đề “passing for white”, “Nửa kia biệt tích” phản ánh những ngã rẽ quyết định của cuộc đời mỗi người, khi chúng ta quyết định trở thành một điều gì đó ta vẫn hằng mong muốn. Ta hóa thân.

Desiree từ nhỏ đã là một cô chị cứng cỏi, mạnh mẽ và lý tính. Nhưng cô dần hoá thân thành “nửa kia” cam chịu khi chôn chân trong một cuộc hôn nhân bạo lực và ghen tuông. Stella là cô em gái mềm yếu và có phần dựa dẫm vào chị. Nhưng cô trong giây phút quyết định cũng hoá thân thành “nửa kia” dám đánh đổi. Có thể nói tất cả các nhân vật trong “Nửa kia biệt tích” đều trải qua sự biến đổi, xuất phát từ những quyết định mang tính bước ngoặt trong đời.

Và câu hỏi cuối cùng còn lại: Liệu bạn sẽ hối hận hay thoả mãn với ngã rẽ của mình?

“We're all passing for something or other, aren't we?”

Passing (Netflix)

TIỂU THUYẾT
KIM CÁC TỰ

Ngày say trong ẩn ức về Cái Đẹp

MISIMA
YUKIO

MIDORI

Ngày 2 tháng 7 năm 1950, toà Kim Các Tự chìm trong biển lửa. Di sản trân quý của Kyoto đã hoá tro tàn dưới tay phóng hỏa của một tiểu tăng của chùa. Cả nước Nhật sững sờ và thương xót trước tin ngôi chùa hơn một trăm năm tuổi đã bị thiêu rụi. Dựa trên sự kiện phóng hỏa ở Kim Các, Mishima Yukio đã cất công thu thập tư liệu từ khắp nơi, thậm chí ghé thăm hung thủ phóng hỏa trong tù để gom nhặt chất liệu cho cuốn tiểu thuyết tiếp theo của mình. Năm năm sau biến cố, tiểu thuyết gắn liền với tên tuổi của Mishima ra đời.

Kim Các Tự kể về cuộc đời của Mizoguchi - một tiểu tăng đang theo học tại chùa, có tật nói lắp và luôn tự ti về khuyết tật cũng

như diện mạo của mình. Từ thuở thiếu thời, Mizoguchi đã được nghe cha mình kể về Kim Các, rằng “toà Kim Các là một báu vật tuyệt thế”. Hình ảnh ngôi chùa vàng hiện lên trong tâm trí thơ trẻ của Mizoguchi rục rờ đến mức mọi điều đẹp đẽ lọt vào mắt cậu đều được so sánh với Kim Các Tự: cánh đồng dưới ánh mặt trời vàng ruộm, một cô gái có dung nhan đẹp, hay một cảnh tượng thiên nhiên hùng vĩ. Kim Các Tự đã trở thành biểu tượng vô song của Cái Đẹp hiện hữu.

“ *Di sản trân quý của Kyoto đã hoá tro tàn*

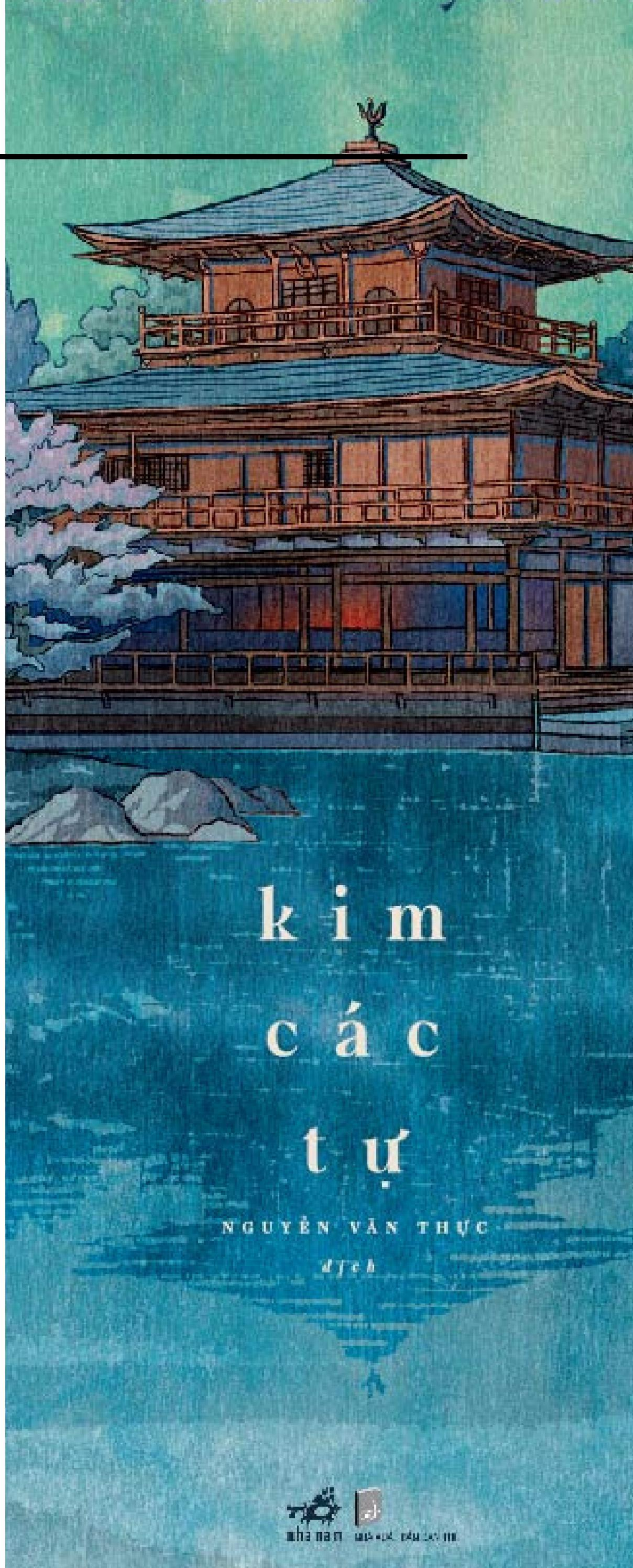
...

CÁI ĐẸP LÀ THỨ KHÔNG TÁCH RỜI KHỎI BÓNG TỐI

Nếu như quan điểm về Cái Đẹp theo lẽ thường là những gì tươi sáng, hướng thiện nhất thì quan điểm của những nhân vật khiếm khuyết trong Kim Các Tự về Cái Đẹp lại chìm trong bóng tối, tương phản một màu cực đoan. Điều đó thể hiện trước tiên ở những suy ngẫm vụng trộm của cậu học trò nói lắp Mizoguchi về Uiko - một cô gái đẹp trong làng. Hình hài đẹp đẽ của Uiko lẫn khuất trong những cơn mơ của Mizoguchi, khiến cậu hoảng hốt vì chính những mộng tưởng đó. Nhưng trong tâm tưởng của cậu, vẻ đẹp đó chỉ là tầm thường khi so sánh với dung mạo của Uiko vào giây phút cô quyết định chối bỏ cuộc sống, một "khuôn mặt chường ra chỉ để chối từ với thế giới này". Cái Đẹp trong ngần của sự phản bội từ Uiko khiến cậu ngây say.

Với Mizoguchi, Cái Đẹp không bao giờ ở xa xôi với những điều đen tối. "Khi chỉ nghĩ tới Cái Đẹp, thì cuối cùng người ta cũng vô thức đụng tới những tư tưởng hắc ám nằm sẵn trong cõi đời này". Toà Kim Các Tự chẳng đẹp rực rỡ trong tâm tưởng của Mizoguchi, khi anh nghĩ đến viễn cảnh ngôi chùa vàng chìm trong biển lửa sao.

k i m

c á c

t ự

NGUYỄN VĂN THỰC

ĐYCH

nhà nam

nhà nam

Cái Đẹp là thứ không thể vĩnh hằng

Ngay từ nhỏ, Mizoguchi luôn mang trong mình những ấn ức cực đoan, như anh ta tự nhận, “suốt thời niên thiếu tôi hoàn toàn không có trong tâm mình cái gọi là lòng trắc ẩn của con người”. Nhìn đời bằng một lăng kính cực đoan, tất cả mọi Đẹp tồn tại trong đời gã đều tất yếu bị huỷ hoại, và rằng Đẹp thì không được phép vĩnh hằng. Cũng như cái chết của cô gái đẹp Uiko, bị huỷ diệt là kết cục của tất cả những gì Mizoguchi coi là đẹp để trong tiểu thuyết Kim Các Tự.

Đối với gã trai mang khiếm khuyết, vẻ đẹp vĩnh cửu chẳng có ý nghĩa. Ý nghĩ được tồn tại mãi với thời gian có thể làm cho bất kỳ ai mê đắm, nhưng với một kẻ như Mizoguchi, “sự hiện hữu vĩnh viễn của Đẹp thực sự làm nghẽn đời sống của chúng ta, và đầu độc cuộc sống”. Khi Cái Đẹp phải đầu hàng thời gian hữu hạn, “nó ngay lập tức bị phá nát, huỷ diệt và phơi bày sự sống dưới ánh sáng nhạt nhạt của diệt vong”. Đó mới là vẻ đẹp mà Mizoguchi khao khát.

Lấy bối cảnh Thế chiến II ở Nhật Bản, thông qua quan điểm duy mỹ cực đoan của Mizoguchi, Mishima Yukio đã vẽ nên một bức tranh về Cái Đẹp đứng trước nguy cơ bị huỷ hoại bởi bàn tay bom đạn và chiến tranh. Là Cái Đẹp chân chính không thể tồn tại với thời gian hay bởi chiến trận khiến những di sản đẹp để đứng trước bờ vực diệt vong?

Kim Các Tự, hay mặc cảm cực đoan trước vẻ đẹp vĩnh hằng

Cuộn xoáy trong những ám ảnh của Mizoguchi về Kim Các Tự và khao khát ngày một lớn dần muốn huỷ hoại vẻ đẹp của ngôi chùa, Mishima Yukio đã đi sâu vào góc ngách tâm tưởng của một con người mặc cảm, từ đó lột tả tâm lý của kẻ yếu thế trước Cái Đẹp.

Sinh ra là một kẻ thiệt thòi về thể xác, thân thể yếu ớt lại nói lắp, Mizoguchi thu mình lại, đeo trên mình mặc cảm bị “ngăn cách với ngoại giới”. Gã luôn sống trong một thế giới nội tại, tự vơ vào mình những mộng tưởng hoặc viễn vông, hoặc tàn ác. Đối nghịch với sự thiệt thòi vĩnh viễn của hần là vẻ đẹp sừng sững và vĩnh hằng của Kim Các Tự. Theo lời cha hần, một vị trụ trì: “Trên thế gian này chẳng có gì đẹp như Kim Các”. Mizoguchi giữ trong mình những ám ảnh nặng nề rằng sự tồn tại của Kim Các đối nghịch với sự tồn tại của hần. Hần bất mãn và bực bội vì nếu Cái Đẹp tồn tại thực sự ở Kim Các, thì tồn tại của hần đã bị tách rời khỏi Cái Đẹp.

Nỗi bất mãn ấy lập tức chuyển thành ngây say kể từ giây phút gã hay tin ngôi chùa có thể bị huỷ hoại trong làn bom đạn. Cái vỹ cứu vốn chia cắt hẳn khỏi vẻ đẹp của Kim Các chẳng bao lâu nữa sẽ bị huỷ diệt. Hẳn khắp khởi và say mê vẻ đẹp sắp bị tuyệt diệt của ngôi chùa vàng. Đó cũng là thái độ của Mizoguchi dành cho tất cả những Cái Đẹp xuất hiện trong cuộc đời hắn: kéo mọi vẻ đẹp về gần với sự huỷ diệt để giải thoát những ẩn ức mặc cảm của hắn.

Bằng bút pháp sắc sảo và sự am hiểu đến tường tận từng góc khuất u tối trong tâm lý của con người, Mishima Yukio đã gửi đến độc giả một kiến giải duy mỹ về Cái Đẹp cùng những ẩn ức của con người khi Cái Đẹp chìm trong bóng tối.

Cuối cùng, tôi phải khẳng định rằng cuốn sách này không có một tí yếu tố giải trí nào. Tôi đã tốn một tuần lễ để có thể đọc xong kĩ càng cuốn sách và nỗ lực kiến giải những hành động của nhân vật chính. Và tôi biết Kim Các Tự là một cuốn sách hay dù tôi không thích mọi điều diễn ra trong nó.

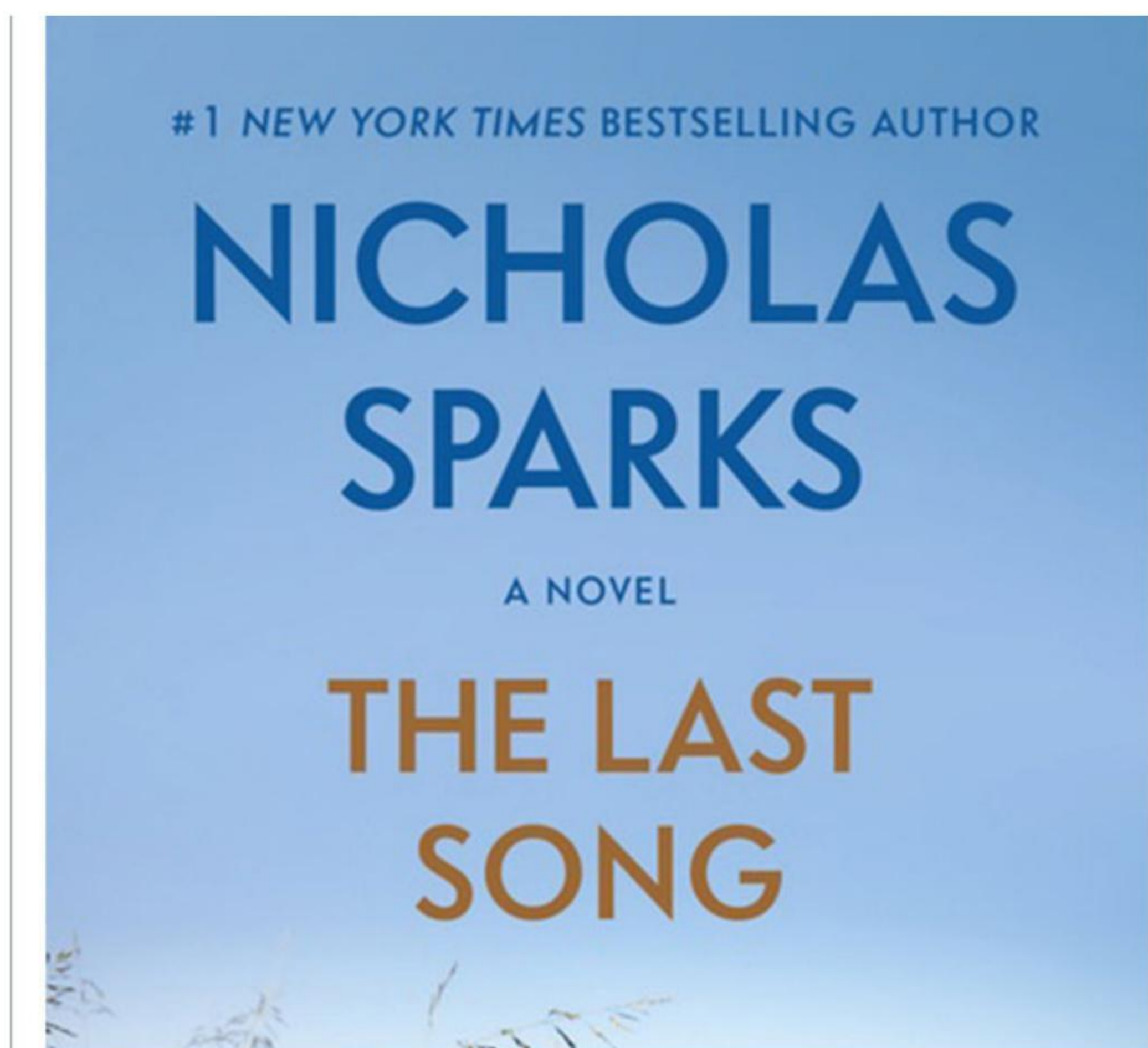

m i s h i m a   y u k i o

**KHI CHỈ NGHĨ TỚI
CÁI ĐẸP, THÌ CUỐI
CÙNG NGƯỜI TA
CŨNG VÔ THỨC
ĐỤNG TỚI NHỮNG
TƯ TƯỞNG HẮC
ÁM NẮM SẴN
TRONG CỐI ĐỜI
NÀY**

NGUYỄN VĂN THỰC
- KIM CÁC TỰ

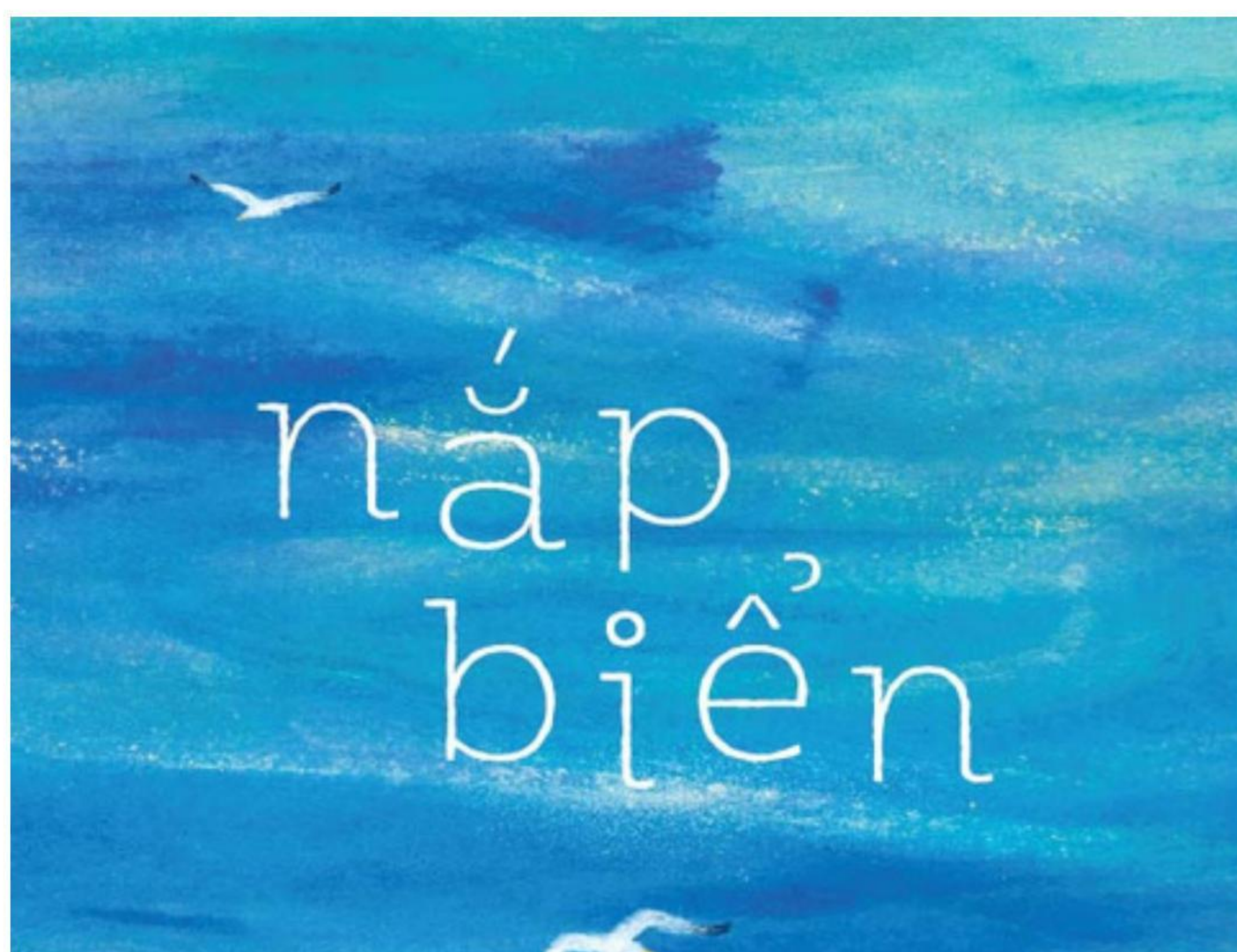

MỘT MÙA HÈ HỌC CÁCH CHẤP NHẬN SỰ MẤT MÁT

MI.READER

Không biết tự bao giờ, mỗi mùa được gắn cho những đặc điểm khuôn mẫu: Mùa Xuân - Tái sinh, Mùa Hè - Sống động, Mùa Thu - Man Mát Buồn, Mùa Đông - Ấm Đạm. Nhưng bạn đã từng trải qua những ngày hè oi ả với nỗi nhớ những người thân yêu chưa?

NHẮM MẮT CẢM NHẬN THIÊN NHIÊN TRONG “KHU VƯỜN MÙA HẠ”

Mùa hè mong đợi của những đứa trẻ con là những ngày nắng chói chang, những que kem mát lạnh, sự giải thoát khỏi bài vở và những hoạt động ngoài trời. Nhưng mùa hè của ba cậu bé lớp Sáu Kiyama, Yamashita và Wakebe diễn ra thật khác lạ. Sau đám tang của bà ngoại Yamashita, sự lão hóa và chết đi của người già đã trở thành chủ đề cho tụi nhóc bàn tán hàng ngày. Để thỏa mãn sự tò mò, ba đứa trẻ quyết định trở thành thám tử và lên kế hoạch theo dõi ông cụ sống một mình trong một ngôi nhà tồi tàn nơi cuối phố. Ông cụ suốt ngày đóng cửa im ỉm, chỉ ra khỏi nhà để mua đồ ăn sẵn từ cửa hàng tiện lợi; làm chúng tin rằng ông chắc chắn sắp chết.

Trò chơi thám tử của lũ nhóc không đạt được mục đích, ông cụ vẫn sống khỏe re, và sau những lần theo dõi lén lút, đột nhập bí ẩn, chúng bước vào cuộc sống của ông cụ từ lúc nào chẳng hay. Ông bỏ thói quen suốt ngày xem tivi, ông bắt đầu đi mua đồ tươi nấu ăn mỗi ngày, vệ sinh cá nhân sạch sẽ, giặt giũ chăn gối, dọn dẹp nhà cửa và cùng bọn trẻ trồng một khu vườn đầy hoa.

Câu chuyện bắt đầu từ sự tò mò và kết thúc bằng những tình cảm sâu lắng. Không biết từ bao giờ, 3 đứa trẻ trưởng thành hơn, chúng đã hiểu được thế nào là cái chết; nhưng điều quan trọng hơn, chúng thấm thía nỗi mất mát khi mất đi người thân, và không còn sợ hãi những hồn ma bóng quỷ, vì chúng đã có một "người quen ở thế giới bên kia"...

“Biết đâu già đi lại là một điều hay. Bởi vì càng nhiều tuổi, người ta lại có càng nhiều ký ức. Và rồi, một lúc nào đó khi chủ nhân chết đi, những ký ức sẽ hòa lẫn vào không khí, tan vào mưa, thấm vào đất, tiếp tục tồn tại. Chúng sẽ trôi tới nhiều nơi khác, và không chừng, cũng sẽ thử len lỏi vào tim những người khác nữa.”

Dưới lớp ngôn từ giản dị mà tinh tế, “Khu Vườn Mùa Hạ” như một làn gió mát thổi bay cái nóng oi ả của mùa hè.

NEW YORK TIMES BESTSELLING A

NICHOLA

SPARKS

A NOVEL

THE LAST
SONG

LẮNG NGHE “NIỆM KHÚC CUỐI”

Ronnie bước vào mùa hè với một sự hậm hực giận dữ, khi bị mẹ cưỡng ép phải trải qua kì nghỉ hè cùng với cha tại một thị trấn biển ở Bắc Carolina. Cô gái 17 tuổi này từng rất thất vọng với cha mình, bởi ông đã vô cớ đề nghị ly hôn, rời bỏ gia đình để trở về quê hương. Biến cố gia đình đã khiến cô trở thành một đứa trẻ nổi loạn, tuyệt đối không nói chuyện với cha trong suốt 3 năm, dừng chơi piano và từ chối học bổng của một trường nghệ thuật danh giá. Mẹ cô tin rằng những tháng ngày cuối cùng này sẽ hàn gắn vết rạn nứt lâu ngày của hai cha con.

Và mùa hè ấy thực sự tạo nên những kỉ niệm đáng nhớ nhất trong cuộc đời Ronnie, khi cô được trải nghiệm nhiều sự kiện: lần đầu rung động, hành trình đi tìm niềm đam mê, và những giây phút cuối cùng được ở bên người mình thương yêu. Cô biết thế nào là tha thứ, là tan vỡ, là buồn đau. Dù lấy cái chết làm cao trào, cuốn truyện kết thúc trong sự xúc động nhưng không hề bi lụy.

“Life was much like a song. In the beginning there is mystery, in the end there is confirmation, but it's in the middle where all the emotion resides to make the whole thing worthwhile.”

Cốt truyện không hề khó đoán, đơn thuần là một cuốn sách coming-of-age thông thường, nhưng giọng văn đầy tính an ủi của Nicholas Sparks lại đem đến nhiều thông điệp ý nghĩa về tình cảm gia đình, tình yêu, sự hi sinh, lòng trắc ẩn. Hãy đọc cuốn sách này trong khi nghe bản nhạc “When I Look At You” - Miley Cyrus để tận hưởng một mùa hè chói chang bên bờ biển.

ĐÓNG LẠI “NẮP BIỂN” KHI MÙA HÈ KẾT THÚC

"Ai là người cuối cùng bước lên từ biển
trên bãi biển một ngày hạ tàn,
Người cuối cùng ấy đã trở về nhà
mà không đóng nắp biển.
Vì vậy mà
biển cứ mãi mở toang."

Cô bé Hajime lại dùng mùa hè để hàn gắn nỗi đau mất đi người bà thương yêu. Không chịu đựng được cảnh những người họ hàng tranh giành tài sản của bà, cô được mẹ gửi về một miền biển hoang sơ để nguôi ngoai nỗi buồn. Tại đây, cô sống cùng với chị Mari - một cô gái mới tốt nghiệp ngành mỹ thuật, không tìm việc trên thành phố mà về quê mở một cửa hàng đá bào. Hai tâm hồn vụn vỡ tìm được nhau, cùng trải qua một mùa hè bình dị, bên bờ biển hoang sơ lụi tàn.

Nội dung “Nắp Biển” không chút cao trào, mạch truyện cứ đều đều chậm rãi, như chính cuộc sống và con người ở thị trấn biển xa xôi này. Các tác phẩm của Banana Yoshimoto luôn mang đến sự giao thoa giữa thiên nhiên và con người. Ta thấy được vẻ đẹp giản dị trong chính khung cảnh hoang phế thê lương, từng cơn gió, bầu trời, ngọn núi, mỏm đá, ngôi chùa, đụn mây, ánh nắng... đều nên thơ như một bức tranh. “Nhiều người cho rằng trên đời không có gì là đẹp đẽ, thực ra những điều đẹp đẽ vẫn tồn tại một cách khiêm nhường và thật giản dị.”

Banana Yoshimoto là một tác giả không ngại đề cập đến cái chết, nhưng bà luôn tạo ra những câu chuyện nhiều niềm tin và hi vọng. Thiên nhiên có lẽ chẳng thể chữa lành nỗi đau thể xác và tinh thần, những cơn sóng biển chỉ vỗ về tâm hồn tan nát của hai cô gái, dạy họ cách đối mặt quá khứ tàn khốc, chấp nhận hiện tại đau thương và tiếp thêm sức mạnh cho họ vững tiến về ngày mai.

“Nắp biển” đem đến một mùa hè nhẹ nhàng, trầm buồn và hoài niệm. Cuốn sách nhẹ nhàng tựa như một con sóng êm ả vỗ về tâm hồn rỉ máu của con người. Banana Yoshimoto thực sự đã dạy được độc giả cách “đóng nắp biển” một cách trọn vẹn.

Khi bước vào tuổi trưởng thành, mình học cách chấp nhận cái chết như là một phần của cuộc sống. Summer read của mình có lẽ hơi buồn nhỉ? Ba câu chuyện, ba mùa hè của những con người khác nhau, trong những khung cảnh khác nhau, tạo nên một trải nghiệm xuyên suốt từ chuyện tìm hiểu ý nghĩa về cái chết, dành thời gian bên người thân sắp lìa trần, và quá trình phục hồi sau những mất mát. Mình trải qua ba cuốn sách này với 3 trạng thái: khóc òa lên đau đớn, rơm rớm chấp nhận, rồi mỉm cười khi mọi chuyện đã qua. Mong bạn tìm được một gợi ý phù hợp trong mùa hè tới!

GIỮA BIỂN SÁCH, CHỌN VÀI “SÁCH BIỂN”

xuxudocsach

Mùa hè đến, ta có thể lên rừng xuống bể, hay đến những thành phố mới, khám phá những thị thành xa lạ. Nhưng chỉ có biển là được chọn để gọi tên một dòng sách đặc biệt, được khuyến khích cho vào balô mỗi khi khởi hành đi nghỉ mát: beach read, dịch nôm là “sách (đi) biển”.

Nói cho đúng thì biển chỉ được ưu ái làm gương mặt đại diện, chứ định nghĩa beach read thì bao hàm cả mọi chuyến đi, không cứ là đến những miền biển vắng khi ngày hè ươm nắng. Cụ thể, theo định nghĩa của từ điển Macmillan, beach read là “quyển sách bạn có thể mang đi nghỉ mát vì chúng đủ hay để thu hút ta nhưng không quá nghiêm trọng để làm hỏng kỳ nghỉ”.

Nghe có vẻ mơ hồ. Cụ thể thì điều gì sẽ làm nên một quyển “sách biển” giữa biển sách ngoài kia? Và cái khái niệm này xuất hiện từ khi nào ấy nhỉ?

Tiêu chuẩn mơ hồ

Cho sách vào hành trang mỗi khi nghỉ mát không phải là chuyện lạ. Có ý kiến cho rằng sự ra đời và phổ biến của sách bìa mềm khổ nhỏ (mass market paperback) ở Mỹ đã khiến hình ảnh sách và biển xuất hiện thường xuyên với nhau, nhất là mỗi độ vào hè. Nhưng beach read chỉ mới xuất hiện và được nhắc đến nhiều gần đây, chính xác là vào thập niên 1990. Đầu tiên chỉ có các tạp chí chuyên ngành như Booklist và Publisher's Weekly sử dụng, và đến giữa thập niên thì bắt đầu đi vào kho từ vựng đại chúng và các nhà báo tích cực sử dụng. Nói cho cùng thì đây là một chiêu trò tiếp thị, hòng để những quyển sách phát hành vào mùa hè có thêm chút gì đó hay ho.

Giờ thì đến câu hỏi sách nào thì là sách mang đi biển. Đây còn là chủ đề tranh cãi nhiều. Người thì cho là nên phân biệt bằng thể loại, kẻ khẳng định cứ sách bìa mềm khổ nhỏ thì là sách mang đi biển (hay lên non/vào rừng, tất nhiên). Nếu chọn bằng thể loại thì lại cãi nhau tiếp; người bảo trinh thám là chuẩn, kẻ nói tiểu thuyết lãng mạn mới đúng bài. Lại có người tăng hăng bảo, sách đi biển thì phải có chữ mùa hè/biển/kỳ nghỉ trong tựa, hay lấy bối cảnh kỳ nghỉ/biển/mùa hè. Cuối cùng là quan điểm sexist: "sách đàn bà" cũng chính là sách đi biển, ý chỉ tiểu thuyết lãng mạn, của tác giả nữ, có nhân vật chính là nữ, dành cho độc giả nữ. Nói sexist là bởi quan điểm này cho rằng

những loại sách dính dáng đến phụ nữ kể trên là "light read", nghĩa là hời hợt, không cần trình độ.

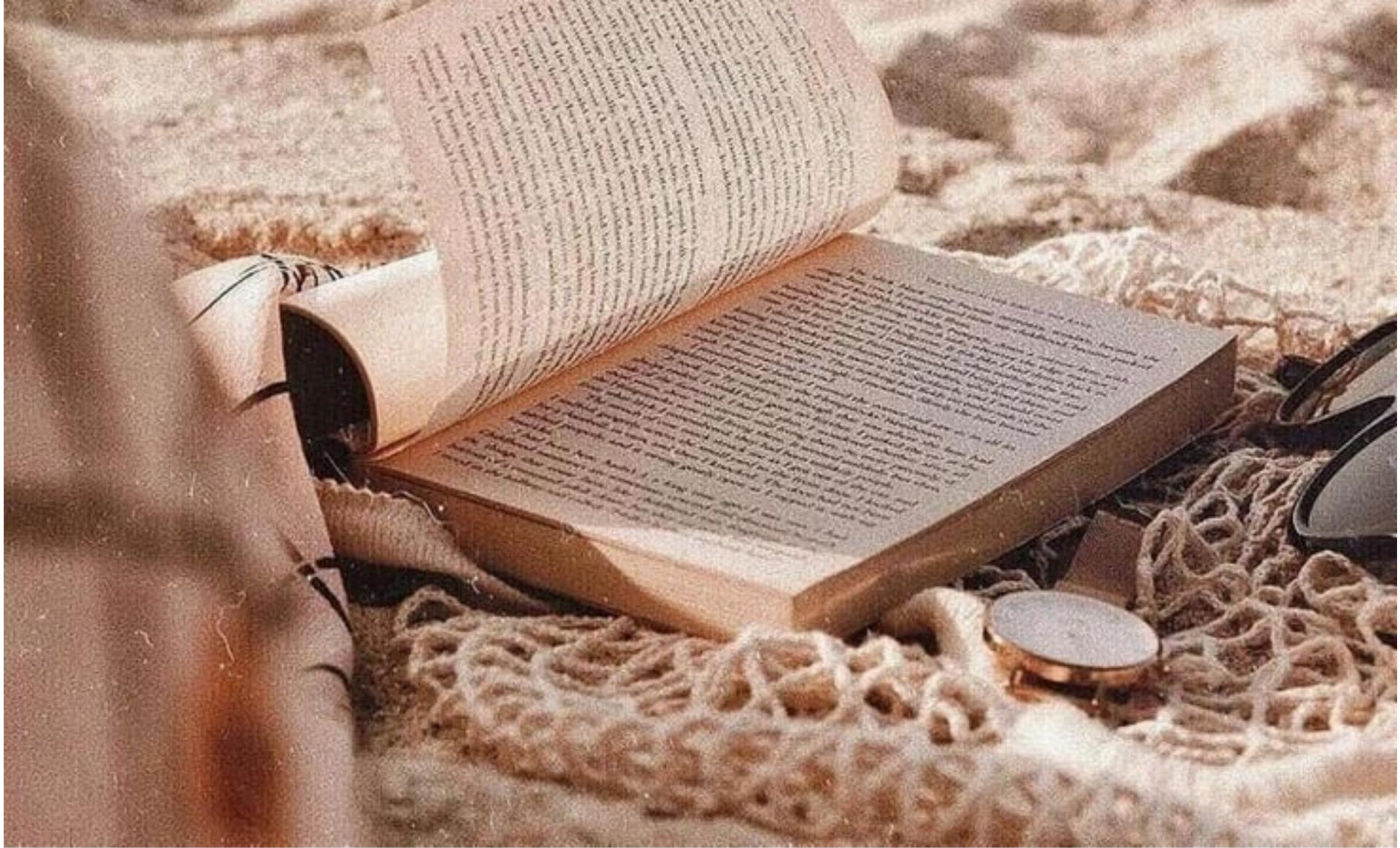
Nhưng quan điểm đúng nhất có lẽ là, thể loại gì cũng được, bối cảnh nào cũng xong, miễn là hợp "mood" thì cho là beach read vậy. Là người đọc, hẳn bạn không xa lạ chuyện đọc theo tâm trạng. Có ngày ta in the mood for love, bèn đọc những tiểu thuyết tình yêu. Lại khi buồn bã cõi lòng, bèn tìm những truyện hành động ly kỳ. Vì lẽ đó, theo báo The Guardian(Anh), cốt lõi của một quyển sách dành mang theo khi nghỉ mát là: dễ đọc, dễ chịu, mạch truyện nhanh, cốt truyện không lắt léo, không có chủ đề quá nặng nề.

Trên tất cả, quyển sách mang theo sẽ không khiến việc đọc nó như là làm việc trí óc. Ta có thể mang một quyển sách buồn đẫm nước mắt, một quyển kinh dị lạnh sống lưng, nhưng tuyệt đối đừng mang những quyển buộc ta phải huy động hết mọi nơron thần kinh, thứ lẽ ra phải được thư thả trong những ngày xa thành phố tìm chốn nghỉ ngơi.

*Là người đọc, hẳn
bạn không xa lạ
chuyện đọc theo
tâm trạng*

Một số tựa tiêu biểu

Cần nhắc lại, beach read không phải một thể loại (genre), và các tiêu chí để chọn nó thì cũng không rõ ràng. Đơn giản nhất là ai thấy cái gì hợp thì cứ mang theo. Nhưng nếu bạn cần vài gợi ý, có thể tham khảo các quyển đã xuất bản tiếng Việt trong The Ultimate Beach Read Bucket List của trang Refinery29 đăng hồi tháng 4-2021:

Crazy Rich Asians (Giới siêu giàu châu Á, Kevin Kwan); Murder on the Orient Express (Án mạng trên chuyến tàu tốc hành phương đông, Agatha Christie); Gone Girl (Cô gái mất tích, Gillian Flynn); Middlesex (Lưỡng giới, Jeffrey Eugenides); The Underground Railroad (Hỏa xa ngầm, Colson Whitehead); Beautiful Ruins (Phế tích tráng lệ, Jess Walter); và Wild (Hoang dã, Cheryl Strayed).

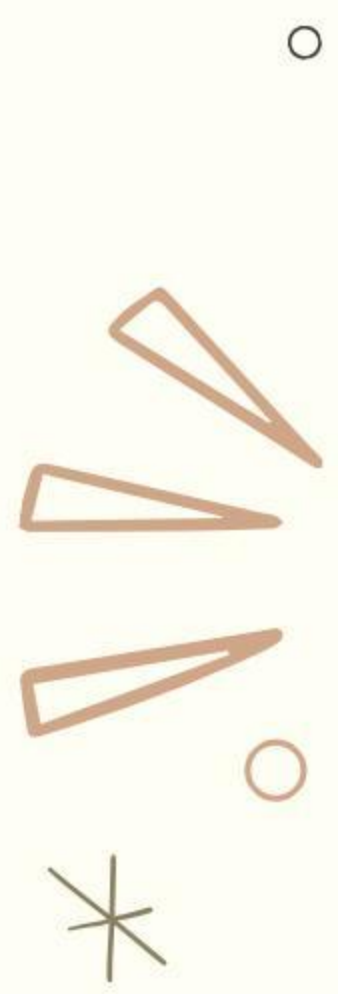
Nhận xét chủ quan của người viết: Lưỡng giới tuy giọng giễu nhại nhưng hơi dài dòng, khó mà xong trong kỳ nghỉ ngắn; Hỏa xa ngầm hay nhưng liên quan đến lịch sử, có vẻ không thỏa cái tiêu chí đọc không nặng đầu lắm. Phế tích tráng lệ mình chưa đọc, nhưng mô tả có vẻ hợp:

Phế tích tráng lệ là chuyến đi đầy màu sắc qua nước Ý thập niên 60 và Hollywood hiện đại. Câu chuyện diễn tiến trong mấy thập niên với đời sống phức tạp của khoảng mấy chục nhân vật cũng đầy màu sắc ... một cuốn tiểu thuyết đẹp đẽ, hài hước, giàu tình cảm."

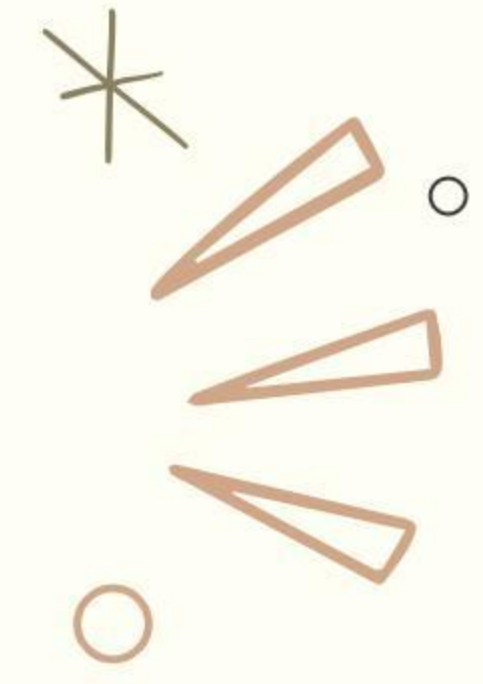
Một số tựa khác từ danh sách 50 Best Summer Beach Reads of All Time (By Year) của the-bibliofile.com: Phía xa loài tôm hát; Ăn, cầu nguyện yêu; Án mạng trên dòng sông Nile; Đại gia Gatsby; Nhật ký (Nicholas Sparks); Ác quỷ vận đồ Prada.

Riêng người viết bài này, gợi ý sẽ là Xin đừng buông tay của Michel Bussi. Hãy đọc lời giới thiệu: "Kỳ nghỉ dưỡng ở chốn "thiên đường nhiệt đới" trên đảo Reunion của vợ chồng Martial bỗng biến thành ác mộng: người vợ đột nhiên mất tích trong phòng khách sạn, Martial trở thành kẻ tình nghi số một..". Có biển, có kỳ nghỉ, có trinh thám, và cả "page-turner". Tiếc là quyển này xuất bản đã lâu và có lẽ sẽ khó mua. Nhưng thiết tưởng với tủ sách ở nhà, sẽ không khó để bạn lựa được một *beach read* cho mùa hè 2022 này.

TIMELINE TÁC PHẨM CỦA ICHIKAWA TAKUJI

Hình minh họa đẹp bắt đầu từ một đường kẻ, và những kiến thức cơ bản sẽ tạo ra một nền tảng vững chắc cho khả năng nghệ thuật của bạn. Khi vẽ hình minh họa bằng bút và mực, việc kết hợp các đường nét không chỉ tạo ra hình dạng mà còn tạo ra kết cấu, tông màu và giá trị cho tác phẩm. Chúng ta hãy xem xét một số kỹ thuật vẽ thường được sử dụng.

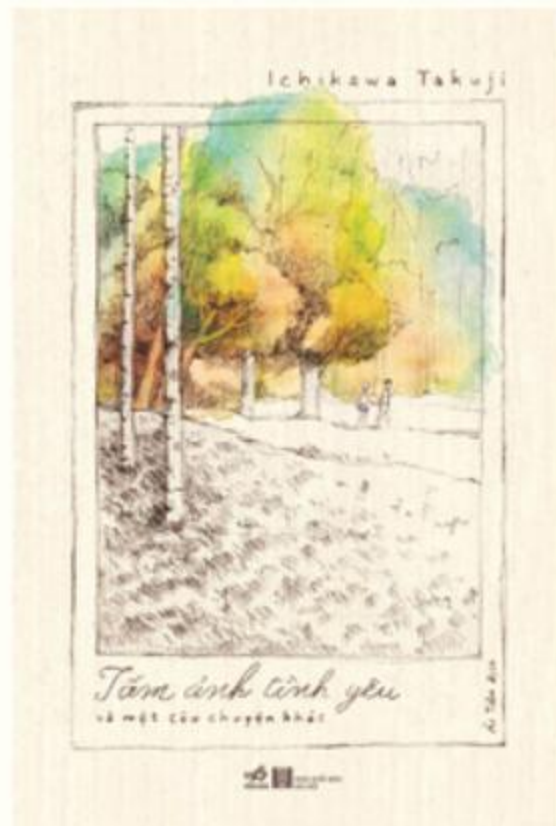

2002
NƠI EM QUAY VỀ CÓ TÔI ĐỨNG ĐỢI

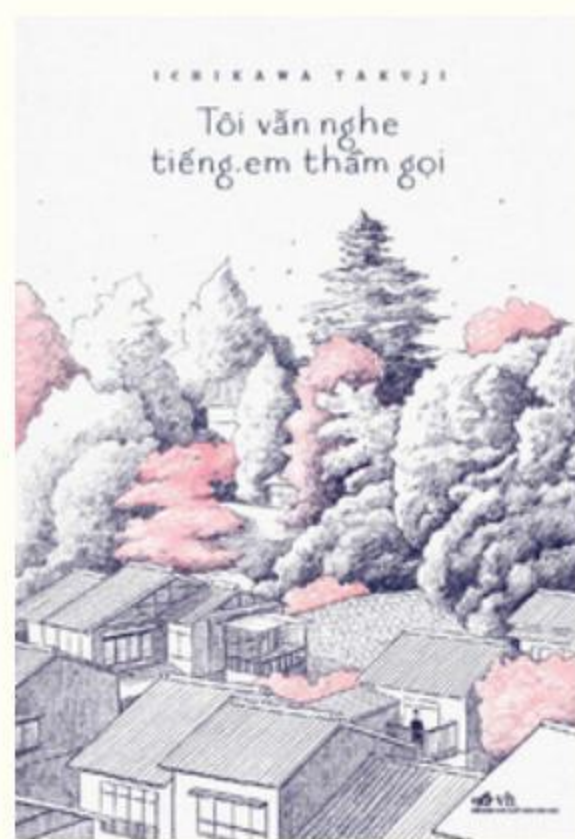

2003
EM SẼ ĐẾN CÙNG CƠN MƯA

2003
TẤM ẢNH TÌNH YẾU VÀ MỘT
CÂU CHUYỆN KHÁC

2003
NẾU GẶP NGƯỜI ẤY CHO TÔI
GỬI LỜI CHÀO

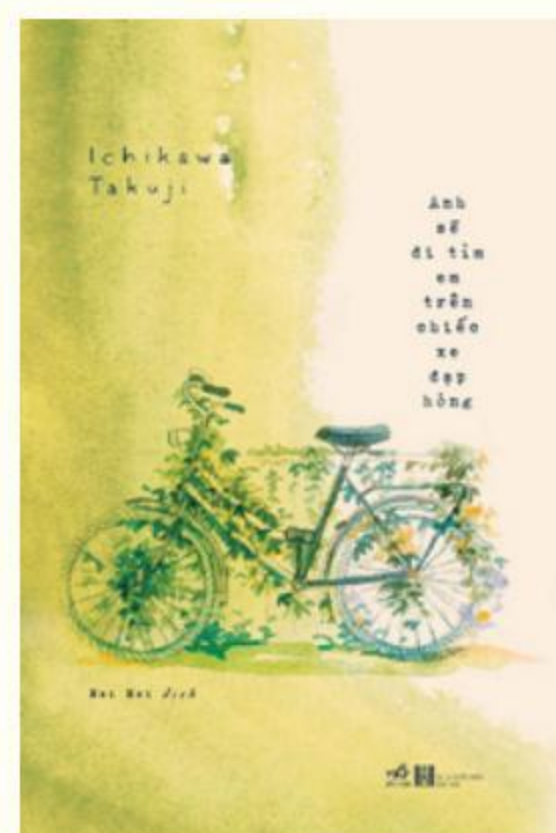
2006
TÔI VẪN NGHE TIẾNG EM THẦM GỌI

2007
BÀN TAY CHO EM

2013
THẾ GIỚI KẾT THÚC
DIU DÀNG ĐẾN THẾ

2015
ANH SẼ ĐI TÌM EM
TRÊN CHIẾC XE ĐẠP HỒNG

2017
MM
CHUYỆN VỀ CÔ GÁI ẤY

THỬ ĐI!

A traditional East Asian painting, likely a scroll, depicting a multi-tiered pagoda. A large, vibrant red dragon with golden scales is coiled around the pagoda, its head raised as if breathing fire. The background is a misty, greyish landscape with dark, craggy rocks. The overall style is characteristic of classical Chinese or Japanese ink and wash painting, with a focus on dynamic energy and natural elements.

midori

**SỰ THẬT
ĐẰNG SAU
TUYỆT TÁC
VĂN CHƯƠNG
KIM CÁC TỰ**

KINKAKUJI

DI SẢN VĂN HOÁ TRĂM TUỔI CỦA KYOTO

Kim Các Tự là ngôi chùa ngự tại Kyoto, Nhật Bản, được xây dựng từ năm 1397. Kim Các Tự (Kinkaku-ji) còn được gọi là Lộc Uyển Tự, có cấu trúc ấn tượng và mang nhiều nét tinh xảo, cầu kỳ trong kiến trúc, là một trong những di sản nổi tiếng của Kyoto.

Nằm trong khuôn viên của Lộc Uyển Tự có nhiều công trình giá trị, trong đó đặc sắc nhất phải kể đến toà Kim Các (hay còn gọi là Góc Vàng) nằm bên hồ nước và bao quanh bởi thiên nhiên.

Kiến trúc của toà Kim Các gồm ba tầng, trong đó tầng đầu tiên được gọi là Pháp Thủy Viện, tầng thứ hai là Triều Âm Động và tầng thứ ba là Cửu Cánh Đỉnh. Tầng dưới cùng có màu trắng từ gỗ tự nhiên và tường thạch cao, hai tầng trên được dát vàng lá, trong đó trần của tầng thứ ba còn được bọc bằng vàng lá nguyên chất. Có thể nói Kim Các vừa mang giá trị vật chất vô cùng lớn, vừa là biểu tượng có giá trị tinh thần đối với người dân Nhật Bản, được coi

là quốc bảo của đất nước mặt trời mọc.

Ngôi chùa vàng của Kyoto đột nhiên chìm trong biển lửa vào rạng sáng ngày 2 tháng 7 năm 1950. Hậu quả của vụ cháy để lại là 46 tsubo (đơn vị đo diện tích của Nhật đương thời) của Xá Lợi Điện (tức Kim Các) - công trình kiến trúc được coi là bảo vật quốc gia - đã bị thiêu rụi hoàn toàn. Bức tượng gỗ của Yoshimitsu Ashikaga (cũng là bảo vật quốc gia thời bấy giờ), tượng Quan Âm Bồ Tát, tượng A Di Đà Như Lai cùng các cuộn kinh Phật cũng bị thiêu cháy.

Ngôi chùa năm trăm tuổi bị phóng hoả

Nguyên nhân vụ cháy nhanh chóng được điều tra, trong đó phát hiện được rằng trước thời điểm xảy ra vụ cháy, bảy thiết bị báo cháy được lắp đặt trong chùa đều không hoạt động do cháy pin, do đó nguyên nhân cố ý phóng hỏa đã được cân nhắc.

Cùng lúc đó, một vị tiểu tăng của chùa có tên Hayashi Yoken (sinh ngày 19 tháng 3 năm 1929 tại Nariu) bị phát hiện mất tích. Tối đó anh ta được tìm thấy trên núi Hidari Daimonji phía sau chùa, đang quần quai sau khi uống Calmotin, một loại thuốc thôi miên và an thần và định mổ bụng để tự sát. Được phát hiện kịp thời, Hayashi được cứu sống và ngay sau đó bị bắt vì tình nghi phóng hỏa Kim Các. Khi bị bắt, chú tiểu đã khai động cơ phóng hỏa là "gây náo loạn thế giới" và "trả thù xã hội".

Chú tiểu đã phóng hoả ngôi chùa năm trăm tuổi thực tế có cơ thể ốm yếu, mắc tật nói lắp nặng, bị mẹ đặt quá nhiều kỳ vọng nên mang tâm trạng yếm thế. Hung thủ cũng được chẩn đoán mắc chứng tâm thần phân liệt và bệnh tình chuyển nặng nhanh chóng trong quá trình ngồi tù. Chứng bệnh tâm thần phân liệt được cho là đã khởi phát vào thời điểm xảy ra vụ việc và là 1 trong những nguyên nhân dẫn đến hành vi phạm tội.

Mẹ của Hayashi Yoken đã được cảnh sát Kyoto triệu tập đến để thẩm vấn, trên đường trở về nhà của anh trai ở Oe, bà đã nhảy khỏi tàu tự sát. Ngày 28/12/1950, Hayashi bị kết án 7 năm tù giam. Sáu năm sau, y qua đời vì bệnh lao và tâm thần phân liệt vào ngày 7/3/1956.

Tuyệt tác văn chương trên nền vụ phóng hỏa Góc Vàng

Sử dụng chất liệu từ vụ phóng hoả Góc Vàng, Mishima Yukio, nhà văn và biên kịch nổi tiếng người Nhật Bản đã viết nên một áng văn chương để đời, gắn liền với sự nghiệp sáng tác của ông có tên "Kim Các

Tự". Mishima Yukio là tên tuổi lớn của văn đàn hiện đại Nhật Bản với hai lần được đề cử giải Nobel Văn chương.

Kim Các Tự có tên gốc là Kinkakuji, được Shinchosha xuất bản ngày 30 tháng 10 năm 1956, năm năm sau sự kiện phóng hỏa đốt chùa. Trước khi bắt tay vào sáng tác, Mishima đã cất công tìm hiểu về sự kiện phóng hoả Kim Các, thu thập thông tin từ nhiều nơi, thậm chí ghé thăm hung thủ phóng hỏa trong nhà tù để có đủ chất liệu tạo nên đứa con tinh thần của mình.

Cuốn tiểu thuyết tràn ngập những suy tư và kiến giải duy mỹ của nhân vật chính

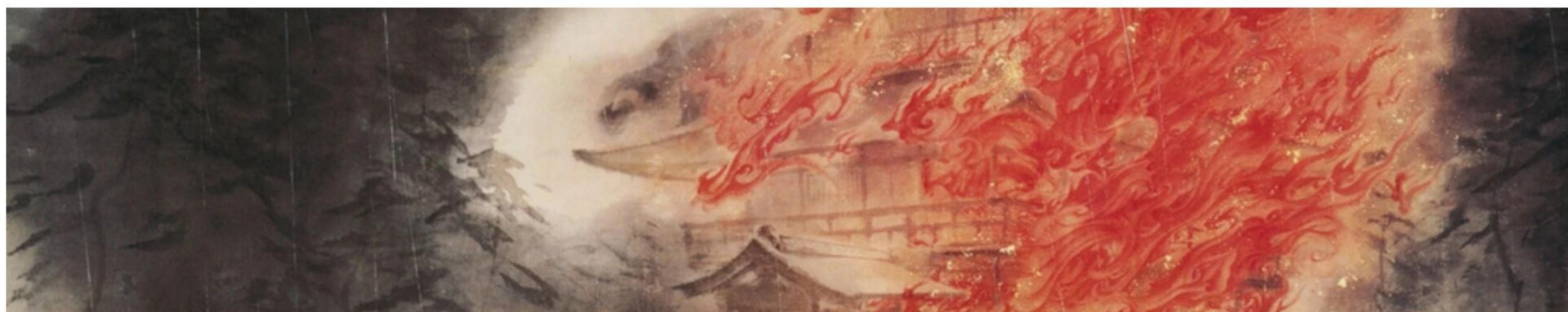
Mizoguchi, một chú tiểu mắc tật nói lắp và luôn tự ti về khuyết tật cũng như diện mạo của mình. Xoay quanh những ẩn ức của con người về Cái Đẹp toàn năng, Mishima Yukio đã đi sâu vào những góc ngách sâu thẳm nhất của lòng dạ con người hòng định nghĩa lại Cái Đẹp dưới lăng kính của riêng mình.

Dù là tác phẩm phóng tác dựa trên sự kiện phóng hoả, độc giả vẫn có thể thấy Mishima sử dụng rất nhiều chi tiết có thật. Hình tượng chú tiểu đã phóng hỏa đốt chùa trong tiểu thuyết cũng có tật nói lắp, thường xuyên tự ti về thể chất ốm yếu của mình. Hình tượng người mẹ của vị tiểu tăng cũng được Mishima đưa từ đời thật vào với kỳ vọng lớn lao của bà, mong chú tiểu sau này sẽ được kế thừa vị trí trụ trì của Lộc Uyển Tự - một trong những nguyên nhân dẫn đến tâm lý bất ổn của chú tiểu. Chi tiết về vụ phóng hỏa cũng được Mishima kế thừa: các dụng cụ báo hoả hoạn tối tân bên trong Kim Các bị hỏng, chưa kịp sửa chữa, chú tiểu biết được việc này đã thừa cơ phóng hoả ngôi chùa năm trăm tuổi bằng rơm và diêm.

Kinkakuji không chỉ là kiệt tác được coi là thành công nhất của Mishima mà còn là một trong những kiệt tác của nền văn học Nhật Bản.

Ngay sau khi xuất bản, “Kim Các Tự” đã nhanh chóng được độc giả hưởng ứng nhiệt liệt và trở thành cuốn tiểu thuyết bán chạy tại Nhật với 150,000 bản. Chỉ một năm sau khi xuất bản tại Nhật, bản dịch tiếng Anh đã được giới thiệu đến công chúng toàn thế giới. Từ đó, giới phê bình nước ngoài cũng dành nhiều lời tán tụng tác phẩm. Tính đến tháng 11 năm 2020, cuốn sách đã cán mốc 3.618.000 bản. Tác phẩm sau khi được xuất bản và đón nhận nồng nhiệt cũng nhanh chóng được chuyển thể thành phim điện ảnh do Kin Ichikawa đạo diễn và diễn viên Raizo Ichikawa thủ vai.

**“KIM CÁC TỰ” ĐÃ
NHANH CHÓNG
ĐƯỢC ĐỘC GIẢ
HƯỞNG ỨNG
NHIỆT LIỆT VÀ
TRỞ THÀNH CUỐN
TIỂU THUYẾT BÁN
CHẠY TẠI NHẬT
VỚI 150,000 BẢN**

DÂY CỐT MAGAZINE

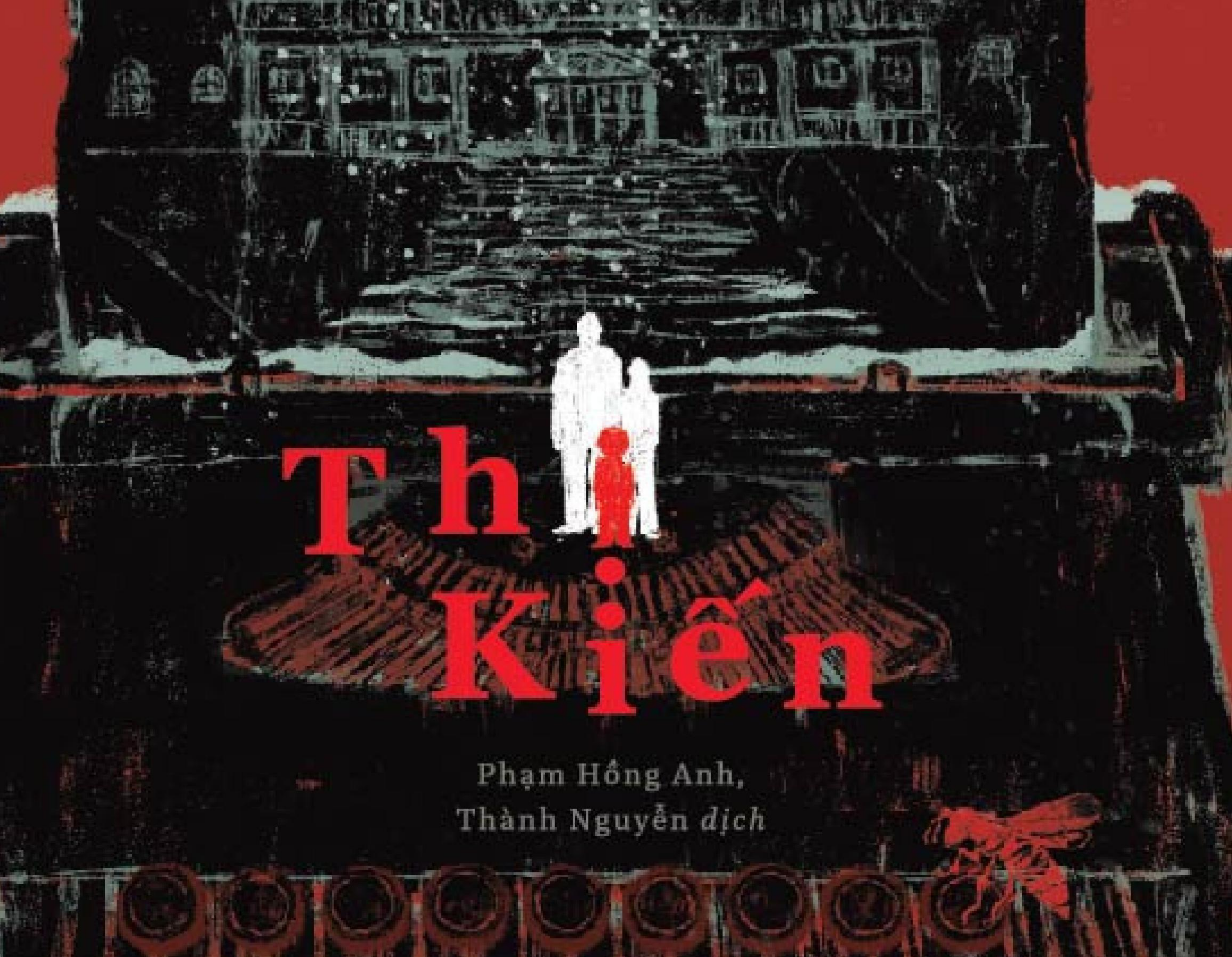
THỊ KIẾN

• STEPHEN KING •

5 SỰ THẬT THÚ VỊ
VỀ “THỊ KIẾN” CỦA
ÔNG HOÀNG KINH
DỊ STEPHEN KING

CÓ THỂ BẠN CHƯA BIẾT

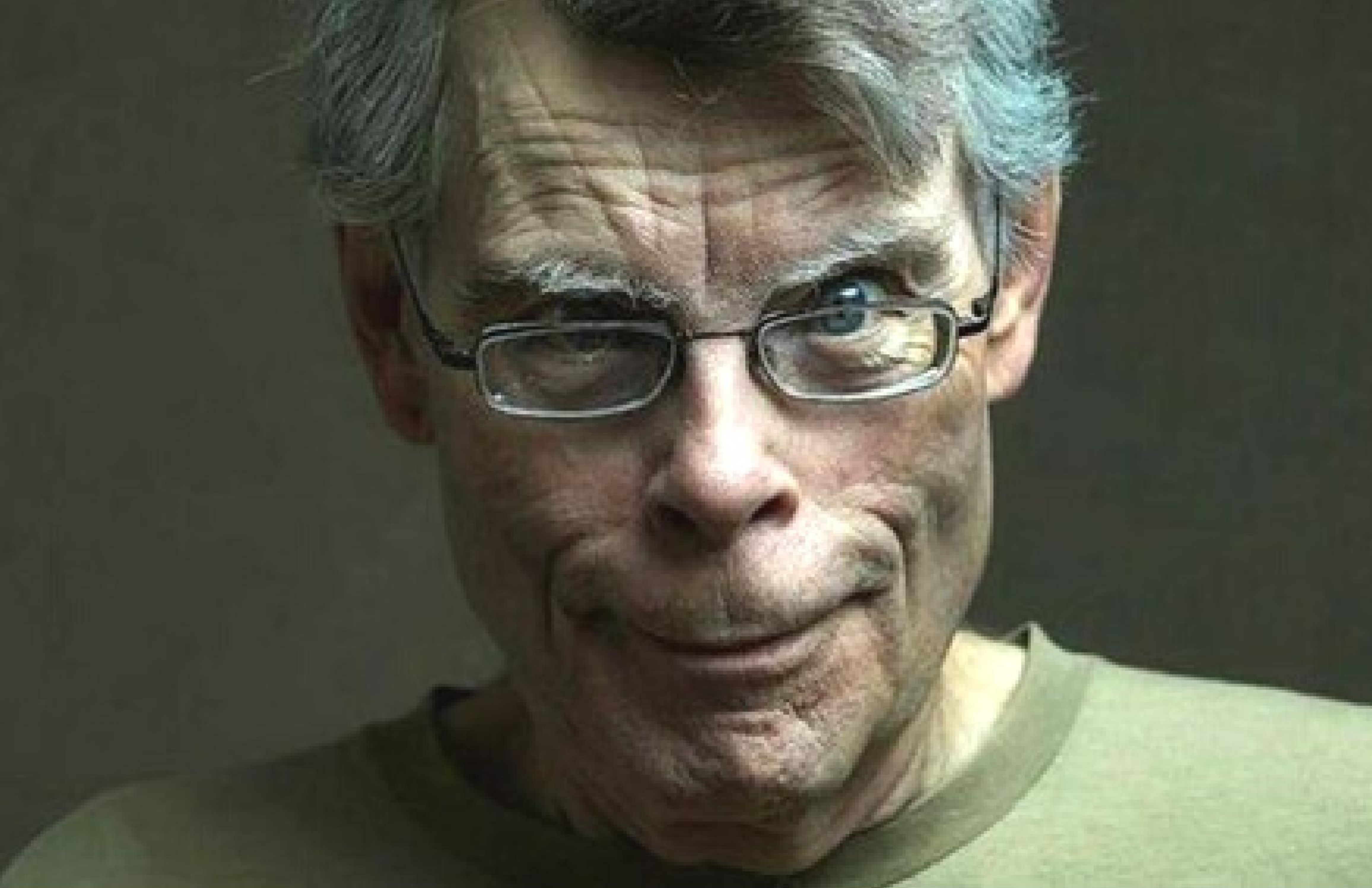
THE SHINING - THỊ KIẾN

***THỊ KIẾN LÀ TIỂU
THUYẾT BÌA CỨNG
BÁN CHẠY ĐẦU TIÊN
CỦA STEPHEN KING,
GẮN LIỀN VỚI TÊN
TUỔI CỦA ÔNG.***

Là tiểu thuyết gốc từ đó đạo diễn Stanley Kubrick tạo nên bản phim điện ảnh chuyển thể được coi là một trong những bộ phim kinh dị hay nhất, “Thị kiến” cũng là một cuốn sách kinh dị thành công rực rỡ của Stephen King.

Dưới đây là 6 sự thật có thể bạn chưa hề biết đến về tiểu thuyết bán chạy đầu tiên của ông hoàng kinh dị Mỹ Stephen King.

1. Vị trí của khách sạn kì bí Overlook được lựa chọn rất ngẫu hứng

Sau khi viết hai cuốn sách đầu tiên là *Carrie* và *Salem's Lot* với bối cảnh đều được đặt tại một thị trấn nhỏ ở Maine, Stephen King quyết định sẽ chọn một địa điểm hoàn toàn khác biệt và mới mẻ cho cuốn tiểu thuyết thứ ba "Thị kiến" (*The Shining*). Ông không chủ đích đi tìm một địa điểm phù hợp cho khách sạn ma ám Overlook mà thực tế đã thực hiện một cách thức ngẫu hứng khác. King trải một chiếc bản đồ của Hoa Kỳ lên bàn ăn và

hoàn toàn ngẫu nhiên chỉ ngón tay vào một địa điểm bất kỳ trên atlas. Cuối cùng địa điểm được chọn chính là Boulder, Colorado.

Sau đó, King cùng vợ mình đã lên đường tới Colorado và nghỉ tại khách sạn Stanley. Đêm đó hai vợ chồng tác giả là những vị khách duy nhất của khách sạn. Chính trải nghiệm này đã là nguồn cảm hứng cho King tạo nên khách sạn Overlook trong *The Shining*.

2. Bản gốc thực tế của Overlook ngoài đời bị đồn ma ám

Có rất nhiều nguồn tin cho rằng khách sạn Stanley bị ma ám. Đây là khách sạn mà Stephen King và vợ mình đã nghỉ lại, sau đó trở thành nguồn cảm hứng lớn để King sáng tác nên tiểu thuyết kinh dị bán chạy đầu tiên của mình. Nhiều nhân viên bếp đã báo cáo rằng họ nghe thấy tiếng hội hè trong phòng tiệc trong khi thực tế phòng trống không. Khách trong sảnh thường nghe thấy tiếng chơi piano trong phòng tiệc trống.

Liệu có thực sự tồn tại những thế lực siêu nhiên trong khách sạn này hay đây chỉ là ảnh hưởng mạnh mẽ của cuốn tiểu thuyết kinh dị do King viết?

3. King không thích phiên bản chuyển thể điện ảnh của Kubrick

Dù rằng phiên bản chuyển thể điện ảnh của đạo diễn Stanley Kubrick được đón nhận nhiệt liệt và được xưng danh là một trong những bộ phim kinh dị hay nhất từng được sản xuất, bản thân cha đẻ của tiểu thuyết gốc "Thị kiến" lại không hề vui vẻ khi thưởng thức bộ phim. King bày tỏ rằng ông vô cùng thất vọng về bộ phim chuyển thể. Lý do ông hoàng kinh dị đưa ra cho lời phê bình chính là vì đạo diễn Kubrick đã chuyển thể sai khác nhiều so với tiểu thuyết gốc và không đảm bảo được chủ đề chung của tiểu thuyết.

4. Năng lực “thị kiến” xuất hiện lần đầu trong cuốn tiểu thuyết này

Trong tiểu thuyết *The shining*, đây là lần đầu Stephen King giới thiệu một năng lực siêu nhiên đặc biệt mà ông gọi là “thị kiến”. Năng lực này được King đưa vào rất nhiều cuốn tiểu thuyết sau đó của ông. Thị kiến là năng lực đặc biệt bao gồm đọc được suy nghĩ, thấu thị, thấy trước tương lai, thần giao cách cảm và nhiều khả năng khác nữa.

Sau Danny - cậu bé đọc được suy nghĩ trong “Thị kiến”, rất nhiều nhân vật khác của King cũng xuất hiện với năng lực này như John Coffey trong *Dặm xanh*, Abigail trong *The Stand* hay Carrie trong tiểu thuyết cùng tên.

5. Hình tượng điên loạn của nhân vật Jack xuất phát từ chính Stephen King

Thời điểm King sáng tác *Thị kiến* là lúc ông phải đấu tranh với chứng nghiện rượu nặng. Có thể thấy hình tượng nhân vật Jack có nhiều phần được xây dựng trên chính bản thân tác giả. Jack là một người đàn ông nghiện rượu, khó kiểm soát cảm xúc, làm thầy giáo và ôm mộng trở thành một tác giả nổi tiếng. Trong cuốn tiểu thuyết của mình, King đã khai phá mối quan hệ giữa nghiện rượu và bạo hành một cách sâu sắc, nâng tầm câu chuyện và đưa “Thị kiến” vượt ra ngoài ranh giới của một cuốn tiểu thuyết kinh dị giải trí thông thường.

DÂY CỐT MAGAZINE

MÊ CUNG THẦN NÔNG

• GUILLERMO DEL TORO •

NHỮNG SINH VẬT
KÌ BÍ

GUILLERMO DEL TORO
ĐƯA VÀO
"MÊ CUNG THẦN NÔNG"

Trong tiểu thuyết chuyển thể từ bộ phim điện ảnh cùng tên “Mê cung Thần Nông”, vị đạo diễn tài năng đã tạo ra rất nhiều sinh vật kỳ bí và ấn tượng đến khó quên.

“Mê cung Thần Nông” là câu chuyện đan xen giữa hiện thực và kỳ ảo, với những sinh vật kỳ bí nhuộm màu cổ tích. Từ bộ phim điện ảnh vốn đã nhận được hoan nghênh nhiệt liệt từ cả khán giả lẫn các nhà phê bình năm 2006, phiên bản tiểu thuyết cùng tên đã được xuất bản với rất nhiều sinh vật từ trong phim bước vào trang sách.

Dưới đây là những sinh vật nổi bật nhất trong “Mê cung Thần Nông”.

1. Nàng tiên (Las Hadas)

Mở đầu tiểu thuyết “Mê cung thần nông”, khi cô bé Ofelia cùng mẹ di chuyển về nhà mới, cô bé đã trông thấy một sinh vật kì lạ, trông giống như một con dế hoặc một con chuồn chuồn. Cô bé gọi sinh vật ấy là “Nàng tiên”. Kỳ thực sinh vật này không phải là một nàng tiên như hình tượng tiên tí hon có cánh Tinkerbell trong Peter Pan.

Sinh vật này sau đó đã biến đổi cơ thể mình thành hình dáng của nàng tiên giống trong tưởng tượng của cô bé Ofelia và đi theo bảo vệ cô bé.

2. Rễ cây khoai ma

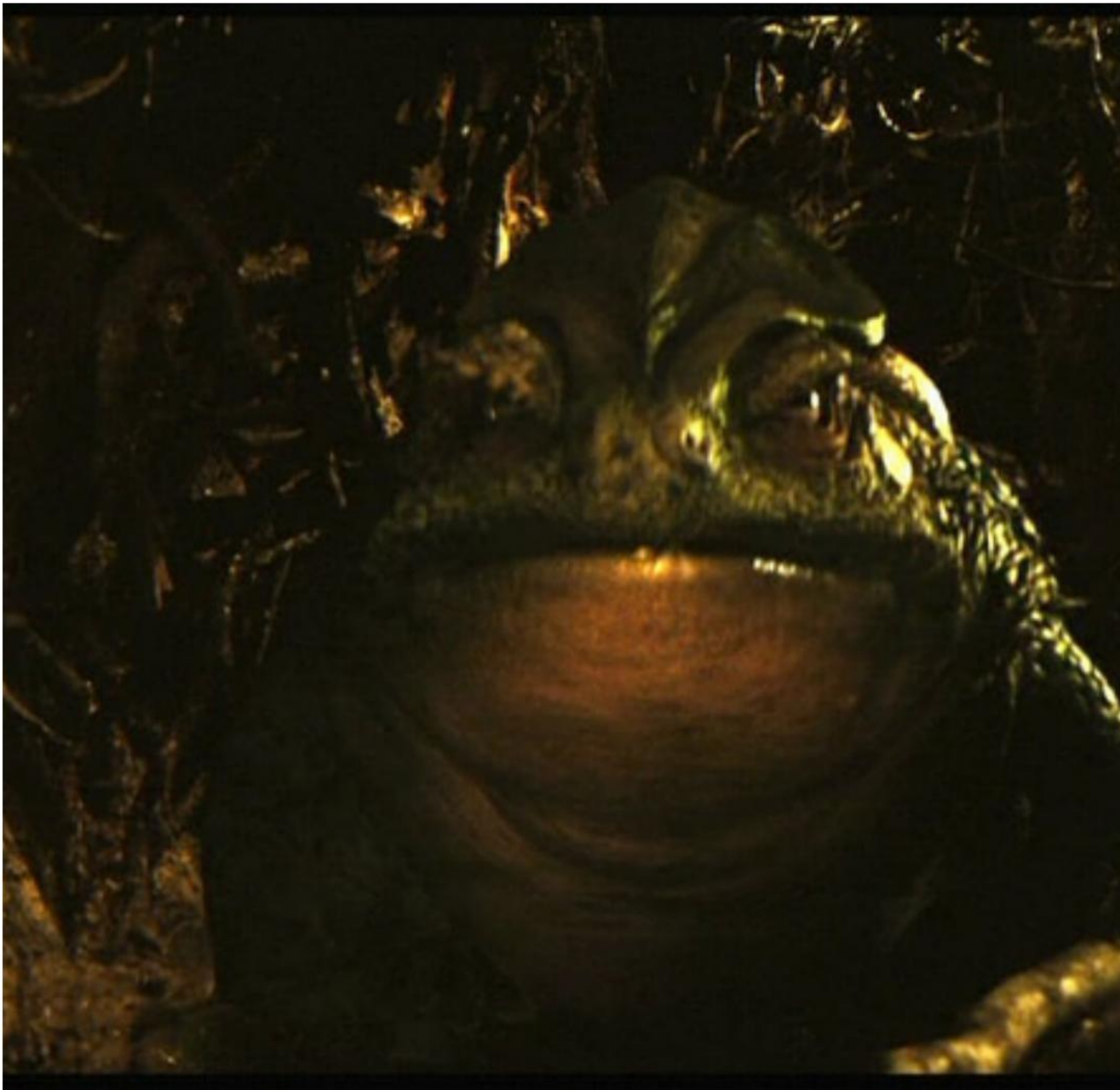
Trong chương 18, khi tình trạng sức khoẻ của mẹ Ofelia trở nặng, Thần Nông đã tìm đến và trao cho Ofelia một vị thuốc cho mẹ cô. Đó là một khúc rễ mọc bấu bết, to hơn cả nắm tay của thần, có hình dạng tựa như một đứa trẻ sơ sinh cứng đờ trong tiếng hét chào đời, đang vươn dài những cánh tay và cẳng chân xoắn vặn của mình ra.

Đây là rễ cây khoai ma, một loài cây mơ ước được trở thành con người. Thần Nông dặn cô bé phải đặt sinh vật này vào một bát sữa tươi rồi đặt xuống dưới gầm giường của mẹ, hăng sáng nhỏ hai giọt máu để nuôi nó. Rễ cây khoai ma cư xử y hệt một đứa trẻ, cũng biết khóc biết hờn và biết đạp chân.

3. Con cóc khổng lồ

Trong nhiệm vụ đầu tiên mà Thần Nông giao cho cô bé Ofelia, cô bé phải lấy một chiếc chìa khoá vàng từ trong dạ dày của một con cóc khổng lồ. Cơ thể nó mọc đầy mụn và to như một con bò. Con cóc khổng lồ này sống dưới bộ rễ của một thân cây cổ thụ, khiến cho cây không thể sinh trưởng mà mục ruỗng dần. Nhiệm vụ của Ofelia là đặt vào miệng con cóc ba viên đá ma thuật, thu lại chiếc chìa khoá vàng trong bụng cóc để trả lại sự sống cho cây.

5. Thần Nông

Thần Nông có ngoại hình giống loài dê với đôi sừng to, cong và đôi mắt màu sữa. Thần nông có ngón tay nhọn nhọt, móng dài như rễ cây, với thân hình đồ sộ và đôi chân có móng guốc như chân sau của dê. Làn da của thần như lớp vỏ cây vỡ vụn. Theo đạo diễn Guillermo del Toro, Thần Nông là một sinh vật không thiện cũng không ác hoàn toàn, là một nhân vật có mặt để chứng kiến và dẫn dắt Ofelia trên hành trình của mình.

Ở phiên bản tiếng Tây Ban Nha, Guillermo del Toro gọi Thần Nông là Faun. Đây là một sinh vật thần thoại nửa người nửa dê xuất hiện trong thần thoại Hy Lạp và La Mã. Họ là biểu tượng của hoà bình. Tuy nhiên, vì sợ rằng sẽ gây nhầm lẫn cho các khán giả nói tiếng Anh do từ "faun" gần giống từ "fawn" (hươu con) nên phiên bản tiếng Anh vị đạo diễn đã sử dụng từ "Pan" để chỉ vị thần này. Thực tế, hình tượng Thần Nông mà Guillermo del Toro sử dụng là "faun" chứ không phải "pan".

4. Quý nhọt nhọt

Đây là một trong những sinh vật kỳ dị và khủng khiếp nhất trong những sinh vật mà Guillermo del Toro đưa vào các tác phẩm của mình. Quý nhọt nhọt là một sinh vật kinh dị chuyên ăn thịt trẻ em, có hình dáng xương xẩu của một gã đàn ông trắng nhọt, không có mũi và hói đầu, với hai cái lỗ thay cho mắt bên trên một cái mồm há hốc. Quý nhọt nhọt thường ngồi trong một căn phòng với một chiếc bàn lớn tràn ngập những bát đĩa bằng vàng, chất đầy đồ ăn ngon. Con quý nhọt yên như thể đang ngủ say nhưng sẽ bị đánh thức khi ai đó ăn bất kỳ một món ăn nào trên bàn tiệc.

dây cót

HELLO

SUMMER

Cảm ơn các bạn đã đón đọc và yêu thương tờ tạp chí nhỏ này. Mong rằng tạp chí Dây Cót vẫn là "món ăn" bổ ích và thú vị với bạn và tiếp tục nhận được thật nhiều yêu thương.

Hẹn gặp lại bạn ở số tạp chí tiếp theo!

Thân gửi,

midori

dây cót

THÁNG 6 2022 | ISSUE NO.03

VUI LÒNG GHI NGUỒN NẾU TRÍCH DẪN